

Епохата Водолей
Реалност - Еволюция – Съзнание

Димитър Хаджийски

София
2012 г.

Съдържание

I. Предговор с въпроси и отговори

1. Защо пиша тази книга за епохата Водолей ?
2. Защо под темата е: Реалност - Еволюция – Съзнание?
3. Защо включих думата „Еволюция” в заглавието на книгата?
4. Защо е нужно да живеем осъзнати? Какво означава да живеем осъзнати? Какво постигаме когато станем по – осъзнати?.....
5. Защо е нужно да осъзнаем , живота ни е объркан от погрешни представи за него ?
6. Какво означава висше съзнание? Какво означава разширено съзнание и как да го постигнем?
7. Материално и духовно съзнание. Защо е нужно равновесие между материално и духовно съзнание?
8. Как да поставим начало за осъзнаване?
9. Какво означава субективна и обективна реалност, субективна и обективна истина?.....
10. Символи и реалност.
Какво символизируют картините в тази книга?.....

II. Съзнание и реалност. Познаваме ли реалността, в която живеем?

1. Живот и смърт.
2. Тяло, душа и личност. Тяло, душа и ум.
3. Съзнание и реалност.
4. Субективна и обективна реалност.
5. Сънища и реалност.
6. Душата, духа, дуалността и Новото съзнание.
7. Новото съзнание и неговото пробуждане
8. Уран и пробуждането - Новата Епоха. Какво символизира Уран

III. Бог и Вселената. Закони. Познаваме ли пътя към Бога?

1. Реалност и Бог.
2. Вярата, молитвата, религията и Бог.
3. Бог и съдбата.....
4. Закони на Вселената – Закони на живота.....

IV. Карма и кармични отношения. Знаем ли как да създаваме хармонични взаимоотношения?

1. Карма и свободна воля.
2. Видове карма.
3. Карма и време.
4. Взаимоотношения. Защо взаимоотношенията са много важни за нас?
5. Изчистване и преобразуване на кармата.
6. Карма, духовен път и духовно развитие.
7. Карма, радост и щастие.

V. Самоопознаване. Защо е нужно да се самоопознаем?

1. Самоопознаване ,самоосъзнаване и саморазвитие
2. Вибрации, ум, дисциплина, воля и разум
3. Духовен поглед върху здравето и заболяванията.
4. Познаваме ли причините за страховете си? Как да преодолеем страховете?
5. Любов и егоизъм.
6. Любов, брак и егоизъм.
7. Любов, брак и секс.
8. Любовта и нейните изпитания.
9. Основни принципи на Новата Епоха: честност, хуманност, справедливост.
10. Пътят на осъзнаване.....
11. Проблемите!?! Защо проблемите са наш постоянен спътник?

VI. Човекът и вселената

1. Основни принципи и импулси на планетите. Какви импулси ни изпращат планетите?
2. Импулси във Вселената като източник на страх.....
3. Семейството от астрологична гледна точка в прехода Риби-Водолей
4. Дуалността и реалността от астрологична гледна точка.....
5. Космическите вестители Уран, Нептун и Плутон
6. Сигнификаторите на кармата Сатурн, Юпитер и Меркурий. Къде и как може да изчистим кармата си?

За автора

Димитър Хаджийски е роден 1933 г. в село Скрино, Кюстендилско и работи през целия си живот като учител по математика. След като овдовява на 50 години, започва да проявява интерес към темите на духовността и езотеричните науки. А десет години по-късно, след като се пенсионира, открива своята страст – кармичната астрология. Оттогава до сега кармата и духовния път на човека са основен фокус на неговите интереси. В резултат на прочетените от него десетки книги в областта на астрологията и духовността, той успява да види своя живот по съвсем нов начин и това оказва дълбоко трансформиращо влияние върху него. Тази книга е обобщение на неговия житейски опит и израз на желанието му да го сподели по начин, който да бъде полезен и на други хора като него. Основните послания в тази книга са израз както на неговите дълбоки вътрешни убеждения за това какъв е духовния път на човека, така и на вярата му, че неговия собствен духовен път е да служи като подпомага прехода към Новото съзнание на епохата на Водолея.

Посвещение:

Посвеждавам тази книга на всички, които се борят за нов ред в живота на Земята, на тези които се стремят към по-високо съзнание и осъществяване хуманните принципи на Новата Епоха.

Посвеждавам книгата на моята прекрасна внучка Мартина, за любовта и благородството, което носи в сърцето си.

Въведение

Роден съм в многодетно селско семейство. Имах родители, без родителски грижи. Израстнах и изживях събитията от Втората световна война. Бях свидетел на установяването на тоталитаризма, свидетел и на прехода към демокрация.

От рано познах лишения и недоимък. Животът ме научи на всякакъв труд, научи ме да оцелявам при трудни условия. Образованието получих по собствен път, осигурявайки си сам средства. В по-късна възраст започнах да изучавам астрология. Учих се на астрология от Мартин Шулман, Дейн Ръдиар, Стивън Аройо, Жан Спийлър, Лиз Грийн и други. В областта на съновиденията и сънищата особено полезни ми бяха книгите на Дениз Лин „Мистериозният език на нощта“, книгата „Минали животи, настоящи сънища“, книгата „Съзнателно сънуване“ от Дейвид Гордън. По-задълбочено започнах да разбирам съновиденията чрез книгата „Тибетска йога на съновиденията и съня“ от Тенезин Римпоче. Разширих духовните си познания чрез книгата „Седемте духовни закона на успеха“ от Дийпак Чопра. Навлязох по-дълбоко в окултното чрез книгата на Памела Крибе „Ченълингите на Йешуа“.

Задълбоченото изучаване на астрология, и особено на кармичната астрология, ми помогнаха да видя неща, които по-рано не виждах и не разбирах. Осъзнах как следите от миналото ни пречат да видим ясно реалността, в която живеем.

Минах през собственото си невежество, илюзии и заблуди, за да осъзная, че в невежеството и липсата на съзнание се крият всички злини. Осъзнах, че няма истинско осъзнаване без дълбоки преживявания, и че колкото повече преживявания има нашата душа, толкова повече тя се развива и израства. Няма истински знания без преживян опит. Преживеният опит е най-важното условие да започнем да живеем по-осъзнати в реалността.

Благодарение на астрологията разбрах защо съм в този свят.

На 15.11.2010 година транзитният Сатурн премина през моя

десети дом в знака на Везни. Знаех предварително, че този транзит е много важен за мен, тъй като Сатурн пристигаеше у дома си – десети дом. Освен това Сатурн правеше много точен секстил с моето Слънце в Лъв и тригон с рождения ми Сатурн във Водолей. Сатурн и Слънцето в рождената ми карта са в опозиция.

Почувствах силата на този транзит като вдъхновение да пиша нещо. Вътрешният ми глас подсказа, че щом Сатурн – планетата на кармата и времето в рождената ми карта е във Водолей, това е тема, свързана с Новото съзнание.

От хороскопа си знам, че всичко което ми е нужно, Бог ще ми го даде, но нищо няма да ми се даде наготово. Всичко трябва да си го заслужи и придобия по самостоятелен път, чрез преживявания и опит. Така реших да пиша книга за съзнанието и реалността. Без да имам опит в писането на книги почувствах, че опитът, наблюденията, знанията по астрология и окултизъм ще ми помогнат. Северният ми възел във Водолей ми подсказа, че моето настоящо развитие е свързано с развитие на по-високо съзнание. Съзнанието, което ще се прояви през Новата Епоха – Водолей.

Моето искрено желание е чрез изложеното в книгата да помогна на читателите да си изградят по-реалистичен и практичен подход към живота, да познават по-добре реалността в която живеят, да живеят по-осъзнати

Информацията, която давам чрез книгата отразява различни области на живота, има за цел да даде повече яснота и разбиране за живота в настоящия преходен период Риби/Водолей. Това е период през който трябва да се освободим от всичко негативно идващо от нашето минало, от неправилните знания, като в същото време съхраним мъдростта натрупана през изминалите хилядолетия. Според астрологията епохата Водолей е най-духовната епоха.. Ние трябва да се развием преди всичко като духовни същества, да преодолеем илюзиите на материалния свят и да се свържем с божественото.

Сигнификатор на духовността е Нептун. Ретроградният Неп-

тун в рождената карта на даден индивид показва, че този индивид в миналото не е развил духовността си, пренебрегнал я е, или е злоупотребил с нея, както са направили някои от живелите на потъналият континент Атлантида. Според метафизика Доналд Йот ретроградния Нептун показва индивиди, които са населявали Атлантида, познавали са Космическите закони и Космическата истина, но са злоупотребили с нея, заради своето благополучие и власт.

От кармична гледна точка тези индивиди се прераждат в настоящия труден период, за да изкупят своята карма, понасяйки тежестите на прехода. Според закона на кармата ние носим кармата на своите предшественици. По тази причина всички ние изкупваме карма свързана с нашето минало. Поели сме отговорност да подготвим идването на Новата Епоха, в която трябва да живеем просветлени, с любовта и истината, да възродим, съхраним и предадем на следващото поколение непреходните човешки ценности: трудолюбие, честност, искреност, милосърдие, хуманност справедливост.

Навлизайки в епохата на Водолея, ние трябва да загърбим ерата на Риби, съсредоточена върху вярата и религията. От Риби ние идваме с много обърканост и заблуди, бягство от действителността. Много религии злоупотребиха с Божието име в полза на свои политически цели. Бъдещето, в което искаме да живеем ще се определи от това: какво правим сега, за да може божественото да влезе в нашия живот. Нужно е да поемем отговорността да станем истински просветлени, да живеем в любов и с истина, да възродим, съхраним и предадем на следващите поколения непреходните човешки ценности: трудолюбие, честност, искреност, почтеност, толерантност, милосърдие, справедливост...

Нашата задача като съзнателни и духовни хора сега е да се освободим от догматизма на религията и да отворим сърцата си за различните духовни практики и традиции. Правилно канализирана нашата енергия ще ни помогне да се свържем с божественото, да черпим мъдрост от по-високо ниво.

Всеки от нас, съзнателно или несъзнателно, желае да постигне някаква цел, копнее за духовна връзка и хармонични взаимоотношения, копнее за любов и духовно единение. За да се реализираме като човешки същества и постигнем своята цел, на нас са ни необходими повече духовни знания.

Написаното няма за цел да даде подробно и научно обяснение на повдигнатите въпроси, нито претендира за съвършенство в изложението. Целта на книгата е да направи окултните знания по-достъпни за читателите. Начинът на изложение съответства на моето разбиране, че съществените неща могат да се кажат с по-малко думи и колкото се може по-близо до говоримия език. В началото бях решил да формулирам разглежданата тема така: „Съзнание и реалност. Защо трябва да живеем осъзнати?“. По-късно, разработвайки темата осъзнах, че не само трябва да живеем осъзнати, а че е нужно да сме постоянно осъзнати. Така замених думата „трябва“ с „нужно“. **НУЖНО Е ДА СМЕ ОСЪЗНАТИ** за Епохата на Водолея.

Разработвайки темата „Епохата Водолей“ осъзнах, че към темата е нужно да се включи и понятието Еволюция. Еволюцията означава промяна, а промяната е най-важната част от нашия живот в настоящия преходен период. Развиване на по-висше съзнание е най-важната цел на Новата епоха - епохата в която ще живеем. Така оформих под темата „Реалност – Еволюция – Съзнание“.

В миналото езотеричните знания са били достъпни за малък кръг хора. Начинът, по който са изложени, е недостъпен за обикновените хора. Настоящото еволюционно развитие на човечеството изисква езотеричните знания да станат по-достъпни и разбираеми, като се изложат на по-достъпен език.

Хиляди книги са публикувани, засягащи окултните въпроси. В много от тях много задълбочено се изяснява невидимия свят на човека. Но когато чета езотерика стигам до заключението, че езотеричните знания трябва да се поднесат на читателите по друг начин. Това е причината да разгледам окултните въпроси чрез за-

даване на въпроси и отговори.

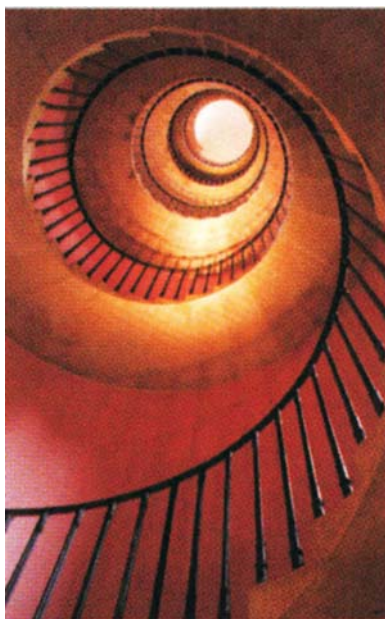
Всеки читател има свое виждане и разбиране, затова никой не бива да смята изложеното в книгата за най-достоверно и окончателно становище. Всичко се намира в еволюционно състояние . Много от твърденията отразяват субективното ми виждане. Други твърдения съвпадат с мнението на други автори, а трети имат просто констативен характер. Но това, което съм написал е следствие на преживян опит, и затова смятам, че ще бъде полезно за читателите. Пиша за читателите, които искат да видят и друга гледна точка за живота на Вселената. Пиша за Обществото, което има нужда от промяна, а промяната е наложителна.

Пълното съответствие на това, което съм преживял, на това което в момента преживявам , с това което показват домовете, знаците, планетите и аспектите между тях е причина да правя анализи, като посочвам примери от моя живот, чрез моята рождена карта.

Надявам се, че астрологията рано или късно ще започне да се изучава в училищата така, както се изучава математиката .Връзката човек- космос. е много силна и явна, а това предопределя и нейното място в нашия живо Астрологическите знания поднесени по подходящ начин могат да се усвояват леко. Те не са по-сложни от знанията по математика.

Космическото време в което живеем е под силното влияние на Уран. Урановото време е време на внезапни обрати и радикални промени. Тези тенденции са залегнали в книгата .Основният принцип, който ме ръководи при писането на книгата е не количеството на поднесената информация, а нейната практичност и полезност Връзката човек- Космос е най-добре показана в последната глава на книгата “Човекът и Вселената”.

I
Предговор с въпроси и отговори

1. Защо пиша тази книга за епохата Водолей?

Пиша тази книга, защото много древни мислители като Платон и много духовни водачи като Исус са открили духовните истини, с които е нужно да живеем. Пиша тази книга за всички, които искат да променят живота си към по-добро. Пиша тази книга за тези, които казват: "Това сега не мога да го разбера, но сигурно по-късно ще го разбера. Пиша, защото след като „се съблякох гол" видях себе си, от астрологична гледна точка. Видях както крайностите на егото си, така и работещото или балансирано его .

Астрологията разделя историята на епохи или ери, които продължават около 2 000 години. Всяка епоха носи името на един от знаците на зодиака. Така например епохата на Овен е започнала 2000 години преди раждането на Христос. Епохата Риби е от 0-2000 години след Христос. Човечеството сега се намира в следващите две хилядолетия или Епохата на Водолея. По-точно се намираме в зората на Водолея, времето, което маркира прехода Риби /Водолей

Епохата Риби е епоха на вярата и религията с преобладаващ материалистичен възглед за живота. Епохата Водолей е епоха на знанията, науката и високите технологии с духовни възгледи за живота. Водолея е знака на бъдещето, а Риби - знака на миналото. По тази причина прехода Риби / Водолей е труден, изпълнен със суматоха и объркване. Ако погледнем света около нас навсякъде ще видим, че една част от света е настроена по водолейски, а друга част се е вкопчила в умиращата епоха на Риби, хора изпаднали в религиозен фанатизъм и тесногърдие. Религиозният фундаментализъм се бори срещу възгледите на Водолея за демокрация и равенство.

Преди хиляди години астролозите са предричали, че епохата на Водолея възвестява духовен етап от развитието на човечеството. Непредсказуемите енергии на Водолея тласнаха света към научни открития с ужасяваща бързина. След откриването на Уран, управител на Водолея през 1781 година, ние навлизаме все по-бързо в

Новата Епоха. Свидетели сме на глобализация , как се създаде Европейския Съюз. Духовните ритуали като бойни изкуства, йога и дзен от Изток масово проникват на Запад. От друга страна високите технологии от Запад проникват на Изток. Така все повече хора от различни раси и култури се смесват, общуват чрез интернет и клетъчните телефони. Понастоящем много водолейски изобретения свързват хора от различни култури заедно. Чрез мобилните телефони, интернет и високите технологии Водолея ни призовава към обединяване, равенство и братство. Демократично настроения Водолей ни тласка към взаимодействие и сътрудничество. Епохата Водолей възвестява нов глобален подход към живота, живот при който идеи, ресурси и хора могат да живеят съвместно и в разбирателство.

От какво е нужно да се предпазим в прехода Риби/Водолей ?

От библията знаем, че Бог е създал градина за Адам и Ева. Засадил в нея две дървета - Дървото на безсмъртието и Дървото на познанието за добро и зло. Адам и Ева яли от Дървото на познанието, но не знаели какво ще се случи впоследствие. След като яли от Дървото на познанието Адам и Ева получили информация за Сътворението, техните очи се отворили. Тогава те разбрали, че са голи , че са от различен пол, че са мъж и жена. След като покрили срамните си части със смокинови листа Адам и Ева се скрили от Бога. Отделили се от Бога и напуснали райската градина. Така настъпило разделението между Бога и човечеството.

Епохата Водолей поставя задача пред нас да си върнем единството с Бога. Дървото на познанието в епохата Водолей се нарича интернет. Интернет предлага безкраен поток от информация, информация за всичко и за всички области от живота. За да се предпазим от греха на Адам и Ева, ние трябва предварително да знаем кои плодове са полезни за нас, да знаем какво да ядем и колко да ядем от Дървото на познанието- интернет. Епохата Водолей ни предупреждава да не вкуваме прекалено много от това дегитално

дуалистично Дърво на познанието, а да живеем по-близо до природата и ядем плодовете на истинския живот .

Дървото на познанието е за добро и зло. От нашия правилен избор (Бог ни е дарил със свободна воля и право да избираме това, което искаме да правим , но в същото време ни предупреждава , че носим отговорност за изборите , които правим) зависи как да използваме дървото на познанието, за да си върнем единството с Бога. За да избегнем грешките на Адам и Ева на нас ни е нужно да предвиждаме последствията от изборите, които правим.

Живеейки в зората на Водолея за нас е много важно да осъзнаем разделението си от Бога, къде нарушаваме Божествените принципи, как да еволюираме чрез просветление към по-висше съзнание. Според християнството Христос държи ключовете, които ще ни свържат с Бога. Единствено Христовото съзнание ще ни помогне да си върнем единството с Бога. Божието царство не е никъде в небесата, а тук при нас на Земята ни казва Христос. Неговите думи : "Да бъде волята ти " означават да поставим Божията воля над нашата собствена и да живеем според Божествените принципи за справедливост. Така както само ние сме отговорни за страданието си, така и само ние сме отговорни за изцелението си. С личния си пример Христос ни показва, че у всеки от нас има искрица от Бога.

Епохата Водолей е ера на промените, а знака Водолей е знак на демокрацията, равенството и бъдещето. Епохата Водолей е ера, при която човечеството трябва да се освободи от досадните и остарели структури, да търси нови решения. Ерата на Водолей ни предлага великолепна възможност за вътрешна и външна промяна. Настоящото човечество разполага с такава изумителна техника, каквато не е разполагало никога досега в съществуването си. В ерата на Водолей Духът на древното и модерното, на мъдрото и новото се сливат в едно , за да ни донесе любов и благоденствие, да се освободим от разрушителните и негативни модели на поведение, които действат в нас. Чрез осъзнаване и полагане на

съзнателни усилия Вселената ни дава възможност да създадем нов живот с по-високо качество и стойност.

Винаги, когато си задавам въпросите : Кой съм Аз? Защо съм в този свят? Защо Бог ме изпратил на Земята? Поглеждам рождената си карта. В нея откривам три много важни астроточки, които показват моята кармична предопределеност. Сатурн, планетата на кармата и времето е във Водолей, Луната- кармичната памет е фокална точка на конфигурацията Йод във Водолей, Северният възел –настоящата посока за развитие на душата е във Водолей. Тези три астроточки в знака на Водолей са важни индикатори, показващи карма свързана с епохата Водолей. В действителност дълбоко в себе чувствам нужда да развия ценностите на Водолея. Това се подчертава и факта, че Луната, Сатурн и Северния възел се намират във втори дом- дома на ценностите. По тази причина пиша за епохата Водолей и правя публично достояние рождената си карта .Рождената карта ясно показва пътя избран от моята душа в тази инкарнация, или с други думи договорът , който съм подписал с Бог.

Какво ни казват древните ръкописи за епохата Водолей?

Според древните ръкописи има две неподвижни звезди, които астрономите са нарекли Изида и Озирис, на името на древно египетски божества. Според египетската митология Изида е великата майка богиня, олицетворяваща раждането. Древните египтяни се прекланяли пред нея, като олицетворение на р. Нил . Египтяните виждали Изида в Луна, а нейния съпруг Озирис в Слънцето-бащата .Озирис олицетворява фараоните. Изида обикновено седи на трон, но тронът принадлежи на Озирис.

Звездите Изида и Озирис досега са се приближавали до Земята два пъти. Единият от тях е бил, когато Исус се е родил във Витлаем. Днес учените проследили движението на тези звезди ни казват, че през втората половина на епохата Водолей, те ще приближат отново Земята и ще озарят мрака със светлина, и чрез светлината на

любовта ще сложат начало на две мирни хилядолетия. Пак според пророчествата епохата Водолей ще се характеризира с широки възгледи и духовен напредък

Какво послание ни изпраща Вселената от астронумерологична гледна точка?

Според астрологията и много други учени Минало, Настояще и Бъдеще не са различни отрязъци от време, а са едно Цяло, свързани с вечното Сега. Всеки край е начало на нещо ново, и всяко начало има свой край. В този контекст начало и край са едно и също. Краят на ерата Рибите е начало на епохата Водолей. Основният проблем на прехода е, как да се освободим от негативното минало и невежество, за да сложим начало на истинско просветление.

Планетата, която управлява епохата Водолей е Уран. Уран е с високи вибрации и има нумерологично число 4. Епохата Водолей е символ на любов и духовно просветление. Любовта, чиито символ е Венера има нумерологично число 6. Духовността, чиито символ е Нептун има нумерологично число 7. Когато съберем числото на любовта 6 с числото на духовността 7, получаваме сбор $13 / 6+7=13 /$. Редуциран този сбор дава числото $4 / 1+3=4 /$, което е числото на Уран. Това означава, че любовта и духовното просветление ще победят войната и агресията и че на Земята ще възтържествува мир. Земята няма да бъде унищожена от природни бедствия.

Естествено е в прехода да има сблъсъци между стари, отживели и заостенели тенденции и Новото съзнание, което ще се появи. Но преходът е време през което жителите на Земята могат да осъзнаят своите заблуди, да коригират погрешните си представи за живота, да препрограмират мисловните си нагласи. В крайна сметка силата на любовта ще възтържествува. Нумерологично Вселената ни обещава щастливо бъдеще през епохата на Водолей. Това бъдеще се олицетворява от числото 6, числото на Венера,

земната любов и числото 7, числото на Нептун, божествената любов.

Защо прехода Риби /Водолей е мъчителен?

От епохата на Риби ние наследяваме материалистичен подход към живота. Епохата Водолей ни предлага противоположен подход - духовен. Двата противоположни подхода предизвикват сблъсък между материално и духовно съзнание, изразяващо се като конфликт между закостенели идеи и нови прогресивни тенденции. Ако погледнем света около нас ще видим остри сблъсъци между управляващите с насилие народа, народа който иска равноправие и свобода. Ако сме наблюдателни и обективни не може да не осъдим режимите, които управляваха Ирак и Либия. Не може да не забележим протестите на народа в Египет, Сирия и много други страни. Красноречив пример са масовите стачни действия в Гърция - родината на демокрацията. Световната икономическа криза само потвърждава необходимостта от демократизиране на света в който живеем.

Уран и Сатурн управляващи епохата на Водолея и циклите в нашия живот ни изпращат импулс за промяна, за нов начин на общуване и мислене.

2. Защо подтемата е Реалност –Еволюция –Съзнание?

Реалност, еволюция и съзнание са взаимосвързани понятия. Животът непрекъснато се променя, което означава еволюция. Еволюцията за разлика от дееволюцията предизвиква промяна към по-висше съзнание. Реалността в която живеем и реалността в която искаме да живеем минава през преходен период. Най-важното в този преходен период е да достигнем до по-високо разбиране за ред в Космоса и законите, които управляват Вселената. Реалността в която живее всеки е различна. Всеки вижда реалността чрез своя ум и я създава чрез своите мисли.. Затова ако искаме да променим реалността в която живеем, е нужно преди

всичко да променим начина си на мислене.

Преходът Риби/ Водолей няма да стане за едно или няколко десетилетия, а ще необходимо много време, за да може духовността да влезе в бита на хората, за да може духовното обучение да се въведе в училищата. Нужно е време за да се създадат нови ритуали и традиции , чрез които хората да започнат да живеят според Духовните закони и Божествени принципи . Нужно е време хората да станат осъзнати за промяната и необходимостта от нов световен ред.

3. Защо написах думата Еволюция в заглавието на книгата?

Еволюция значи промяна, развитие. Еволюция – промяна – развитие. Това са трите думи, които обясняват смисъла на еволюцията като вселенски закон. Човечеството винаги се намира в еволюционен процес. От дървеното рало до модерните селскостопански машини, от писането на плочи до компютрите и интернет.

Преходът, в който сега се намира човечеството съвпада с Галактическо събитие. Това галактическо събитие, предсказано от майте и потвърдено от астрономите ще се случи на 21 декември 2012 година по време на зимното слънцестоене. На тази дата центъра на нашата галактика ще застане на една права линия със Земята и Слънцето. Това рядко космическо явление се случва на около 26 000 години. Смяната на една ера с друга ера в нашата Слънчева система става на около 2 000 години. Човечеството сега се намира под влияние на тези два прехода.

Какво може да очакваме от този преход?

Земята има магнитно поле с два полюса. Когато Земята, Слънцето и центъра на нашата галактика застанат на една права линия, магнитните полюси на Земята ще си сменят местата. Всеки човек представлява един малък магнит – притежава магнитни сили. Магнитното поле на човека е зависимо от промените на магнит-

ното поле на Земята. Когато се промени магнитното поле на Земята, ние ще бъдем повлияни от него, ще бъде засегнато преди всичко нашето съзнание, тъй като съзнанието е енергия, включваща електричество и магнетизъм, , което означава влияние върху съзнанието.

Съществуващите сега процеси на Земята подсказват това обръщане на магнитните полюси. Магнитното поле на Земята според изследванията на специалистите е отслабнало с около 38%. Ураганите, наводненията, земетресенията са признак и предизвестие за това обръщане.

Трябва ли да се страхуваме от тези промени? – Не трябва да се страхуваме, но е нужно да сме подготвени за тях.. Прехода предполага развиване на по-високо съзнание вследствие повишените вибрации на Вселената. Това е радостно за нас. За подготвените хора това може да бъде огромен дар., но за неподготвените може да донесе объркване и страх, особено за онези, които имат съзнание на нивото на материалния свят.

В момента човечеството се е запътило към много бързи промени. Светът такъв, какъвто го познаваме подлежи на промяна. От начина, по който откликваме на тази промяна зависят нашите преживявания. Преходът е космическа възможност да променим живота си. Този преход ни подготвя за необходимостта да станем просветлени и живеем осъзнати.

4. Защо е нужно да живеем осъзнати? Какво означава да живеем осъзнати? Какво постигаме, когато станем осъзнати?

Съзнанието е най-важната необходимост за нашето съществуване. Без съзнание за ред и чистота, планетата на която живеем ще загине. Бог е чисто съзнание. Бог е навсякъде и във всичко. Когато започнем да виждаме света по този начин, ще започнем да живеем осъзнати. Да живеем осъзнати означава да поддържаме чистота в душите си, чистота в мислите си, чистота в средата, в която живеем и творим. Да живеем осъзнати означава, че всичко, което излиза

от нашата уста да е с положителни вибрации. Това означава от нашия речник да изчезнат думи като „идиот“, „глупак“, „лъжец“, „крадец“, „ужас“, „ще те убия“ и много други.

Да живеем осъзнати означава да сме отговорни за всичко, което правим: да не замърсяваме околната среда, да не крадем, да не вършим престъпления. Да живеем осъзнати означава да се освободим от идеализъм, илюзии и заблуди. Да живеем осъзнати означава да живеем с истината и любовта, да осъзнаваме последствията от своите действия

Осъзнатостта означава разбиране за всичко, с което сме свързани. Нужно е да разбираме как да задоволим потребностите на тялото от храна, подслон, дрехи... и в същото време как да задоволим потребностите на душата от любов – взаимосвързаността си с другите.

Какво постигаме осъзнати? В основата на всяко наше действие стои нашето съзнание. Съзнателното намерение си взаимодейства с реалността и Вселената, задвижва всичко в нашия живот. Когато у нас се появи съзнателно намерение то променя нашия живот. Когато осъзнаем напълно модела на нашето мислене, ние може съзнателно да живеем.

Започвайки съзнателно да живеем, започваме съзнателно и да сънуваме. Чрез съзнателното сънуване, ние може да разберем нашето его, неговите хитрини и стратегии, да се освободим от нездравословни мисли и навици.

Осъзнати не бягаме от действителността, а приемаме самотата като средство за създаване на собствено лечебно пространство. Започваме да се освобождаваме от контрола върху събитията, които ни се случват в живота, приемаме смиреннието и се доверяваме напълно на Бога.

Осъзнати преставаме да съдим себе си за отминали грешки, приемаме себе си такива, каквито сме и започваме да се обичаме повече. Приемаме и другите такива, каквито са.

Осъзнати се освобождаваме от нетърпението и всички при-

вързаности . Започваме да не се страхуваме от промените и все повече се доближаваме до обективната реалност. Освобождаваме се от страданието , изпълваме се със състрадание към себе си и към другите.

Просветленото съзнание ни освобождава от отживели мисли и закостенели предубеждения., наследени от семейството или от обществото.

Разширеното съзнание ни помага да осъзнаем свързаността на всичко във Вселената от най –дребната мушица до човека .Да проумеем, че цялото съзидание е израз на Божествено съзнание.

Осъзнатостта и просветлението ни правят по смирени , по –търпеливи и състрадателни Осъзнатостта показва, че тревогите на нашето его за миналото и бъдещето са напълно излишни.

5. Защо е нужно да осъзнаем, че животът ни е объркан от погрешни представи за него?

Начинът по който приемаме реалността е повлиян от много фактори. Най –силно е влиянието на нашето минало, семейството в което израстваме, обществото в което се развиваме и отрицателната често фалшива себе представа. Трудно е да повярваме, че съществува друга реалност, освен тази втълпена ни от семейството, обществото, нашето минало и представата за себе си.

Вкопчването в реалността внушена ни от родителите и обществените фигури е особено вредна, когато догматично следваме своя житейски път. ,когато родителите не са достатъчно просветлени, а обществото е изградено върху фалшиви основи , когато не сме получили достатъчно истински знания. За да видим по-обективно светът, в който живеем, най-напред е нужно да се освободим от знанията, които замъгляват нашето виждане, да получим по-висши знания, чрез които да събудим заспалото си съзнание, да получим просветлено съзнание, чрез което да отстраним ненужното объркване Само, когато получим разширено съзнание може да заживеем по-пълноценно, да преживеем единството на света.

Постигането на по-обективно виждане на реалността ще ни помогне да коригираме погрешните представи за себе си и за света, в който живеем., ще ни помогне да открием кой сме и защо сме в този свят, какъв път е избрала нашата душа , защо е нужно да се променяме.

Погрешната представа за това, че не знаем кои сме и защо сме в този свят водят често до редица психически заболявания, които могат да бъдат избегнати , когато заживеем в честност, етичност, оптимизъм и вяра. Събуденото съзнание ще ни помогне да разберем реда и хармонията , които съществуват във Вселената, да осъзнаем зависимостта си от всичко, което ни заобикаля. На най-дълбоко равнище да разберем, че сме същата субстанция както останалото във Вселената, като част от нещо по-голямо от нас

Самопознанието ни води до себеосъщестяване. Себеосъществените хора изпитват усещане за свобода, могат да използват енергията си за нещо по-голямо от тях самите , да служат на обществото, да направят Земята по-добро място за живеене. Това са хора, които познават своята истинска същност, познават своето истинско “Аз.”, своето висше “Аз”. Да опознаем своята истинска същност означава да се откажем от неправилните представи за себе си., от маската, която си слагаме за пред света. Под тази маска често се крие лицемерие, нещастие, разочарование, гняв и болка. Целта на самопознанието е да се открием като отделни индивидуални същества, с всички положителни и отрицателни качества, като несвършени същества, в които и добро и лошо, в които има и любов и омраза.

Събуденото съзнание ще ни помогне да се хармонизираме със съзидателните енергии на природата „да се освободим от остарели мисловни модели и нагласи, да живеем живота си в неговата пълнота, без да се съобразяваме с това, какво казват другите, какво са казали нашите предшественици. Проблемът за всеки от нас е , как да бъде автентичен, как да открие истинския си “Аз” как в дълбочина да познае своята вътрешна същност. ,да види както по-

ложителните си качества така и “сянката” си, онова, което не вижда , или не иска да признае , че съществува в него., както казват последователите на Юнг. Когато открием истинското си “Аз” ще може да заживеем в хармония с Космоса , няма да вредим на другите, ще постъпваме с нуждите на Вселената.

6. Какво означава висше съзнание? Какво означава разширено съзнание и как да го постигнем?

Висше съзнание означава разбиране същността смисъла на живота. Знание за Бога и целта на пребиваването ни на Земята.

Висше съзнание означава осъзнаване на нашата взаимосвързаност и взаимозависимост с всичко във Вселената.

Висше съзнание означава, че човек е сам творец на собствения си живот и духовно развитие.

Висше съзнание означава отговорност. Всеки е отговорен за своите мисли, думи и действия, отговорен е за своето здраве и щастие.

Висше съзнание означава свободен избор – акт на отговорност от изборите, които правим и как вървим по пътя, който сме избрали.

Висше съзнание означава служене. Служене на себе си, служене на живота, служене на Бог, служене на истината с любов

Какво означава разширено съзнание и как да го постигнем?

“Времето на Пътуването в нашия живот е период , когато в нецта на противоположностите се изковава по-дълбоко и пробудено съзнание”

Дейвид Гордън

В преживяването на противоположностите е източника на разширеното съзнание. В напрежението между противоположностите е реалния път към израстване и развитие. Буда определя този път като Средния път.

Защо по средата е реалният път?

По средата е Настоящият момент , в който двете реалности могат да бъдат приети и преживени, средата е мястото, което се съчетава двете реалности. При изживяване на противоположностите едната гледна точка е на егото, а другата на душата – на Божественото съзнание (Съзнанието свидетел). Гледната точка на егото отразява ограниченото съзнание, от което се раждат субективните ни представи за добро и зло , за правилно и грешно.

Божественото съзнание е Съзнанието свидетел – разширеното съзнание. Разширеното съзнание възприема физическия свят както като форма, така и като безформие, като преход между противоположности. В разширеното съзнание противоположностите се заместват с трета гледна точка, от едно по-обширно съзнание, което психолозите наричат Съзнание свидетел.

Съзнанието свидетел вижда едновременно двете страни на съществуването. Съзнанието свидетел ни помага да възприемем гледната точка на реалността, обединяващата гледна точка - трета гледна точка.

Третата гледна точка е разширеното съзнание, което включва твърдението, неговото отричане и обединението. Разширеното съзнание ни помага да заживеем в реалността, да заживеем по простичък живот, но живот много по-пълноценен и изпълнен с радост.

В разширеното съзнание противоположностите се оказват различни аспекти на едно и също нещо. Разширеното съзнание ни дава прозрение, спасява ни от конфликта на противоположностите, утвърждавайки ценностите на двете противоположности, помага ни да следваме повика на сърцето си и да открием своя център.

Пътят към нашето емоционално и духовно израстване е в постигането на разширеното съзнание чрез постоянство и чакане. В изчакването се изковава нашето разширено съзнание. Впрочем няма никакво раждане на съзнание без да осъзнаем собственото си

нетърпение. Мястото между две противоположни сили е мястото, където чакаме за да получим разширено съзнание и просветление.

Осъзнаването на момента на чакане и момента на действие е основа за нашите успехи. Правилното чакане изисква да се появи трета гледна точка и осъзнаването, че за всички неща си има време и сезон. Правилното чакане изисква да се освободим от мислите, които ни заслепяват в настоящия момент.

Единственото правилно време за действие е тогава, когато съзнанието ни е заземено в настоящия момент. Правилното чакане означава да осъзнаем преживяванията, които изпитваме в настоящия момент, когато сме в своя център.

Центърът е между противоположностите . Това е спокойно и ведро място, в което усещаме блаженство. Но ние не може да открием или да забележим това място, когато сме гневни , тревожни и критични .Да чакаме подходящо време за действие означава да останем спокойни и центрирани, без очаквания . това означава да престанем да съдим кое правилно или погрешно. Това означава постигане на разширено съзнание. Дзен ни учи:

“Седи спокойно и се отпусни
Пролетта идва сама
И тревата расте, без да я насилваме “

7. Материално и духовно съзнание

Какво означава материално и какво означава духовно съзнание?

Като същества, ние съществуваме едновременно в материалния свят чрез телата си и в духовния свят чрез душите си. Затова имаме както физиологични , така и духовни потребности и нужди. Физиологичните ни потребности са свързани с оцеляването, като тези от въздух, храна , сън и секс. Когато човек еволюира към по-висше развитие и съзнание, неговите потребности стават по-висши. Това са потребности на душата: създаване на красота, желание за справедливост, търсене на истина и разбиране....

Обикновено ние проявяваме двойствено отношение към висшите си потребности. От една страна е стремежа да останем при познатото, което ни дава чувство за сигурност, а от друга подтика за развитие и разгръщане, което ни води до осъзнаване на висшия "Аз". Подтика да останем при познатото идва от Сатурн, а подтика за растеж идва от Юпитер. Колкото повече преживяваме подтика на Юпитер към развитие, мъдрост, и по-висше съзнание, толкова повече се доближаваме до висшия си "Аз", толкова повече у нас проникват свръх съзнателните енергии на Уран, Нептун и Плутон. Отваряме се за свръх съзнателните качества като: красотата, осъзнаване на истината, хармония, любов, състрадателност, съзидателност... Уран, Нептун и Плутон отварят врати към висшия Ум, развиваме качествата непринуденост, оригиналност, усещане за свобода, светлина, любов... Духовните качества се явяват от всички посоки, но най-силно се чувстват чрез Юпитер, Уран, Нептун и Плутон.

Едновременно съществуване в материалния и духовния, невидимия свят на Бога изисква от нас да притежаваме както материално, така и духовно съзнание.

Материалното съзнание е свързано с нашето физическо съществуване: работа, професия, пари, имот, вещи и всичко, което ни е нужно да съществуваме и оцеляваме във физическия свят. Материалното съзнание ни свързва със земята и начина, по който посрещаме ежедневните си грижи. Ако в материалното съзнание има нещо, което не е наред, ние срещаме трудности при посрещане на нашите нужди, при определяне на нашето призвание, трудно намираме най-подходящия подход към живота си.

Духовното съзнание е свързано с висшите аспекти на нашето съществуване: любов, взаимопомощ, милосърдие, състрадание. Отворим ли се за духовността на сътворението, Бог винаги ни подава ръка. Затова е необходимо да се научим да виждаме духовността във всичко, което ни заобикаля и с което се срещаме. .

Защо е нужно да поддържаме равновесие между материално и

духовно съзнание?

Само когато използваме пълноценно притежанията си, когато се отнасяме отговорно към нашите материални ценности, когато харчим всеки лев разумно ще позволим на любовта, съзнанието и духовната енергия да влязат в живота ни и да се излъчват в света.

Най-голямата материална ценност за нас е нашето тяло. Затова е нужно да обичаме и да се грижим за тялото си ежедневно, и разумно. Разумно означава балансирано хранене, балансирано физическо и умствено натоварване, почивка и развлечения.

Когато развием едновременно материално и духовно съзнание, ние имаме възможност да изживеем любовта към другите и усетим присъствието на Бог във всичко. Когато постигнем баланс между материално и духовно съзнание, работата която вършим няма да е бремене за нас, а професията ще ни помогне да реализираме своите дарби. Когато добре си свършим работата ще получим любов и уважение от другите, ще бъдем горди с това, което даваме.

Ние носим отговорност за притежаваните от нас неща, за начина по който ги използваме. Ние носим отговорност за парите, които притежаваме и как ги харчим. Когато отношението към вещите, които притежаваме е грижовно, когато отношението към парите, които притежаваме е разумно харчене, те ни носят благоденствие, превръщат се в средство за духовно развитие. Така например, едно е да се натъпчеш с кебапчета и бира, и съвсем друго да си купиш хубава книга, да отидеш на театър или екскурзия.

Смисълът на притежаваните от нас неща е в това, дали те подпомагат нашето духовно израстване. Вредата от притежаваните от нас излишни неща се изразява в това, че ни отнемат енергия и време за тяхното опазване и поддържане. Всяка излишна вещь отнема нашето свободно време, отнема времето ни за почивка и развлечения. Всяка излишна вещь ще може да свърши по-добре работа, ако е в други ръце, които имат нужда от нея. Когато сме отворени за този духовен подход към живота, паричният поток ще тече винаги към нас.

Парите са ценност, които ни осигуряват насъщните нужди от храна, облекло, подслон... Парите са средство за нашето съществуване и придобиване на материални притежания. Начинът, по който се отнасяме с парите има духовно измерение. Начинът, по който се отнасяме с парите изразява нашето духовно съзнание.

Духовният подход към парите, към работата, която извършваме, към собствеността, която притежаваме ни помага да получим богатство, изобилие и благополучие. Равновесието между материално и духовно съзнание ни гарантира добро здраве и щастлив живот.

8. Как да поставим начало на осъзнаване?

За да започнем да живеем осъзнати, винаги е нужно да си задаваме въпросите „Защо?“ и „Какво?“.

Защо паднах? Защо се подхлъзнах? Защо направих катастрофа? Защо не се разбирам с жена си? Защо не ме уважава съседът? Защо съм ядосан? Защо ме дразни този човек?...

Какво ми носи удовлетворение? Какво е нужно да променя в себе си, за да успея в тази работа? Какво не виждам в себе си? Какво да направя за семейството си, за да бъде по-добре?

В най-дълбокия център на нашето съзнание има един тих наблюдател, който седи спокойно и наблюдава как протича нашия живот. Този наблюдател ни прави осъзнати за вътрешната ни същност. В тишината между мислите, между вдишванията, между ударите на сърцето може да пробудим нашето съзнание. Това е съзерцателно състояние на нашето съзнание. Когато отидем в този център и открием своя наблюдател, ние поставяме началото на осъзнаване., учим се на любов към себе си, започваме да разбираме, че покоят и задоволството, това, което търсим извън себе си е вътре в нас. В резултат преставаме да се самоосъждаме и приемаме живота такъв, какъвто е.

Чрез съзнателното си съзерцаване, ние започваме съзнателно да се приемаме, започваме да се обичаме повече...

Винаги, когато търсим причините за това, което ни се случва в живота в себе си, ние започваме осъзнато да живеем.

9. Субективна и обективна реалност. Субективна и обективна истина

Как да различаваме субективното от обективното виждане?

Живеем в свят, който непрекъснато се променя. Всичко е временно, има относителен характер. Затова и реалността за всеки човек е различна. Всеки прави своите преценки въз основа на минал опит и преживявания, които се отразяват на неговия начин на мислене. Начинът, по който виждаме нещата чрез ума си, начинът, по който мислим определя реалността на всеки. Когато човек промени мисленето си, променя и реалността, в която живее. Не може да опознаем със сетивата си реалността такава, каквато е, защото нашите сетива са несъвършени. Но колкото повече усъвършенстваме сетивата си, колкото повече усъвършенстваме мисленето си, толкова повече се доближаваме до реалността. В този смисъл използваме понятието субективна реалност.

Обективна е само Божествената реалност. Обективна е само Божествената истина. Истината за всеки е различна и тя зависи от качеството на нашите мисли и степен на духовно развитие. Затова може да говорим за субективна и обективна реалност, за субективна и обективна истина.

Само Божествената реалност е Обективна. Само Божествената истина е Обективна. Колкото по-правилно мислим, колкото повече се развиваме като духовни същества, толкова повече се доближаваме до обективната реалност и обективната истина. Нашата основна цел е колкото се може повече да се доближим до обективната реалност и колкото се може повече да се живеем с обективната истина. Истината е тежка дума, истината е светлината, която ни води по пътя към Бога.

Животът в дълбоката си същност е мистичен. Чрез нашите извън сетивни възприятия, каквато е интуицията, ние не можем да

видим неговата дълбочина. Образно казано, ние виждаме само повърхността на океана, но не виждаме дъното на океана, не виждаме как Бог съществува зад всичко видимо. Но може да живеем по-близо до обективната реалност, когато познаваме повече гледни точки, когато зачитаме избора на всеки да живее според своя Бог.

10. Символи и реалност. Какво символизируют картините в тази книга?

Символите са средство за опознаване на реалността и път към по-висше съзнание. Символът като визуален образ показва универсални истини, които ни свързват с космоса: плодородието, преходността, смъртта, сблъсъка и преодоляване на препятствия. Навсякъде, където живеем сме заобиколени от символи и богата образност. Но за да забележим тези символи и образи, за да открием дълбокия им смисъл, е нужно да отворим по-дълбоко сетивата си.

Символика откриваме в древногръцките легенди и митове, в приказките, в религията и религиозните обичаи, в животните, в птиците, в предметите от бита и т.н. Така например една обикновена стълба служи за практически цели, но същевременно тя ни напомня за духовното изкачване към самоопознаването. Свинята символизира алчност, щъркелът е предвестник на добри новини и идването на пролетта. Езикът, с който говори астрологията, е език на символите. Знакът на Слънцето - е кръг с точка вътре в кръга. Кръгът символизира безкрайността, а точката – личността. Символично това означава, че човек е една миниатюрна вселена, част от една безкрайна Вселена.. Всяка планета има свой символ, който показва основни характеристики на планетата. Символът на Марс е кръгче със стрела - , което означава действие, инициатива, агресивен импулс. Винаги е нужно да търсим реалността зад символизма.

За да се схванат по-добре идеите, залегнали в книгата, използвам няколко картини със символно значение. Какво символизируют

тези картини?

- Стълбата на Яков – изобразена на корицата. Яков бяга от гнева на брат си. Уморен поляга да поспи, използвайки камък за възглавница. Сънува сън, в който по една стълба до небето се изкачват ангели. На върха на стълбата Господ дава благословията си и обещава закрила на Яков в пътуването му. Стълбата е символ на идващото и ставащото между Земята и Небето – връзката между земния и Божествения свят (картината ми напомня моя живот).

- Спираловидното стълбище. Извитото стълбище символизира постепенното постигане на осъзнатост. Краят на стълбището не се вижда, тъй като изкачването към върха – и физически, и духовно, става по спирала. Постигането на осъзнатост е продължителен процес.

- Колелото на закона. Колелото символизира учението на Буда. Рамката означава концентрацията, спиците – мъдростта, а центъра – реда. Постигането на просветление и душевно равновесие е символизирано от осем спици. Това са осемте стъпки към нирвана: правилния възглед, правилното намерение, правилната реч, правилното действие, правилното хранене, правилното усилие, правилното съзнаване и правилната концентрация.

- Дървото на познанието. Дърветата са вечен и могъщ символ на живота, смъртта и обновлението, символ на плодородието и познанието. Вкоренени в земята и извисени в небето, те свързват земята с подземните води – символ на света и сътворението. Библейското дърво на познанието представлява дуализма – разделянето на природно и божествено. Змията е изкушението, а плодът – забраненото знание. Когато Адам и Ева са яли от Дървото на познанието, те не заели, че са голи, не са виждали, че са различни, не са разбирали своето невежество. Прогледнали Адам и Ева разбрали голотата си и се скрили от Бога. Но Дървото на познанието е това, което ще ни даде просветление, за да се върнем към Бога, без да се срамуваме от себе си.

- Човекът и космоса. Тази рисунка символизира връзката между

човека (микрокосмоса) и Вселената (макрокосмоса) като пентаграм. Петте точки на пентаграма представляват части от тялото. На върха е главата и планетата Марс. Лявата ръка съответства на Венера, а дясната на Юпитер. Левият крак съответства на Меркурий, а десния на Сатурн. Луната като символ на майката е в центъра на пентаграма, близо до гениталиите.

- Вода и култ. Водата в християнското кръщение символизира отмиването и пречистването от първородния грях. Първородният грях е първото неправилно знание, което сме получили и което стои в основата на следващите ни погрешни представи. Чистата вода символизира измиване и очистване, символ е на плодородието, като източник на живота. Измиването е символ за освобождаване от миналото и започване на ново съществуване.

Прометей и огъня. Прометей е символ на просветлено съзнание, а огъня е символ на божественото и вечния Дух. Прометей е познавач на Космическите закони, обучавал хората на астрология. Най-често Прометей се свързва с Уран. Както Уран е символ на Новото съзнание, така и Прометей е символ на пробуденото и просветлено съзнание, целящо освобождаване на хората от невежеството.

Свещеният огън е символ на пречистването. В християнските църкви горящите свещи символизират Божието присъствие. Издиганият се пламък е символ на връзката между Земята и Небето, между хората и Бога

Вечният огън символизира събитие с международно значение и благородна цел. Олимпийският огън гори докато траят олимпийските игри. Християните всяка година за Възкресение Христово вземат от огъня на Божия гроб в Йерусалим и го занасят в своите страни. Прометеевият огън е символ на съзидателност, културен тласък и технологичен пробив. Символ е на внезапно просветление, интелектуално и духовно пробуждане.

Важно да схванем посланията, които ни носят картините, да схванем символите като образи, представляващи комплексна идея.

Когато разберем скритото значение на изобразеното в картините, ще започнем да осъзнаваме двойствената природа на съществуването- вътрешния и външен живот в самите нас и на всичко около нас. Ще започнем да осъзнаваме смисъла на сънищата , чрез символите показани в тях.

II

Съзнание и реалност

Познаваме ли реалността, в която живеем?

1. Живот и смърт

Каква е нашата същност?

Нашата същност е душа, живееща в тяло. Тялото е нашата материална същност, а душата нашата духовна същност. Чрез тялото сме свързани с материалния свят, а чрез душата с духовния свят. Така ние живеем едновременно и в материалния и в духовния свят. Следователно може да говорим за физическа смърт – смъртта на тялото и за духовна смърт, като спиране на духовното развитие на човека.

Раждање - умирање. Въпросът е – кой се ражда и кой умира? Има ли смърт изобщо? Нашата видима смърт е на тялото. Има ли невидима смърт?

Душата като божествена същност, като искрица от Божественото, като енергия, не умира. Душата има вечен живот. За духовна смърт може да се говори само в смисъл, когато не се развиваме като духовни същества, когато сме в застои.

Раждање - смърт. Раждането е синоним на нещо ново. Смъртта е синоним на нещо остаряло. С всяка нова мисъл ние се раждаме за нов живот и умираме, когато сме в застои. Раждане означава живот, а смъртта означава край. Живот – смърт! Каква е връзката между живота и смъртта?

Животът и смъртта са свързани. Това, което се ражда, наричаме живот. Това, което не се променя, може да наречем смърт. Преходът живот – смърт е вечен.

Раждаме се във физическия свят, за да опознаем себе си чрез собственото си изживяване. Когато тази работа бива свършена, за да възстановим своята идентичност, минаваме през духовната сфера. Цикълът на живота продължава вечно. Смъртта е път, който води от физическия свят към духовната сфера и обратно назад.

Нашата физическа същност се отнася до физическия свят – ви-

димия свят. Нашата духовна същност се отнася до невидимия свят – Божествения свят. Няма смърт без раждане на нещо ново, което да не се развива, а след това да остарее и да умре. Това е закон на Еволюцията. Целта на душата е да еволюира.

Животът е вечен. Животът е растеж и развитие. Във всяко живо същество е вродена естествената способност за растеж и развитие. За човека тази способност е част от процеса, наречен осъзнаване. Човешкият живот е безкраен низ от преживявания, които дават възможност на нашата душа да открие своята същност и да си отговори на въпроса: „Кой съм Аз?“

Значимостта на нашия живот се определя от това, дали сме израсли в самоосъзнаването, развитието и трансформацията на себе си. Основна цел на нашия живот е да се самоусъвършенстваме, да се доближим до нашия Създател – Бог. Смисълът на нашия живот е в това: да осъзнаем, че сме духовни същества, свързани с Единността, че без духовната си същност бихме престанали да съществуваме.

Смъртта е преход. Нашите души непрекъснато преминават през преход от един живот към друг, през времето и пространството. Смисълът на този преход е да получим възможност за изява чрез търпение, състрадание и обич. Смъртта е сътворение – вълшебен ход през който минаваме, за да видим какво има от другата страна. „Край на живота не съществува“, „Смърт не съществува“. Смъртта съществува като човешко изживяване. Тя е край на нашето физическо съществуване, но не и на душата, не и на живота.

Затова, когато знаем, че нашата истинска същност е душата, няма защо да се страхуваме от смъртта.

Как да възприемем единството то тяло, душа и разум?

Животът и смъртта може да разглеждаме като еволюционен процес. Целта на душата е да еволюира. Тя не се интересува от постиженията на тялото, нито от развитието на ума. Когато душата осъзнае, че няма повече накъде да еволюира в това тяло, тя напуска

тялото и никой не може да я спре. Напускането на тялото за душата не е трагедия. Това е трагедия за близките на починалите. Душата гледа на цялата житейска история около смъртта на тялото, различно от тези, които скърбят и изпитват мъка. Скърб и отчаяние настъпват, когато не зачитаме свободния избор на душата, желанието ѝ да напусне тялото, в което живее. Най-доброто, което можем да направим за умиращия е да го оставим да си отиде в мир, без да страда или да се тревожи за близките си.

През целия си живот смятаме, че сме тяло, че сме разум. Но в момента на смъртта разбираме, че сме душа. Най-трудно за нас е да разберем, че сме първо душа, а после тяло и разум

В астрологията смъртта свързваме със знака Скорпион и управляващата го планета Плутон. Скорпионът ни учи как да се освобождаваме от това, което вече не ни е нужно., за да го заместим с нещо ново и по-хубаво. Смъртта всъщност носи обновление. Тя унищожава онези неща , които трябва да се трансформират. Затова Скорпионът в астрологията се смята за знак на трансформацията.

Знакът Скорпион в рождената карта сочи къде е вашия потенциал за трансформация и регенерация .Домът, в който се намира под знака на Скорпион винаги дава потенциал за обновление , когато влизате в интимност с другите. Качествата на Скорпион се проявяват най-ярко в осми дом- неговия дом. Силно подчертаният Скорпион показва страстен и сексуален индивид. Скорпион управлява два от най-загадъчните и мистериозни области от живота на човека: смъртта и секса .

Известният индийски суфит Кабир твърди , че всички ние живеем и умираме, умираме и живеем, не за да се научим как да живеем по-добре, а да овладеем изкуството да умираме, разглежда смъртта, като един вид нов свят за душата. Смъртта дава възможност на душата да изключва и отново да се включва по нов начин в живота, приемайки смъртта като естествен процес , който води до прераждане. Смъртта трансформира целия ни опит така, че в

следващата инкарнация да сме по-умели и силни.

Скорпионът пази тайните и окултните знания за живота след смъртта. Тъй като Скорпионът управлява смъртта и трансформацията, скорпионите могат да се радват на предимството да изпитат няколко трансформации в рамките на един човешки живот, без физически да са мъртви. Подобно на Феникс, вечно възраждащата се от пепелта митична птица, те могат да се покажат като нови личности., могат от престъпници да се трансформират в лечители . Домът от рождената карта, в който се намира Скорпион показва тази област от живота на всеки, където той може да се преобрази в съвсем нов човек.

2. Душа, тяло и личност. Душа, тяло и ум.

Как да възприемем себе си? Тяло ли сме? Душа ли сме? Каква е нашата личност?

Душа, тяло и личност представляват едно цяло. Душата живее в тяло и се проявява като личност. Душата е енергийната същност, която подхранва живота във физическа форма – тялото. Тялото е материалния носител на душата – превозното средство. Затова връзката тяло – душа е много силна. Двете тела взаимно проникват едно в друго така, че стават едно цяло. Невъзможно е да се намерят граници между тях. Душата се чувства добре в тялото, когато тялото е добре нахранено, облечено, има подслон...

Затова душата гледа на тялото като на храм, който винаги трябва да бъде чист, подреден и красив. Но душата не се чувства добре, ако тялото е болно, мръсно, остаряло... Тогава душата се чувства като в затвор, страда и желае да напусне тялото. Напускането на душата от тялото означава смърт за тялото.

Личността показва начина, по който се изразява душата. Човек може да се прояви във физическия свят по много начини: като музикант, спортист, учен, лекар... Човек може да има много личности. Душата включва и личностите от други възплъщения. Човек идва в този живот с дарби и способности, развити в други животи. Всяка

личност е необходима, за да се изяви душата. Затова душата обича всичките си личности.

Познанието за начина, по който се възприемаме, от личност до душа, ни помага да живеем по-осъзнати. Така, ако се възприемаме като тяло, а тялото ни пострада, ние ще страдаме много, защото тялото ни е смъртно. Но ако се възприемем като душа, която е безсмъртна, ние няма да страдаме толкова.

Душата е тази, която планира при какви обстоятелства ще живее в следващото си въплъщение. Едни души планират обстоятелства така, че да служат на другите, защото имат съзнанието, че служенето е форма на любов, защото осъзнават връзката си с всички същества и целостта на Вселената. Други планират трудности заради личностното си израстване.

Всяка душа е мотивирана да дава и получава любов. Душата не съди, личността съди. Душата се интересува само от развитието си. От гледна точка на душата, никое събитие на е „лошо“ или „добро“. Така, когато знаем че сме безсмъртна душа, на която не може да бъде унищожена, ние се освобождаваме от преценките и осъжденията. Бог приема нашето еволюционно състояние такова, каквото е, приема ни такива, каквито сме. Това означава, че и ние не трябва да съдим другите, когато ги виждаме несъвършени в нашите очи. Но може да помогнем тяхното развитие и е нужно да се отзовем на тяхната покана, ако те поискат помощ от нас.

Защо душата приема и физична форма?

В астрално-духовния свят липсват противоположностите, за разлика от физическият свят който е полярен. Във физическия свят всичко се опознава чрез своята противоположност: живот – смърт, светлина – тъмнина, любов – омраза, красота – грозота... Чрез полярността Земята предоставя най-добри условия за развитие на душата

Предизвикателствата стимулират нашето развитие и осъзнаване. Осъзнати, ние се освобождаваме от чувството си за вина. Когато не-

съзнателно сме наранили някой, преставаме да обвиняваме другите за нашите неуспехи и страдания, освобождаваме се от осъждания.

В живота ни се дават различни дарове: лични качества, способности и таланти. Срещаме се с хора и обстоятелства – приятни и неприятни, които помагат личностното ни израстване. Душата ни израства най-вече чрез преодоляване на трудности, изживявайки болка и страдание. Когато страдаме е нужно да знаем, че душата ни е избрала този път, обстоятелства и хората с които се срещаме, за да се самоопознаем и изчистим кармата си..

Животът е нашето най-добро училище. Душата знае в кое училище да учи, за да получи най-доброто си развитие. Има случаи, когато с нас се отнасят грубо и несправедливо. Обикновено ние ненавиждаме нашите мъчители и ги осъждаме. Но когато знаем, че душата ни е избрала обстоятелствата, при които да се развива, ние няма нужда да обвиняваме тези, които ни причиняват болка, но ще сме им благодарни. Всъщност понякога нашите мъчители са наши учители. Като малък брат ми се отнасяше доста грубо с мен. Ненавиждах неговата грубост. Но сега, през погледа на зрял човек съм му благодарен. Виждам го като учител на това, което не трябва да се прави, на това как не трябва да се отнасяме един към друг, виждам го като човек, който ме е подтикнал да търся изход от трудна ситуация.. Всъщност в младежките си години нямах ясно съзнание за реалността, в която живея.

Каква е връзката между тяло, душа и ум?

Тялото е свързано с правенето. Да правиш нещо е функция на тялото. Тялото винаги прави нещо, никога не спира да се занимава с нещо. Съзнанието е силата, която движи тялото. Тялото е просто инструмент за душата. При едни дейности тялото се съобразява с душата, а при други не се съобразява. От равновесието между тяло, душа и ум зависи как ще живеем.

Душата иска да бъдем. Душата винаги се стреми към това „да бъдем“. Да бъдем е функция на душата. Душата се интересува само

от това, какво си, когато правиш нещо. Тя ни води към необходимите възможности, за да изживеем това, което сме запланували. Задачата на душата е да покаже желанието си, а не да го наложи.

Умът е този, който избира. Задачата на ума е да избере една от многото възможности, които се откриват пред душата. Тялото изпълнява тези избори, които е направил ума. Когато тялото, умът и душата творят заедно и в хармония, ние постигаме поставените цели и се чувстваме удовлетворени. Когато тялото, умът и душата творят заедно, ние ще сътворим по-добра реалност за себе си.

3. Съзнание и реалност.

Познаваме ли реалността, в която живеем?

Ние идваме в този свят, за да се развием като човешки същества. Основната ни цел е да постигнем по-висше съзнание. Тази цел постигаме под влияние на различни фактори: атмосферни условия, събития в обществото, планетни влияния, влияние на семейството и родителите, работната среда... Непрекъснато влизаме във взаимоотношения с нашите партньори. Много често при тези взаимоотношения менталните и емоционалните ни преживявания са объркани и неясни. Не винаги имаме реална представа за нещата около нас. По тази причина влизаме в конфликти с другите и в противоречие със себе си. Рядко си задаваме въпросите: Познаваме ли себе си? Кои сме ние? Защо сме в този свят? Какво искат другите от нас? Каква е нашата цел в този живот?

Много е трудно да си отговорим на тези въпроси, когато сме млади, неопитни и духовно непросветени. Лично аз намерих отговорите на тези въпроси в зрялата си възраст, когато активно започнах да изучавам астрологията. Изучавах предимно кармична астрология, предимно кармата на хората. Изучавайки кармата на дадена личност разбрах, че асцендентът е точка на осъзнаване, врата за разбиране и осъзнаване на реалността. Аз имам асцендент Стрелец / в астрологията Стрелец се смята за знак, който управлява

философията и религията./ Правейки хороскопи разбрах, че планетите в рождената карта не могат да проявят своя потенциал, ако енергийният поток минаващ през асцендента не е балансиран.

За тези, които са запознати с астрологията ще споделя, че имам Южен лунен възел в Лъв и северен възел във Водолей. Южният ми възел в Лъв показва, че в минали животи съм бил някакво „величие“, показва, че съм развил силно его. Северният възел във Водолей показва настоящата посока за развитие на душата (Водолей и Уран управляват астрологията). Северният възел във Водолей показва, че силното его, което съм развил в минали въплъщения трябва да се трансформира, показва необходимост от развиване на по-високо съзнание. Развиване на по-високо съзнание възприемам като договореност с Бог. Това е съзнание е за служене на обществото. По този начин си отговорих на въпроса: защо съм в този живот? Това всъщност ме подтикна да разработя темата „Съзнание и реалност“. Изучавайки астрология разбрах всъщност какъв път за развитие е избрала моята душа в тази инкарнация. Затова ще разкажа една малка част от моя жизнен път.

Роден съм в обикновено селско семейство с много деца. Майка ми е родила повече от десет деца, от които само шест са оцелели до по-голяма възраст. Аз съм детето, което мама е родила последно. Мама не искала да ражда повече деца.. Много трудно ѝ е било да се грижи за много деца. Помислила за най-лошото, но съвестта не ѝ го позволила. През нейните майчини очи ме видяла като хубаво дете и ме оставила на съдбата и Бога.

Роден съм след обед на 6 август, през сезона на най-усилената полска работа. На другия ден след раждането мама е отишла да събира сено. Нямала е мяко да ме закърми. Закърмила ме е една съседка. Оставила ме е на грижите на по-възрастните ми сестри. Износвах дрехите на всички, родени преди мен. Мама сама шиеше дрехите, които носехме. Бяхме три сестри и трима братя в семейството, в което нуждите не можеха да бъдат задоволени. Единият ми брат, с две години по-голям от мен, често се отнасяше грубо

към мен, прилагайки силата си. Изглежда и той е смятал, че сме много и че съм излишен. Не искал да дели храна и имот с други.

Средното си образование получих в с. Бобошево /сега град/, на 5 км от родното ми място – с. Скрино, Кюстендилска област. Разстояние от 10 км трябваше да изминавам всеки ден пеша през по-голямата част от учебната година. Като дете рано ме събуждаха /в най-сладкия сън/, за да отида да бера тютюн. Лятно време работех като наемен работник, за да изкарам пари за образованието си. Това са малка част от трудностите, които съм преживял. Но сега съм много благодарен на Бога и съдбата, благодарен съм за преживяното и пътя, който съм извървял. - пътя избран от моята душа.

Човек е движещо се енергийно поле, притежаващ определена степен на съзнание. Нашата еволюция всъщност е еволюция на съзнание и постигане по-висше разбиране на реалността.

За да видим реалността такава, каквата е, на нас са ни нужни по-висши знания и по-висше разбиране. Развитието на висше съзнание е следствие от знание и разбиране. Повечето хора се движат между три нива на съзнание: будно състояние, сънуване и дълбок сън без сънуване. Целта е да постигнем четвърто ниво на съзнание. Това ниво на съзнание е свидетелят на другите три състояния.

Нашата основна цел е да получим цялостно осъзнаване. Четвъртото ниво е чисто осъзнаване, цялостно осъзнаване. То е свидетелят, който ни докладва за сънищата, които сънуваме през нощта. То е свидетелят, който стои над ума и наблюдава мислите ни. Четвъртото ниво на съзнание е просто Бог, казват йогите. Ако успеем да се придвижим до този свидетел, ние сме постигнали Бог.

Когато постигнем четвърто ниво на съзнание, ние сме в състояние на блаженство. В това състояние никой не може да ни засегне чрез гняв или злоба. В това състояние на съзнанието не се страхуваме от времето, не страдаме за нищо изгубено. В това състояние сме спокойни и уверени в себе си.

През вековете много хора са се опитвали да постигнат състояние на постоянно блаженство с различни средства: наркотици, секс, власт, трупане на скъпоценни вещи... но не са успявали. Нужно е да знаем, че блаженството е вътре в нас и че можем да го постигнем. Но за да го постигнем е нужно да го поискаме и да знаем как да го постигнем. Нужно е да работим упорито за него., необходимо да коригираме объркания си ум, да изоставим желанието на егото, да навлезем в тишината на сърцето. Нужно е да разберем, че ние и Бог сме едно цяло. Нужно е да разберем, че живеем в полярен свят., че изживяваме тази полярност чрез страдание и блаженство., Да знаем нещо е едно, да го почувстваме е друго, а трето е да го усетим. Усещането е езикът на душата, чрез което постигаме осъзнаване.

Осъзнаването е двустепенен процес. Има два начина, чрез които може да бъде постигнато. Единият начин е духовния – постигане на Съвършенство чрез духовни познания. Другият начин е чрез изживяване в материалния свят. И двата начина са необходими за нашето осъзнаване. Затова живеем в полярен свят., затова съществуват и два свята – духовния и материалния. Когато обединим двата свята заедно ще получим усещане за себе си. Ще познаем себе си и ще открием Кои сме.

Материалният свят на Земята е замислен така, че да създаде условия, чрез които да изживеем външно онова, което душата иска. Пътят на осъзнаване в материалния свят винаги преминава през преживявания в него. Без преживяване няма осъзнаване.

Плутон – планетата на трансформацията, раждането и смъртта е свързан с прехода от един живот към друг, от едно ниво на съзнание към друго съзнание. Плутон иска от нас да преминем през пълна гама от преживявания и опит, за да осъзнаем истината и реалността, в която живеем. Плутон не признава преки пътища и прескачане на стъпала. Пътят на болката и страданието е най-добрия за осъзнаване. Затова К. Г. Юнг казва: "Без болка и страдание няма съзнание".

Начинът, по който гледаме на нещата създава нашата действителност. Ние не можем да променим основната действителност: реда във Вселената, промените във времето, промените в природата. Само можем да изживеем тази действителност по избран от нас начин. В това е голямата тайна на живота. Променяйки начина, по който гледаме на нещата, променяме живота си.. Например можем да бъдем тъжни или весели, да плачем или да се смеем, всичко зависи от гледната ни точка..в дадена ситуация , зависи от гледната ни точка в даден момент.

Актуалните въпроси, на които е нужно да си отговорим във връзка с нашето осъзнаване са: Има ли прераждане? Кой се преражда? Промяната на съзнанието прераждане ли е?

Превъплъщението прераждане ли е?

Прераждането и превъплъщението са два въпроса, които се нуждаят от по-добро осветляване. Прераждането и превъплъщението са две различни състояния на душата. Те не са тъждествени понятия.

Човек има тяло и душа. Тялото е смъртно, а душата е безсмъртна. От това следва, че не тялото, а душата като носител на съзнание се преражда. В зависимост от нивото на съзнание, ние говорим за развити и неразвити души, за малко развити и много развити души.

Всяка промяна на съзнанието е прераждане. Когато съзнателно или несъзнателно променяме съзнанието си, ние се прераждаме. Така например, ако един крадец престане да краде, ние можем да говорим за човек, който се е променил, който се е осъзнал, че кражбата е лошо нещо. Ние може да се преродим, както когато сме в тяло, така и когато сме извън тялото – в друго измерение. Всяко усъвършенстване ни доближава до Бог, което по принцип означава прераждане. Когато постигнем Божествено съзнание, ние повече не се прераждаме.

Когато душата напусне тялото, тя си спомня всичко, което е

преживяла: заблудите, онова, което е правила неправилно, онова, което е започнала, но не е довършила... В душата съществува желание да се усъвършенства, да промени негативните страни, да прави нещата по правилен начин. В душата съществува желание да прояви способностите и талантите, които е развила в минали животи, да доразвие това, което не е успяла. Това желание подтиква душата да търси нова форма на изява. Когато душата избере нова форма, т.е. тяло, чрез което да се изяви, ние може да говорим за превъплъщение или реинкарнация. В този смисъл прераждане и превъплъщение са две различни понятия.

Защо понякога животът ни е тежък и непоносим?

Човек е демон. Човек е Бог. Светлина и тъмнина съществуват у всички нас. От отделния човек, от семейството, от обществото зависи кое ще излезе на преден план: злобата или доброто. Лошотията в живота в голяма степен е следствие на незнание, неразбиране и невежество. Често е резултат от това, че не можем да видим обективно както себе си, така и околните.

Какъв е изходът от страданието?

Изходът е в осъзнаване на нашата лудост, премахване на невежеството и постигане на просветление. Повторението на страданието означава, че слизаме надолу в ада. Когато излезем от страданието с ново разбиране и съзнание, ние се изкачваме нагоре в рая.

Как да открием Божия път към рая?

Ние идваме в този живот с определена мисия, затова е много важно да знаем своето предназначение- какъв път е избрала нашата душа, за да се развие и усъвършенства. Отговор на тези въпроси дава кармичната астрология, която разглежда връзката между миналата и настоящата карма на човека.

По Божия път, към рая се върви чрез духовни познания и с по-

мощта на учители.

Нас ни напътстват видими и невидими Учители, възнесли се Учители (Буда, Христос, Мохамед...), Духовни водачи. Израстването и усъвършенстването винаги е свързано с определени трудности, с цел да се научим да правим нещата по-добре. Когато се научим да правим нещата възможно най-добре ние сме тръгнали по Божия път. Нашата сила е във връзката с Бога, с духовността, в стремежа да се доближим до Бога – до обективната реалност.

Събития, условия, обстоятелства, произшествия – всички са сътворени от нас, от нашето съзнание. Индивидуалното съзнание е могъщо, но масовото съзнание е още по-могъщо. Това е причина, за да може масовото съзнание да създава събития със световно значение.

На някакво ниво всички създаваме действителността, в която се намираме. Докато продължаваме да мислим, че друг ни създава условията при които живеем и не поемем своя дял от отговорност за всички обстоятелства, в които се намираме, няма да може да се изкачим на по-високо ниво на съществуване.

Осъзнаването, че по наши сили е да променим това, което сами си създаваме, а не онова, което правят другите е ключ към положителна промяна. Първата стъпка за положителна промяна на каквото и да било е да знаем, че ние сме избрали това, което е. Разбирането, че Всички сме Едно цяло, ще ни помогне да заживеем в Единността с любов.

Само когато поемем отговорност за всичко създадено от нас, ще придобием и силата да променим реалността, в която живеем. Индивидуално не можем да променим външните събития, които са сътворени от всички нас. Ние не сме израснали достатъчно в съзнанието, за да променим самостоятелно онова, което е сътворено колективно.. Така например нас ни боли, когато видим някаква несправедливост и осъждаме това, което се случва. Но ако знаем, че тази несправедливост сами сме я създали чрез неправилното си мислене и погрешни представи, резултатът ще бъде не

болка, а стремеж да не създаваме несправедливост, стремеж да открием откъде идват нашите погрешни представи.

Най-често грешим, когато преценките ни се основават на предишни погрешни представи, така наречения първороден грях. Задачата е да открием първородния си грях – източника на погрешната представа. Нужно е да осъзнаем ,че първата погрешна представа поражда следващата и така нататък. Това означава да намерим правилната- изначалната мисъл, идваща от Бога. Само ясното и правилното мислене ще ни помогне да сътворим реалността, в която искаме да живеем.

4. Субективна и обективна реалност

Нашият успех в живота зависи от това дали виждаме реално действителността, в която живеем. Реалността в която живее всеки е различна. Това зависи от начина ни на мислене, от преживяван опит и от това какво искаме да видим и преживеем.

Субективна реалност

Субективната реалност се определя от това, което човек е преживял в миналото, от това което очаква и от начина, по който е програмиран. Така например, ако човек в детството е бил отхвърлен, ще живее под натиска на това очакване, с чувство за отхвърляне в живота. Ако човек е с ограничено схващане на нещата, ако има ограничено мислене ще изгражда реалността си въз основа на познатите му опитности и възможности. Възможно е да има други възможности, но такъв човек просто не ги вижда. Въпросът е как да станем осъзнати за реалността, която не познаваме? Естественият отговор е , чрез усилия и опитване, чрез преживявания, чрез разбиране и търсене на непознати начини на изява. Задълбоченият отговор изисква да се изследва душата на човека, като носител на многолика карма, да се видят нейните способности и таланти.

Обективна реалност

Обективната реалност изисква да се видят нещата много-

странно, да се изследват всички причини, поради които човек изживява определени житейски трудности. Само когато човек задълбочено опознае себе си, когато осъзнае своята свързаност с Вселената може да си изгради по-реалистичен възглед за живота.

Обективната реалност изисква да не се отъждествяваме с тялото, а да гледаме на себе си като на духовна същност приела физическа форма., да виждаме живота като непрекъснат преход, от една форма на живот в друга. Обективната реалност изисква винаги да виждаме двете страни на нещата, да виждаме едновременно и нисшия и Висшия си „Аз“. Да виждаме както своите способности и таланти, така и своите слабости и недостатъци. Да виждаме както съзнаваното, така и несъзнаваното. Целта е чрез съзнаваното да осветлим несъзнаваното и определим правилно посоката, в която да се движим по-нататък.

Обективната реалност изисква да видим каква обремененост носим от миналото, от нашите предишни съществувания: от рода, от семейството, от родителите, от атмосферата в родния дом, от отношенията между нашите партньори и нас, от изживените емоции в нашите връзки. Така колкото ставаме по-просветлени, толкова повече живеем в реалността.

Ние творим собствената си реалност според нашата вяра и очаквания. Начинът, по който мислим създава реалността, в която живеем. Въпросът е може ли да променим реалността си? – Да, можем да я променим, но най-напред е нужно да променим начина си на мислене. Може да променим своята реалност чрез изборите, които правим, като осъзнаем нуждата си както от знания, така и от любов и мъдрост. Може да променим реалността си, като осъзнаем, че зад всичко, което изживяваме стои някаква причина, че към тази причина е привързано нейното следствие. Ние берем плодовете на това, което сме посели. Не може да очакваме да жънем жито, ако сме посели просо. Може да променим реалността си, като се освободим от неразумните си желания, като освободим душата си от зависимости, като тютюнопушене, алкохол, нарко-

тици... Защото само освободената душа е независима и не се привързва към нищо. Ние можем да сътворим хармонични взаимоотношения с всеки, чрез любов и мъдрост, само когато сме свободни и независими.

Всеки човек е неповторима индивидуалност. Всеки човек вижда нещата от своя гледна точка. Това, което говорят хората е тяхно лично мнение, това е тяхната истина. Тази истина е субективна. За да достигнем колкото се може по-близо до обективната истина, трябва да чуем колкото се може повече гледни точки.

Хората често си говорят, но не се чуват. Не се чуват, защото всеки смята за истина само това, което той усеща и това, което виждат очите му. Това води до разногласия, пререкания и нехармонични взаимоотношения. Затова, ако искаме да постигнем по-добри взаимоотношения с нашите партньори – родители, деца, приятели, съпрузи – винаги е нужно да зачитаме тяхната гледна точка, да се съобразяваме с нея, да приемаме нашите партньори такива, каквито са, без осъждане. Нашите взаимоотношения най-често страдат от неразбиране, от незачитане на другата гледна точка. Нужно е да знаем, че ние не може да променим нашите партньори, но може да променим себе си. Промяната е закон на Вселената. Променяйки себе си, ние може да променим отношението на другите към нас, да създадем по-хармонични и любящи взаимоотношения.

Обективната реалност изисква от нас да видим как преживяното през деня се отразява в нашите сънища.

5. Сънища и реалност

Всички сънуваме, независимо дали помним сънищата си. Сънуваме познати и непознати, живи и умрели, смеем се и плачем на сън, летим... Но малко внимание обръщаме на тези необикновени преживявания. Смятаме ги за нереални. Всъщност съновиденията са толкова реални, колкото е реален и живота ни в будно състояние. Всички преживявания, както от сънищата през нощта, така и

от сънищата наяве са реални. Чувствата и емоциите както в сънищата, така и в будно състояние са едни и същи.

Сънищата могат да ни носят просветление, дори и да станат пророчески. Но преди това е нужно да осъзнаем истинската си природа: Как сме впримчени във виденията на нашия ум, как нашия непросветлен ум разчленява неразделното единство във Вселената на умозрителни понятия и след това работи със собствените си проекции. Разчленяването води до предпочитания, привличане към едно и отблъскване от друго, основна причина за нашите физически и психически действия.

Всичко преживяно през деня, всички наши действия в будно състояние оставят своите отпечатыци у нас, наричани кармични следи. Когато спим умът се оттегля от сетивния свят, сетивата ни спят, но кармичните следи съществуват и се възбуждат от породилите ги причини, проявяват се в нашите сънища. Кармичните следи притежават енергия, наречена кармична прана. Умът, макар и отеглен от сетивния свят, когато спим продължава да действа. С други думи кармичната прана е източник на съновиденията, а умът техния създател, създател на образи, цветове, емоции и видения. Самото съновидение всъщност е реалност в сънно състояние.

Сънищата ни носят просветление. Как да постигнем просветление чрез съновиденията? Първо е нужно да знаем, че посланията, които ни изпращат сънищата са следствие от преживяното и мечтаното през деня. В съня вместо смес от случайни, несвързани мисли и събития, сънищата се превръщат в средство, чрез което нашата душа – подсъзнанието, говори по-ясно и разбираемо. В сънищата ние изживяваме емоции, виждаме образи и картини. Когато се вслушаме в тях може да разбираме посланията, които ни носят.

Значение на съновиденията.

Съновиденията представляват преживявания, които подпомагат нашето духовно израстване. Чрез сънищата може да преценим

до каква зрялост сме достигнали. Различните аспекти на ума които се проявяват в съновиденията показват върху какво е нужно да работим, за да получим напредък. По този начин съновиденията се оказват помощници в нашето духовно пътуване.

Осъзнатите съновидения ни помагат да вземем правилни решения, да счупим оковите, които ни ограничават. Помагат ни да възприемем това, което възниква, когато правилно разберем посланието на съня, без да се влияем от очакванията, надеждите и страха.

Някои сънища ни носят послание от високо място Това могат да бъдат и пророчески сънища, сънища, които ни предупреждават какво ни очаква. Пророческите сънища ни помагат да избегнем неприятни последствия от нашите действия, да проучим нещата, които е нужно да променим към по-добро. По този начин много съновидения могат да ни помогнат да се пречистим от нездравословни психологически нагласи.

Най-важно е да бъдем осъзнати както в будно състояние, така и в съновиденията си. Липсата на осъзнатост ни пречи да реагираме правилно на вътрешния и външния си живот. Ако през деня сме объркани от фантазиите и заблудите на неустойчивия си ум, съновиденията, които ще видим през нощта ще бъдат същите емоции и двойствени реакции. Внесем ли осъзнатост в преживяванията през деня, ще открием тази способност и в съня. Осъзнатостта в живота ни помага да имаме осъзнати съновидения. Това означава, че във всеки момент докато будуваме, спим и сънуваме да пребиваваме в осъзнатост.

Лишени от сънуване, ние ще имаме личностни разстройства: липса на концентрация, раздразнителност, нервност... Приема се, че безсънието е вредно, защото ни лишава от сънища. Подсъзнанието – душата никога не спи, а непрекъснато записва впечатленията, приемани от сетивата. Тези впечатления се повтарят в нашите сънища. Целта е да се вслушаме в чувствата, които изпитваме в сънно състояние и чрез тях да разберем посланието на съня.

Осъзнатите съновидения ще ни помогнат да заживеем с ново съзнание.

6. Душата, дуалността, Новото съзнание и Духа

Кой ни свързва с Божествения свят?

Душата ни свързва с Божествения свят . Тя носи спомени от много въплъщения. , знае и разбира много повече от нашата земна личност. Въпреки това, душата може да изпадне в състояние на объркване или да бъде травмирана. Затова на душата са необходими преживявания и опитности. Всяка душа се намира на определено еволюционно развитие, в зависимост от силата на преживяванията. Преживяванията са тези, които правят едни души по-развити от други. Затова има развити и не толкова развити души. Душата желае да се развива непрекъснато , затова е необходимо да изживее противоречиви чувства, да се потопи в дуалния свят .

Дуалността представлява две противоположности, съществуващи в единство. Дуалността е характерна за полярния свят на Земята. Нашите души избират да живеят на Земята, защото на Земята съществуват най-добри условия за развитие на душата. Причина за това е дуалността, в която живеем: Светлина и тъмнина, горе и долу, ден и нощ, добро и зло, любов и омраза, привличане и отблъскване са противоположности в земни измерения, които душата изживява - необходимо условие да се развива и осъзнава. Това са естествени полярности за дуалния свят на Земята. Дуалността е средата, в която расте и се развива душата, докато пребивава в тяло. Всички опитности на дуалността влияят на душата, помагат и да получи ново по-разширено съзнание..

Новото съзнание е разширено. Това е Христовото съзнание изразено чрез енергията на любовта и разбирането, което поддържа в единство полярността и стои над нея . Новата Епоха, в която живеем изисква да придобием Христово съзнание. Христос не е Бог, но Той стои най –близо до Бога или до чистата любов и неговото посещение на Земята е най-знаменателното и решаващо за чове-

чеството. Той дойде на Земята с пълното съзнание, че ще страда болезнено в края на своя път. Исус дойде на Земята, за да ни предаде знанията, които биха позволили да изцелим планетата на която живеем. Така Той се превърна в пример за абсолютната човешка сила и любов, достъпни за всички. Новото съзнание е Христовото съзнание.

Как да постигнем ново разширено съзнание?

Препминавайки през опита на полярността, ние може да открием нашата истинска същност, да откриваме както своята божественост, така и своята ограниченост, да започваме да разбираме Взаимосвързаността си с Вселената. Новото разширено съзнание е трансформация на его съзнанието в съзнание на сърцето и любовта. Ние откриваме Новото съзнание, когато сме мотивирани от любовта, за да помагаме на другите.

Духа. Как да открием пространство за своя дух?

Придобивайки разширено съзнание, ние откриваме пространство за своя Дух. Духът е едно с Бог – божественото съзнание. Божественото съзнание стои в основата на всички проявления извън времето и пространството. Връзката с Духа у нас е бавен процес. Това е процес, при който се свързваме, разделяме и отново свързваме с Духа в себе си... Значението на Духа се състои в това, че не емоциите и мислите, а тишината ще ни доведе у Дома, при Бога. Медитацията, молитвата и любовта са път към Духа .

За да се отвори път към Новото съзнание, нужно е да се освободим от его съзнанието си, да развием работещо его, небалансираното его да умре. Смъртта е винаги освобождаване от старото и отваряне към новото. Само страхът от промяна ни кара да се страхуваме от смъртта. Инерцията на миналото винаги е силна. Тя иска колкото се може повече да ни държи в своите прегръдки, иска да ни държи в своите стари модели на мислене и поведение. Закоравелите навици трудно се изкореняват. Трудно е да откажеш

един пушач от цигарите или един алкохолик от алкохола. Нужна е смърт за всичко, което пречи да се прояви Новото съзнание. Ако нямаше смърт всичко би изглеждало неподвижно, по старому. Ако нямаше смърт ще се окажем в старите и износени обувки, ще се окажем в износеното си тяло, ще се окажем в закостенял начин на мислене, ще останем без развитие.

Духът е творец. Когато постигнем Духа в себе си, животът ни се променя. Чрез Духа откриваме своя истински Аз: Кои сме? Защо сме в този живот? Какво искат другите от нас? Духът който носим иска от нас, да се настроим на Божествените вибрации: любов, мъдрост, състрадание...

Когато постигнем Духа или Бога в себе си, ние започваме да разбираме защо сме в този свят. Започваме да разбираме пътя избран от нашата душа в този живот.

Когато постигнем Духа в себе си, ние започваме да живеем в любовта и изцеляваме душите си чрез любов. Освобождаваме се от илюзиите, заблудите и невежеството. Когато постигнем Духа в себе си, започваме да разбираме защо живеем в дуалността, разбираме защо ни е нужно по-високо съзнание, защо е нужно да се пробудим за Ново съзнание.

7. Новото съзнание и неговото пробуждане

Най-важното за всяко човешко същество е съзнанието. От нашето съзнание зависи как живеем, дали сме радостни и щастливи. За да направим по-смислен нашия живот е необходимо преди всичко да развием колкото се може по-високо съзнание. Съзнанието може да се прояви като низше, когато замърсяваме околната среда и като висше, когато мислим позитивно и се грижим за опазване на природата.

По-висшата част от нашето съзнание ни е необходима, за да влезем в контакт с по-висшите светове, докато пребиваваме на Земята. Нашите физически органи: слух, зрение, вкус, обоняние са с ограничени сетивни възможности, не ни позволяват директно да

влезем във връзка с по-висшите светове. Чрез сетивните си органи ние възприемаме само това, което вибрира на ниски честоти, съответстващи на материалния свят. Но в нас е заложен и потенциал за развиване на по-високи честоти, чрез които да се свържем с Висшите светове. Само условията на Земята ни пречат да влезем във връзка с Висшите светове и да общуваме с тях.

Всеки се намира на различно ниво на съзнание. Развитието на съзнанието е еволюционен процес и всеки рано или по-късно може да постигне по-високо съзнание. Рано или късно всеки от нас може да се изкачи на следващото по-високо ниво на съзнание, рано или късно всеки ще постигне по-високо развитие.. Земята предоставя възможност за развитие на всички. Затова е нужно да зачитаме другите независимо от тяхното ниво съзнание, да сме състрадателни и обичащи се, да бъдем търпеливи към тези, които имат по-ниско съзнание.

Когато пробудим своето съзнание, когато постигнем по-високо вибрационно ниво, тогава ще имаме възможност да влезем в контакт с Висшите светове. Материалният свят е плътен, с ниски вибрации. Божественият свят е фин, с високи вибрации. Между двата свята има завеса, която пречи на преминаването от единия в другия свят. Тази енергийна завеса пречи на свободното общуването между световите. Но тази завеса може да бъде премахната са чрез постигане на по-високо съзнание. Новото съзнание е най-важното условие за едновременно общуване в двата свята – физическия и духовния.

Всеки може да възприеме информация само на нивото, на което се намира. Колкото повече повишаваме своите вибрации, своето съзнание, толкова на по-високо ниво може да общуваме с Духовните светове. Духовните светове, Висшите светове са като Светлина за нас. Светлина за нас са нашите Възнеслите се Учители - Буда, Исус, Мохамед, Мойсей ...

Същества от Светлина не могат да проникнат при хора с ниска култура, с ниски вибрации, при тези които не виждат друга истина,

освен истината, която виждат очите им. Те не могат да преминат през завесата, която отделя материалния от духовния свят. Небесният свят не може да окаже непосредствено влияние върху земния свят, върху хора с ниски вибрации. За да се осъществи връзката между двата свята има нужда от посредници, от просветлени хора с възвисено съзнание.

Как ще постигнем възвисено съзнание?

Шумът на тревите, песента на птиците, жуженето на насекомите са най-близо до Божествения свят, до гласът на природата. Затова колкото сме по-близо до природата – край морето, край реката, в гората или полето, толкова повече ще се докоснем до високите вибрации на финия свят. Достатъчно е само да седим в покой, да наблюдаваме и се усмихваме.

Новото съзнание изисква да живеем просветлени, освободени от неправилни възгледи и невежество. От какво е нужно да се освободим? Какво ни обещава Вселената, когато станем просветлени?

Хората се различават един от друг по начина на мислене. Мисленето ни се определя от това, което сме преживявали в миналото. В промяната на мисленето е нашата сила. Мислите имат силата да предизвикват промени не само в начина ни на живот, но и в нашето тяло. Променяйки начина си на мислене, ние променяме и начина си на действие, променяйки начина на начина на действие, променяме начина си на живот. Затова, ако искаме нещо да се промени към по-добро, като начало трябва да започнем от начина си на мислене. Това означава да се освободим от погрешни представи за себе си и за света, в който живеем.

Втората стъпка е да се свържем с Духа, с Бога, нашия създател. Тъй като сме затънали в насладите на петте си сетива, ние сме прекъснали връзката си с Духа у нас, загубили сме шестото си сетиво, онова което ни свързва с Небето. Така вместо да стъпим с единия крак та Небето, а с другия на Земята, ние сме затънали с двата

крака на Земята, прекъснали сме връзката между света, в който живее Духа и материалния свят в който живеем с телата си . Всъщност погрешно разбираме закона за Гравитацията .

“Каквото горе, това е и долу“ твърдят астролозите, мъдреците и светите писания. Ранните астролози във Вавилон първи са отбелязали връзката между Небесата и Земята. Гравитацията като всяка полярност има два полюса. Ние сме приели само единия полюс- физическата гравитация, но сме отrekli Духовната гравитация, другия полюс- левитацията .Физическата гравитация винаги действа надолу, а Духовната гравитация нагоре. Духовната гравитация е по-мощна и силна, способна е да отслаби натиска надолу и да действа нагоре. Хилядолетия наред Духовната гравитация е била пренебрегната или пазена в тайна. Но идва времето, когато трябва да признаем нейната сила и да я използваме. Физическата гравитация ни води пряко към стареене. Духовната гравитация пречи на този процес, води към подмладяване, дълголетие и безсмъртие. Не е тайна, че някои адепти са постигнали физическо безсмъртие. Според някои метафизици един тях е граф Сен Жермен. Известен е като Шекспир, Исак Нютон и под други имена, воден от различни духовни и космически побуди. Един адепт, който е напълно просветлен може да населява повече от едно тяло, а неговия дух да направлява няколко тела от плът и кръв.

Левитацията е преобърната гравитация Много индийски йоги могат да левитират, като стоят в поза лотос на няколко метра над Земята повече от един час Въпросът е не да се научим да левитираме, а как да стимулираме чрез мисловни нагласи подтика си за за разумен и смислен живот. Огромна грешка е когато някой се пенсионира да се отпусне и да мързелува. Мисълта, че трябва да се почива повече, а не да се работи, мисълта, че вече не става за нищо и че му остават броени дни е погрешна. Тази мисъл води до загуба на сили и преждевременна смърт.

Аз съм пенсионер с философска нагласа за работа и труд според силите си. За мен пенсионирането не означава почивка, а

смяна на посоката в живота, време когато човек може да работи най-много върху себе си за духовното си развитие, защото разполага с много свободно време, опит и знания. Открито мога да заявя, че духовното си израстване постигнах след като се пенсионирах. Редувайки четенето на книги с физически труд открих, че смисълът на живота е в това да създаваме неща полезно и необходимо за хората. Няма по-голям смисъл от живот посветен в служене на себе си и на Вселената.

Аз ходя редовно на излети в планината, бера билки, бера ягоди и малини, събирам гъби..., срещам много туристи. Но когато срещна някой с транзистор или слушам как непрекъснато го търсят по мобилния телефон се питам, дали този „турист“ се е откъснал от професионалните си задължения и напрегнатото си ежедневие.

Много бих искал да виждам този турист по-често в планината без транзистор, откъснат от ежедневните си ангажименти, за да може да чуе шумът на вятъра в гората, песента на птичките, мълчанието на скалите...

Всеки човек е сам творец на своя живот и затова сам би трябвало да потърси начини, които ще направят по-смислен неговия живот. Информационните средства – радио, телевизия, печат ...наред с хубавата информация съдържат и вредна и никому ненужна информация. Особено когато негативното в животът изпъква на преден план. Духовната епоха, в която навлизаме изисква положителното да излезе по-напред, да водим по-духовен живот,... Новото време изисква по-голяма част от програмите на телевизията и радиото да са изпълнени с успокояваща музика, да съдържат знания, които просветляват и учат хората как да живеят по-осъзнати смислен живот.

Има много начини да направим своя живот смислен, да се чувстваме млади и жизнени и в напреднала възраст. На първо място бих сложил грижите за себе си: физически и дихателни упражнения, здравословно хранене, повече разходки, учене на неща за

които не сме имали време, когато сме били млади /готварство, градинарство, пчеларство, овощарство, грижи за домашни любимци ..и много други занимания според възможностите и желанията на всеки. ...

Нужно е да се прекрати излъчването на всяка информация, която затлачва съзнанието. Нужно ни е съзнание, което да ни спаси от невежеството и злото. Нужна ни е обективна информация, чрез която да се промени нашето битие.

Наша задача е да се обърнем към себе си, към Висшия си „Аз“, защото само чрез Него ще получим по-реално усещане за действителността. Само чрез Висшия си Аз ние може да насочим вниманието си към по-високо съзнание. По този път не се върви леко, може да допускаме грешки. Главното не е да не допускаме грешки, а да се учим от собствените си грешки, от опита, който дава негативни резултати.

Животът на Земята зависи от всички нас. От всички нас зависи дали ще направим планетата на която живеем по-добро място за живеене . Когато мислим негативно ние изпращаме вредни вибрации във Вселената. Отрицателната енергия – негативните мисли и емоции не подобряват околната среда. Замърсяването на природата, неразумното хвърляне на боклуци замърсява земята, водата, въздуха. От нас зависи дали ще дишаме по-чист въздух, дали ще пием чиста вода, дали ще ядем здравословна храна.

Новото съзнание изиска всеки от нас да участва в някаква обществено полезна дейност .. Всяка нова дейност предизвиква нашето мислене, всяка нова мисъл е способна да обнови нашите клетки, да ни подмладява. Когато осъзнаем, че времето ни заблуждава, че времето е илюзия ще разберем, че старостта не е продукт на времето, а програмирана нагласа, която може да се промени. Да живеем осъзнати, да живеем с истината да препрограмираме своите мозъци е повеля на Новото време. Думите на Христос. “И ще познаете истината, и истината ще ви направи свободни “ са мощен зов за разбулване тайните на живота.

Великата сила на разума ще ни помогне да разбулим тайните на живота. Силата на разума, ръководен от благородната цел за пощастлив живот през златната Епоха на Водолея ще ни помогне да разкрием тези тайните, които досега не са разкрити. Задачата на всеки от нас, които населяваме в момента Земята е да подготвим идването на Новата Епоха. Лекарите и сестрите могат да ни научат как да бъдем по-здрави и жизнени. Свещениците и религиозните водачи могат да отворят широко вратите на черкви, синагоги и храмове за божие слово, любовта и истината. Обществениите деятели и функционери чрез личния си пример могат да ни учат на честност и справедливост. Учителите научните институти могат да ни помогнат духовността да влезе в училищата и битата на хората.

Очевидно всички ние, които имаме шанс да живеем в зората на Водолея по наш избор, трябва да работим за идването на Новата Епоха. Това е избор, чрез който изкупваме кармата си от минали животи. Чрез изживяването на трудностите в този преход, ние получаваме като награда ново съзнание. Представяйки си непрекъснатата необходимостта от промяна на обществото, необходимостта от препрограмиране на своите мозъци, вероятно в близко време. Ще се настроим на друга честота и заживеем пощастлив и здравословен живот.

Здравословният начин на живот изисква на първо място да се освободим от зависимостите на алкохола, наркотиците и тютюнопушенето. На второ място трябва да се освободим от всяка манипулативна информация, информацията, която ни пречи да видим цялостната картина на живота. Всъщност трябва да се освободим от всички погрешни представи, с които е затлачено нашето съзнание.

С какво може да заменим порочните си наклонности, когато се освободим от тях?

Отговор на този въпрос ни дава нашия здрав разум. Като излизаме по-често на разходки в планината, за да дишаме по-чист въздух. Като спортуваме за да укрепим телата си. Като посещаваме по-често музеи и театри, за да храним ума си с изкуство. Като

ядем повече плодове и зеленчуци, за да засилим имунната си система. Естествено е, че за това е необходимо много време.

Как да почувстваме кога сме постигнали Ново съзнание?

Ново съзнание ще постигнем, само ако наистина искаме да еволюираме към по-висше разбиране за същността и смисъла на живота. Ще постигнем Ново съзнание, ако не искаме да живеем повече с илюзии за себе си. Като начало е нужно непрекъснато и продължително да наблюдаваме своите мисли, думи и действия. Когато разберем, че досегашния ни живот е прекаран в безсъзнание, когато разберем, че досегашните ни мисли и действия са ни довели до лоши последствия, ние ще започнем да живеем с друго съзнание.

Новото съзнание ще се прояви заедно с новите ни представи за живота. Новото съзнание ще се роди от намерението да не повтаряме предишни модели на мислене и поведение. Това на практика означава, че когато през ума ни мине някаква остаряла мисъл, веднага да я заменим с някаква по-мъдра мисъл, а всяка идея да заменим с по-висша идея.

Новото съзнание изисква присъствие на Бог във всичко.

8. Уран и пробуждането – Новата епоха. Какво символизира Уран?

Уран е аналог на Прометей, който е откраднал огъня от боговете, за да го даде на хората. Както огъня е символ на вечния Дух, така Уран е символ на будното съзнание. Както Прометей е откраднал огъня от боговете, така и Уран е “откраднал” потенциала за съзнателност, за да пробуди хората и да им даде просветление. По тази причина Новата Епоха – Водолей, се смята за епоха на просветление и висше съзнание. Може да се каже, че висшите технологии: телевизия, компютри, интернет... са „дело“ на Уран.

Уран е в състояние да види в дълбочина състоянието на нещата, защото притежава познанието за това как функционира космиче-

ската система Уран вижда ясно, разпознава моделите и възможностите, познава висшите закони, които управляват Вселената.

Силно поставения Уран в хороскопа на даден индивид показва, че той е особен, социално неприемлив, самотен, бунтар, който иска да разруши установения световен ред. Това е индивид който търси идеология за социално усъвършенстване. Съзнателността символизирана от Уран носи последствия за бъдещото ни съществуване. За съжаление хората се учат много бавно на съзнателност.

Новите идеи пробудени от Уран трудно си пробиват път. Уран разклаща старата ни самоличност, показва ни колко е важно да придобием ново съзнание, колко голям може да бъде приноса на всеки човек с пробудено съзнание. Уран символизира енергията на духа, който е необходим за създаването на нов живот и нов ред в света. Той носи идеите, които ще се материализират в осезаема форма през Новата Епоха. Уран представлява не проявена идея, която чака подходящ момент, да се прояви.

С какво се характеризира прехода Риби- Водолей?

Преходът 1950-2070 година се отличава с това, че идва края на два различни цикъла на осъзнаване – личен и планетарен. Една част от хората се приближават към приключване на личните цикли от земни животи. В същото време правим планетарен преход: Риби-Водолей. Пробуждането на осъзнатост за това, което става в личния ни живот и това, което става на планетарно ниво ни помага да погледнем по-осъзнато за реалността, която искаме да създадем. Осъзнатостта ще ни помогне първо да изцелим себе си от нездравословни мисли и убеждения, а след това да помогнем за изцелението на планета на която живеем, като насочим по Божествения път, път освободен от обърканост, илюзии и страх.

Осъзнатостта по своята същност е обединена енергия на любовта и разбирането срещу невежеството и илюзията за отделеността ни от Бога. Осъзнатостта изисква да запазим и съхраним

непреходните човешки стойности като: трудолюбие ,искреност, честност, почитеност, взаимопомощ. Да запазим положителните традиции от миналото, които са пуснали здрави корени в човешкото съзнание, да уважаваме и ценим човешките добродетели. Преходът Риби-Водолей се характеризира на първо място с чувство за неудовлетвореност от реалността, в която живеем и копнеж по нещо друго. На второ място, това е осъзнаване как егото се храни с енергията на другите и желание да се освободим от мислите и чувствата, породени от него.

Голяма част от хората не желаят да се освободят от егото съзнанието си. Но друга част чувстват искрено желание да поправят всичко лошо, да освободят хората от мрака, в който живеят. Това са хора с пробудено вътрешно съзнание, които мотивирани от любовта имат желание да помагат на другите. Памела Крибе нарича тези пробудени Служители на Светлината.

У служителите на Светлината въплътени на Земята е заложен стремежът да творят своя живот към по-добро. Освободени от жажда за власт, те изпитват силна потребност от навлизане в духовността. Това са души, които преди да се преродят на Земята са постигнали определена степен на просветление. В сегашното си превъплъщение те съзнателно са дошли в този живот , за да разберат „земния опит” и изпитат всички форми на обърканост и илюзии, произтичащи от него. Единствено след като сами преминат през всички форми на обърканост, илюзии и невежество, могат да разберат другите и да им помагат да изпълнят своята мисия. Това е начинът по който получават щастие и просветление.

Всъщност Служителите на светлината, превъплъщавайки се на Земята започват вътрешен процес на трансформация, завършват прехода на съзнание основано на егото към съзнание, основано на сърцето. Астрологически погледнато в някои от Служителите на Светлината има подчертано присъствие на астроточки в знака на Водолей и единадесети дом. Дълбоко вярвам, че Служителите на Светлината са стотици хиляди , които ще се разпознаят като та-

кива, въпреки че нямат астроточки в знака на Водолей. Носителите на Светлина са тези, които издигайки на по-високо ниво своето съзнание, ще издигнат и съзнанието на планетата.

На логичния човешки ум може и да не му се струва разумно, че наистина има хора дойдели на Земята, за да преминат през живот на потенциално страдание и трудности, на за Божествения разум тези хора са тук, за да могат с любов да помогнат на всички нас. Носителите на Светлината са при нас защото вярват, че може да осъществим каквото пожелаем посредством силата на Бог, чувствайки се като част от Него.

III

Бог и Вселената: закони.

Познаваме ли пътя към Бога?

1. Реалност и Бог.

Реално ли съществува Бог?

Бог не е физическа същност. Бог е космическа сила. Бог не е човек. Бог е това, което живее в човека. Реално Бог съществува като сила, която създава живота във Вселената. Затова може да кажем, че животът във Вселената за нас е Бог. В дълбоката си същност Бог е непознаваем от нас. Ние не може да познаем дълбоката същност на Бог, защото сме по-нисши от Него. Защото понизшото не може да познае по-висшето. Бог е символ на съвършенство, но не може да кажем, че Той е съвършен. Ние може да познаем по-добре Бог, когато се доближим до Него, като станем съвършени.

Бог е творец. Ние сме творение на Бог – негови деца. Когато изживяваме себе си като творци, изживяваме себе си като Божества. Бог твори чрез нас с любов и мъдрост. Затова любовта е Бог, затова мъдростта е Бог. Когато любовта е в нас, това означава, че Бог е в нас. Когато мъдростта е в нас това означава, че Бог е в нас.. Когато творим собствения си живот с мъдрост и любов, това означава, че Бог е в нас. Затова търсенето на Бог трябва да започнем от себе си.

Бог съществува във всеки от нас. Начина по който се проявяваме показва до каква степен сме се доближили до Бог. Бог е символ на съвършенство. Стремехът към съвършенство е път към Бог. Колкото повече се развиваме и усъвършенстваме, толкова повече усъвършенстваме своя Бог.

Търсенето на Бог преобръща нашите представи и обикновени разбирания за порядъка и реда в света. Търсенето на Бог означава да обърнем гръб на онова, което ни привлича, а да започнем търсенето на Бог от себе си. Който търси Бог ще го намери. Бог е навсякъде и във всичко. Бог живее в нас, но да го познаем е нужно да разберем, че не сме отделени от Него. Бог е творец, затова и

ние може да се изживеем като Богове, когато с любов и мъдрост творим красота, творим собствения си живот. Бог е символ на Съвършенство. В говоримия език ние казваме Бог на човек, който прави нещата съвършено и постига най-големи постижения. Нужно всеки да познае своя Бог.

Как да познаем своя Бог?

Бог е Голямото Невидимо, което стои зад всичко видимо. Бог ни е дал свободен избор да правим с живота си това, което пожелаем. Бог общува с нас по всяко време и навсякъде: чрез чувствата, които изпитваме, чрез мислите, които приемаме и изразяваме, чрез преживяванията, които ни удовлетворяват или потискат.

Как да чуем гласа на своя Бог?

Първо е нужно да се вслушаме в чувствата си. Ако тези чувства са вдъхновени и възвишени, ако чувствата ни носят творчески подем, те идват от Бог. По този начин Бог ни показва, че ще ни помогне в доброто намерение. Но ако чувствата са потискащи, Бог ни изпраща съобщение да се преориентираме, да променим решението си.

Второ е нужно да се вслушаме в мислите си. Ако мислите са ни възвишени, те идват от нашия Бог, когато мислите са съзидателни те идват от Бог, тогава те имат способността да сътворяват действителността, в която искаме да живеем.

Трето е нужно да се вслушаме в преживяванията си. Ако преживяванията са приятни и ни носят радост, те идват от Бог. Но ако преживяванията са неприятни, Бог ни предупреждава, че сме се отклонили от правилния път.

Всеки човек сътворява живота си чрез силата дадена му от Бог. Вътрешният глас е най-силен, когато Бог говори с нас. Този глас ни казва кога нещо е „вярно“ или „невярно“, „правилно“ или „неправилно“, „добро“ или „лошо“. Бог е навсякъде, и в близкото и в далечното, и в тъгата и в радостта. Бог е и в небесата и на Земята.

Животът е Бог.

Когато бях в Индия чух следната гледна точка за Бог: „Бог е този, който дава. Слънцето е Бог, защото ни дава светлина и топлина. Любовта е даване, от което следва, че любовта е Бог. Ние винаги трябва да благодарим на този, който ни дава. Така, чрез него благодарим на Бог”.

В живота даващия се изживява като Бог, а приемащия, когато е поставен в ситуация на молещ се, се чувства като просяк. Ако искаме да живеем като Богове, нужно е да пуснем Бог да влезе у нас и да остане винаги в нас.

Какъв е пътят към Бог?

Всеки човек е една миниатюрна вселена, състояща се от тяло, душа и Дух. Духът наричаме Бог. Когато заменим думата „Дух” с Бог, ще се получи че сме триединство от тяло, душа и Бог. Следователно пътят към Бога минава през сетивата на тялото и преживяванията на душата. Законът за триединството е път към Бога. На практика триединството като път към Бог може да видим по много начини.

Съществува триединство между знание, разбиране и осъзнаване. В астрологията знанието се постига като се разглежда триединството между планета, знак и дом. Планетата показва какво се случва, знакът показва как стават нещата, а домовете показват къде настъпват събитията.

Триединство може да открием във всичко, което правим в живота. Така например, между преяждане, гладуване и умерено или разумно хранене. Когато преяждаме, енергията отива за преработка на храната, а ние нямаме сила. Когато гладуваме ние също нямаме сила, защото не се зареждаме с енергия, идваща чрез храната, която приемаме. Силата идва тогава, когато нито преяждаме, нито гладуваме. Силата е в нашата умереност, силата е в баланса или равновесието във всичко, което правим. Това е пътя към Бог.

Как да познаем кога вървим по пътя към Бог и кога срещу Него?

Между нас и представите за Бог винаги стои привързаността на нашето его. Онова, което променя намерението на нашето его произлиза от Бога, за да осъзнаем, че ценностите към които е привързано нашето его противоречат на Божествената същност “Бог е името посредством което обозначавам всички неща, които пречат на житейския ми път.....”, които променят и намеренията ми в коренно противоположна посока” казва К.Г. Юнг. За да откликнем на повика на Бог е нужно да осъзнаем мястото, където нашата душа се чувства объркана и отчаяна.

Чувството за хармония и дисхармония ни показват дали вървим по пътя към Бога или срещу Бога. Когато сме в хармония, ние изпитваме любов, чувстваме се радостни и удовлетворени. Когато сме в дисхармония се чувстваме разстроени, депресирани и неудовлетворени. Хармонията и дисхармонията са противоположни сили. Хармонията води по пътя към Бога, а дисхармонията е сила, която действа срещу Бога.

Причина за дисхармонията е невежеството, липсата на знание и съзнание. Ако човек мисли едно, говори друго и прави трето, той винаги живее в лъжа и дисхармония със себе си. Такъв човек не може да има хармонични отношения с другите и с Вселената. Обратно, човек на който мислите, думите и делата се покриват, винаги ще бъде в равновесие, ще бъде радостен и щастлив.

По пътя към Бог вървим, когато вярваме в Бог.

2. Вярата, молитвата, религията и Бог

Вярата и Бог

Защо, когато вярваме в Бог, ставаме силни?

Вярата е могъща сила за привличане на Бог у нас. Всеки човек носи вярата и убежденията със себе си. Вярата ни помага да побеждаваме трудностите в живота. Истинската вяра води човека към Любовта, истинската вяра произхожда от Любовта. Когато вя-

рата произхожда от Любовта, тя е път към Бога. Тази вяра ни прави силни.

Съмнението убива вярата, то ни разяжда отвътре. За да изчезне едно съмнение е необходимо да имаме вяра. Когато човек се съмнява, когато греша, той се свързва със съмнението и страха. Безверието пречи на Божествените сили да се проявяват у нас. Окултен закон е, че в това, в което вярваме абсолютно, то ще стане. Защото абсолютната вяра идва от Бога. Но Бог никога няма да ни помогне без собствените ни лични усилия. В живота постигаме това, в което вярваме. Затова Христос казва: „На всекиму според вярата“.

За да постигнем своята цел първо е нужно да вярваме, че Божията воля е в съгласие с нашата воля. Злото се побеждава от високите вибрации на вярата. Така например, когато боледуваме, болестта показва, че вярата ни е отслабнала. Но болестта може и да събуди вярата. Събудената вяра лекува, гони негативните мисли и прави човека оптимист. Този, който обича истински Бог е винаги оптимист.

Ако имаме нечисти мисли и стремежи, не може да бъдем вярващи. Съмнението улавя всички нечисти мисли и стремежи в своята мрежа. Вярата е чистия стремеж към красота и чистота. Абсолютната вяра е проводник на духовна енергия, на Божествена енергия.

Истинската вяра насочва нашите желания в разумна посока. Желанията се сбъдват, защото се ръководят от вярата. Вярата ни учи на търпение. Вярващият умее да чака и да черпи сили от самия живот. Вярващият притежава могъща духовна сила, с която побеждава негативните сили.

Когато човек работи с вяра ще успее, когато човек живее с вяра, живее във вътрешен мир. Силата на човека е в неговото единство с Бога, вярата и знанието. Бог живее във всеки човек, според вярата в Него.

Всеки човек вярва в нещо. Едни вярват в Бога на небесата, а

други вярват на Бога в себе си. Както Христо Ботев казва: „Не ти Боже, който си на небесата, а в мен, в сърцето и душата“. Трети вярват само на сетивата си, вярват само на това, което могат да видят, пипнат, усетят... Ограниченото вярване се отнася до съществуването ни в материалния свят. За много хора е трудно да повярват в Невидимото. Но ние съществуваме едновременно и във видимия и в невидимия свят. Затова е нужно да опознаем как невидимият свят се проявява чрез видимия.

Изпълнени с вяра, ние приемаме условията на Вселената и се присъединяваме към онова, което в момента не сме състояние да разберем.

Вярата се основава на нашето разбиране и нашите възприятия, а възприятията на гледната ни точка. Когато възприятията ни се променят, ще се промени и нашето вярване. Ние изживяваме онова, в което вярваме. Така вярванията оказват влияние върху целия ни живот.

Вярата в Бог поражда вяра в безусловната любов и възможността да сътворим живота си по Божия воля. Вярата, знанието и създанието ни свързват с Бога у нас. Това води до нашето осъществяване. Ние не може да се доближим до Бог, ако не вярваме в Него.

Молитвата и Бог

Защо да се молим и как да се молим?

Молитвата е взаимоотношение между нас и Бог. Затова молитвата към Бог е нужно да отразява ясно нашето намерение. За да бъде чута нашата молитва е нужно да бъде ясно изразена и пропита с чувство. Ползата от молитвата е в това: как да изразим най-точно и ясно своето намерение. Бог знае от какво имаме нужда. Въпросът е, дали ние знаем какво точно Бог иска от нас?

Всяка молитва е нужно да е добронамерена, да е пропита от любов към Бога. Молитвата не бива да е егоистично насочена и във вреда на никой. Когато молитвата е изговорена с преклонение,

отдаденост и емоция, помага за общуването ни с Бога. Такава молитва успокоява сърцето, изпъхва го с топлина и обич. Всеки може сам да си създаде молитва според нуждите и копнежите на сърцето в даден момент. Всеки може да използва молитвите написани в книгите. Вие може и да се вслушате в молитвата на Свети Франциск:

„Господи, направи ме инструмент на своя мир.
Покажи в омразата любов;
В обидата – прошка;
В съмнението – вяра;
В отчаянието – надежда;
В тъмнината – светлина;
И в тъгата – радост.
Господи, направи така, че да се стремя да утешавам,
А не да бъда утешаван,
Да разбирам, а не да бъда разбран,
Да обичам, а не да бъда обичан.
Защото човек давайки, получава,
Прощавайки, му се прощава,
И умирайки, се събужда за вечен живот.”

Нито една молитва, когато идва от сърцето, когато е изговорена ясно, когато е пропита с чувство, не остава без отговор. Ето моята молитва:

“Господи,
Изпълни ме с любов, вяра, знание, разбиране и мъдрост. Помогни ми да изживея достойно земния си живот и изпълня договорът си с Теб. Нека всичко бъде в съгласие с твоята воля. Нека бъде мост между материалния и духовния свят.

Благодаря Ти за закрилата и подкрепата по пътя, който ме водиш.”

Религията и Бог

Дошло е време , когато всеки от нас трябва сам да определи как ще общува с божественото. Нужно е да разберем, че Бог и религия са две различни неща . За да не умре Бог в сърцата ни, нужно е да разберем , че трябва да отнемем Бог от религиите, които не са път към Бога. Въпросът е как да се предпазим от религия, която не слези на Бога.

Защо религията е духовна сила?

Религията като отношение към Бог е духовна сила. Всички истински религии, всички истински духовни учения са път към Бога. Не може да се твърди, че една религия е по-истинска от друга, че едно духовно учение е по-правилно от друго. Нито една религия не притежава монопол върху Бога.

Религията показва, че ритуалите, церемониите, традициите и обичаите имат място в нашия живот. Като средство за утвърждаване на човешкото присъствие в живота, като средство за съхраняване на човешката култура.

В света съществуват различни религии: мохамеданска, християнска, юдейска... Във всяка от тези религии има ценности, които са подходящи да се проповядват на съответния език на народа в дадена страна. Всяка религия проповядвана с подходящи ритуали и церемонии. може да внесе духовност в бита на хората Въпросът, който вълнува сега човечеството е, как да престане противопоставянето на една религия на друга, в името на Единния Бог ,как да не злоупотребяваме с Божието име

Според Христос Бог е един за всички. Така както Слънцето свети за всички, така и Бог служи на всички. На практика не се прилага тази същност на Христовото учение. Според Христос този свят е временен и ние се готвим за нов свят. Готвим се за Божествения свят, там, откъдето сме дошли. Християнската религия, както и другите религии не отразяват тази същност на Христовото учение. Всяка религия пречупва Божествената истина в умовете

на хората със свои интерпретации. Време е да разберем , че Бог ни обича всички, независимо как го наричаме. Няма нищо лошо в това, човек да изповядва дадена религия. Антирелигиозно е хората изповядващи различни религии да, антирелигиозно е да се водят войни в името на религиозни убеждения . Историята помни всичко:. Екзекуции на хора, Джихат, преследване на вещици, кръстоносни походи , войни са водени, за да се наложат възгледите на определена религия ...

Истинската религия се основава на почитането на Единния Бог – Богът, намиращ се в нас, в нашето сърце. Това е религия, учеща на Любов. Любов към цялото творение и единството на всяка частица живот. В тази религия всички се намират в равностойно положение – няма превъзходство на едни хора над други. Всички са равни пред нашия създател – Бог.

Но нашите индивидуални особености, наследството, което носим от нашето религиозно обучение и възпитание в миналото пораждат ограничения и водят до различна степен на разбиране и съзнание. Истинският враг е вътре в нас и той се нарича невежество.

Светът, в който живеем подлежи на изменение и това изменение ще се осъществи през Новата Епоха, след като придобием друго съзнание. Бог е един за всички и затова е нужно да има една обединена религия за всички. Не бива да се утвърждават основите на която и да е религия в съзнанието на хората. Но е нужно да се дадат знания и разбиране за основите на Вярата. Вярата като Божествен закон и Божествена справедливост, освободена от всякакви религиозни догми. Всеки аспект от живота има божествено предназначение. Не може да създадем нищо без съгласуваност с Божествения план. Ние сътворяваме живота си заедно с Бог, според Божия план. Нашият живот е следствие както от Божията воля, така и от нашата воля В очите на Бог всичко е „приемливо”. Да отхвърлиш нещо означава, че то не съществува. Бог обича и красивото и грозното, обича и престъпника и потърпевшия. За Бог

е приемливо да има и добро и зло. Онова, което наричаме често зло, се оказва по-късно за наше добро. Така например, лошо е да паднеш и да се нараниш. Но болката от раната е твой учител, който те учи да бъдеш по-внимателен, учи те как да се предпазваш от по-сериозни наранявания.

Ние често осъждаме хората за това, кое е редно и кое не е редно. Но редно и нередно са само проекции на нашия ум и нашето мислене. Преценките, които правим сами са въз основа на лични преживявания. Бог не ни съди за това, което смятаме за редно или нередно. Това означава, че и ние не бива да осъждаме другите, когато не познаваме Божията Истина, когато не ги виждаме такива, каквито ни се иска..

Бог винаги съществува в нас по начина, по който го виждаме. Ако искаме Бог да направлява нашия живот е необходимо да се вслушаме в гласът на нашата душа, в зова на сърцето си – нашата интуиция.

Половината от нашата съдба е в ръцете на Бог. В нищо не може да успеем без Божия благословия.

3. Съдбата и Бог

Съдбата, както и молитвата е взаимоотношение между нас и Бог. Това е взаимоотношение между Божествената милост и личното ни участие в живота. Човек нито е изцяло под властта на Бог, нито изцяло властва върху съдбата си..

Въпросите, които трябва да си задаваме всеки ден са: Кое зависи от Бог и кое зависи от нас? Как да използваме свободната си воля, с която ни е дарил Бог, за да правим правилни избори?

В съдбата има много неща, които не може да контролираме, а за други имаме власт. Така например ние не може да контролираме атмосферните процеси, нямаме контрол върху стоките, които ще докарат в магазина. Но в наша власт е какво ще си купим от магазина, за какво ще си похарчим парите. В наша власт е с кого ще общуваме и как ще общуваме, какво ще ядем и кога ще си лег-

нем да спим. В наша власт е как ще гледаме на нещастните събития в живота си. Дали ще гледаме на тях като на възможности или като на проклетия. Може да контролираме мислите си, а като следствие от тях и действията си.

За да контролираме нещата в живота си, първо е нужно да се научим да контролираме ума си, мислите си. Защото ако не се научим да контролираме мислите си, ще страдаме от действията си. Това означава, че когато се появят отрицателни мисли и чувства е нужно да разберем откъде идват, защо са дошли и след това да ги отпратим към източника, който ги е породил. На практика това означава да пуснем Бога в себе си.

Нашата душа е частица от Божественото. Ние сме в този живот в съгласие с Божията воля. Нашата свободна воля е дар от Бога. Животът ни зависи както от Божията воля, така и от нашата воля. Бог ни дава това, за което сме се договорили с него. Бог ни дава това, от което имаме нужда, за да се развиваме, а не това, което искаме. Бог винаги знае от какво имаме нужда, затова се срещаме с обстоятелства и хора, които помагат нашето развитие. Нашата душа е дошла на Земята да се развива, да открие смисъла на живота. Смисълът на живота е да открием кои сме и какво сме, а след това да сътворим, да приложим и изживеем това, което сме.

Но за да ни станат нещата ясни, не е нужно да вярваме в това, което ни казват другите. Просто е нужно да изживеем събитията, а след това да огледаме преживяванията си, за да намерим своята истина и своя път към Бога.

Но за да ни станат нещата още по-ясни е нужно да познаваме законите, които управляват Вселената – Законите на Живота.

4. Закони на Вселената – Закони на живота

Законите са създадени от Бог. Открити са от велики мислители и Духовни Водачи. Човек като част от Вселената е подвластен на всички закони, управляващи Вселената. Законите ни учат как да живеем едновременно в хармония и със себе си и с Вселената. По-

знаването и прилагането на законите ни помага да постигаме по-лесно успехи и да живеем по-щастливо.

Спазването на законите няма задължителен характер. Но познаването на законите е необходимо. Необходимо е за нашето развитие и оцеляване. Кои са най-значимите закони и какво ни казват тези закони?

Закон за еволюцията

Защо е необходимо да познаваме този закон?

Еволюцията означава развитие. Ние идваме на Земята да се развиваме и усъвършенстваме. Основната цел на развитието е осъзнаването . получаване на по-висше съзнание.

Еволюция означава преход от едно състояние в друго. На практика това означава непрекъсната промяна. Когато не се развиваме към нещо по-висше, ние дееволюираме – връщаме се назад към миналото. Еволюция означава да усъвършенстваме нашата физическа същност – тялото, да направим тялото си по-красиво. Еволюция означава да се развием и като духовни същности – да станем познаещи, по-можещи, по-мъдри, да сме изпълнени с любов вместо с омраза, алчност или завист.

В еволюционното развитие винаги има раждане и смърт. Старото умира, за да се роди нещо ново, нещо по-хубаво. Според еволюционното си развитие хората на Земята се подреждат в четири групи:

На най-ниско ниво са души, които се намират в де еволюционно състояние. Това са съвсем малко хора, които поради причини от минал живот не са се развили. Това състояние се преживява понякога, като кретенизъм или изостаналост, но винаги е следствие от някаква злоупотреба – власт, секс, алкохол...

Следващото, най-масовото състояние е така нареченото стадно състояние. В това състояние се намират около три четвърти от населението на Земята. Всъщност това е главната част от обществото , това е така наречения средностатистически човек. Тези хора не

си задават въпроса в какво вярват или как мислят. Тях ги интересува предимно личния живот и затова лесно се манипулират.

Индивидуализираното състояние е следващото по масовост. В това състояние се намират около една пета от населението на Земята. Тези хора оспорват възгледите, нормите и забраните от обществото. Стремят се да живеят по собствени правила и убеждения. В тях има желание да открият себе си, да живеят независимо и свободно, да помагат на другите да се развиват и живеят по-добре.

Най-високото състояние е Духовното състояние. Към това състояние спадат високо еволюирали души. Това са души, които искат да разберат собствения си живот и живота на другите в универсален план, да разберат природата на цялото Съзидание. В такава състояние са тези, които ние наричаме светци или Духовни учители: Буда, Исус, Мойсей, Мохамед...

Всички тези състояния са преходни. Всеки индивид може да премине от индивидуализирано в духовно състояние, или да притежава характеристиките на двете. Тази класификация помага да разберем реалността. Защо всички сме различни и уникални, защо всички виждаме живота по различен начин. Независимо от еволюционното състояние, пред Бога всички сме равни и Бог всички ни обича еднакво. Това, че някой страда повече от друг е следствие от това, което неговата душа е натрупала през минали животи, от изборите, които прави в този живот, за да расте и се развива.

Когато познаваме и прилагаме Закона на еволюцията, ние не трябва да се страхуваме от промените, които непрекъснато се налагат в живота. Вселената винаги ще ни помага да осъществим разумните си желания и онова, което не сме постигнали, след като придобием необходимите знания и умения. Законът на еволюцията противоречи на закона на инерцията. Инерцията ни кара да живеем със старите си представи, да живеем със старите си навици, да живеем да живеем закрепостени в миналото.

Инерцията на миналото ни кара да стоим в статично положение

ние да тъпчем на едно място, да не се развиваме. Всъщност животът е в развитието, а не в застоя.

Закон за триединството

Триединството представлява едновременно действие на три сили, с цел да се избегнат крайностите и да се върви по умерения – средния път. Чрез този закон ние постигаме равновесие и баланс в живота си. Според този закон ние сме подложени едновременно под въздействието на три сили – материална, духовна и балансираща. Тези сили се проявяват като съзидателност, разрушителност и съгласуваност. Обикновено ние сме слепи за съгласуващата или балансиращата сила.

У нас триединството съществува като тяло, душа и Дух. Тялото иска храна, душата иска любов. Съгласуващата сила иска да задоволим както потребностите на тялото от храна, така и потребностите на душата от любов.

Еволюцията е триединство от знание, изживяване и битие. Знанието може а разглеждаме като Баща – родителя, който ражда разбирането. Изживяването може да разглеждаме като следствие от знанието. А битието е това, в което се проявяват знанието и преживяването. С други думи това е триединната Истина като Баща, Син и Свети Дух.

Триединство откриваме у нас като мисъл, думи и действия. Когато човек мисли едно, говори друго, а прави трето липсва триединството – липсва съгласуващата сила, която създава хармонията. Такъв човек винаги живее в дисхармония със себе си и не е щастлив. Обратно, когато човек живее в пълно единство между мисъл, думи и действия, той живее в хармония със себе си, а това го прави радостен и щастлив.

Когато обсъждаме времето, говорим само в три времена: минало, настояще и бъдеще. Това, което сме правили в миналото, предопределя нашето настояще. Това, което правим сега, предопределя нашето бъдеще. Съществува момент, в който настоя-

щето се превръща в минало, а бъдещето става настояще. Така миналото, настоящето и бъдещето съществуват в триединство, определено винаги от настоящето, от това, което правим сега.

Познаването и прилагането на този закон ни помага да живеем в хармония със себе си, да живеем в хармония с околния свят и да живеем в хармония със законите на Вселената. Истинската същност на живота е в хармонията и баланса във всичко. Когато постигнем равновесие между трите сили, ние сме щастливи и в живота ни има много радост.

Закон за постепенно осъществяване на събитието

Защо е нужно да познаваме този закон?

Нашето битие се разгръща във времето. Циклите на нашия живот: детство, юношество, младост и старост се подчиняват на този закон, управляван от Сатурн На Земята ние сме въвели Сатурновото време – линейното време, в което има минало, настояще и бъдеще, за разлика от космическото време, където има само сега, няма минало и бъдеще.

За да се ориентираме във времето ние сме създали часовници, по които се ориентираме. Ориентираме се за това, кога да ставаме от сън, в колко часа да сме на гарата, за да не изпуснем влака, в колко часа да сме на работното си място... във всеки един момент ние отчитаме времето преди даден момент, което приемаме за минало, а след даден момент наричаме бъдеще. Всъщност ние винаги живеем в сега. Това, което сме били като деца, ще определи какви ще бъдем като зрели хора. Това, което правим като зрели хора ще определи как ще живеем на старини.

Според този закон ние сеем семената през младостта, а жънем плодовете през зрелостта. За всяко нещо се изисква да дойде подходящо време. Добрият стопанин знае кога е най-подходящо времето за сеитба и засаждане на растенията и кога плодовете са узрели за прибиране.

Този закон ни предпазва от прибързани и необмислени действия.

Закон за чистото съзнание

Какво означава чисто съзнание?

Ние сме душа, въплътена в тяло. Нашата истинска същност е душата. Душата е частица от Божественото – от Бога. Това, което произлиза от Бога е чисто съзнание. Нашата духовна същност е чисто съзнание. Когато знаем, че Бог е чисто съзнание, че Бог е нашата подкрепяща сила, ние не изпитваме страх от непознатото.

Защо се идентифицираме с тялото, а не с душата?

Ние се идентифицираме с тялото, защото когато душата влиза в тялото все едно му казва: „От сега нататък ти ще ме представляваш, аз ще съм пътника, а ти превозното средство”. Образно казано душата е пътника, а тялото представлява автомобила, с който пътува душата. Душата е енергия – няма форма, тя не може да се прояви без форма – тяло. Тялото, както двигателя на автомобила се износва, остарява и умира. Умрялото тяло може да бъде изгорено както правят индийските народи, но може да бъде и заровено в земята, както правят повече от християните, където червеите ще го изядат и то ще се превърне в земя. Така тялото преминава в друга форма на материя.

Но пътника – душата не умира. Тя помни всичко, което е преживяла, когато е била в своя материален носител – тялото. Извън тялото душата е свободна да избира дали да се прояви в друга форма, кога да се прояви и къде да се прояви. От нивото на собственото си развитие зависи какъв избор ще направи душата в следващото превъплъщение. Така например, душа, която е развила музикални дарби със сигурност ще избере да се роди в среда, където ще може да развие и прояви тези дарби.

В чистото съзнание се крие нашия потенциал. Прилагането на този закон ни гарантира духовно развитие.

Закон за даването и получаването

Даването и получаването са взаимно свързани. Когато даваме любов, ще получим любов. Когато не даваме любов, няма да полу-

чим любов. Когато помагаме на други, които имат нужда и на нас ще ни помогнат, когато имаме нужда. Чрез своята готовност да дадем онова, към което се стремим, получаваме онова, от което имаме нужда. Колкото повече даваме, толкова повече ще получаваме. Не може да очакваме любов там, където сеем омраза.

Във Вселената нищо не е статично. Нашето тяло е в постоянен енергиен обмен с тялото на Вселената. Вселената ни дава в изобилие вода, храна, въздух. Затова и ние трябва да ѝ дадем своята благодарност и опазим природата около нас незамърсена.

Всички наши взаимоотношения се изграждат от даване и получаване. Хармония се създава, когато даването и получаването са в равновесие. Това е особено важно за нашите партньорски взаимоотношения. Чрез даването ние позволяваме изобилието да влезе в живота ни- затова всеки път, когато влизаме в контакт с някой, трябва да му дадем нещо. Не е нужно това да са материални неща. Най-силните форми на даване са нематериални: загриженост, внимание, любов, благословия, комплимент, молитва, цвете...

Според този закон, когато даването и получаването са в равновесие ние винаги ще имаме хармонични взаимоотношения с нашите партньори.

Закон за кармата

Според този закон всяко наше действие генерира сила, която се връща при нас в подобен вид. Библейската истина е: „Каквото посееш, това ще пожънеш”. Не може да посееш плевели, а да очакваш да жънеш жито. Кармата е следствие от нашия съзнателен избор. Всеки ден принудени от обстоятелствата ние правим безброй избори. Някои избори съзнателно, а други несъзнателно, някои избори правилно, а други неправилно. Винаги жънем плодовете от своите избори. Ако изборите са ни били правилни, ние се чувстваме удовлетворени. И обратно, ако изборите са ни били неправилни ние се чувстваме разстроени и страдаме. Въпросът е как да правим правилни избори?

Сигналите за удовлетворение или неудовлетворение показват дали сме направили правилен избор. Това разбираме като се вслушаме гласа на нашата душа – нашата интуиция. Когато чрез нашите действия не нараняваме никой, ние се чувстваме удовлетворени. Ние винаги може чрез правилните си мисли и действия да създаваме положителна карма, чиито плодове може да берем и в следващи инкарнации.

Закон за намерението и желанието

Във Вселената всичко е енергия. Ние живеем в един океан от енергия. Нашата енергия се насочва натам, накъдето е насочено нашето намерение и желание. Затова е много важно да знаем какво намерение тръгваме да постигнем някаква цел и да знаем какво желание стои зад него.

Ако нашето намерение е да служим и помагаме на другите с любов, ако нашето намерение е да се самоусъвършенстваме, да станем по-просветлени и можещи, да живеем с истинната и мъдростта, когато имаме нужда от нещо Вселената ще ни изпрати подходящи хора да ни помогнат. Но ако нашето намерение е да си отмъстим на някой за някаква обида или служим на други без любов и желание, ние се чувстваме потиснати. Лицемерието отнема енергията от доброто намерение.

Насоченото внимание задейства всяко нещо към което е насочено. В природата всичко е взаимно свързано. Нашата нервна система действа по аналогия на природата. Намерението е в основата на нашите мечти и желания. Зад желанието се крие силата на нашето намерение. Така, ако силата на нашето намерение е правилно насочена, ще получим всичко, което желаем. Силата на този закон е в доброто намерение.

Закон за най-малкото усилие

Този закон изисква от нас с по-малко усилие да постигнем по-голямо удовлетворение. Вселената функционира чрез своя разум

на принципа на не съпротивлението, принципа на любовта и хармонията. Когато живеем в хармонията, в любовта, ние се чувстваме удовлетворени. Най-малко усилие полагаме, когато действията ни са добре обмислени, когато са мотивирани от любов. Природата се крепи на енергията на любовта. Обратно, ние хабим излишна енергия, когато се подаваме на неразумни желания. За да се радваме на щастие не е нужно да полагаме излишни усилия, да изразходваме ненужна енергия за ненужни неща.

Този закон изисква да приемем хората и обстоятелствата такива, каквито са, да поемем отговорност за своето положение. Не е нужно да хабим излишна енергия, за да убеждаваме другите в своята правота. Когато не приемаме хората такива, каквито са, когато обвиняваме другите за нашите грешки и страдание, когато осъждаме, животът ни среща съпротива. Противопоставянето и възмущението отнемат енергия от нас. Само когато живеем в любовта ние ще полагаме по-малко усилия и ще се чувстваме щастливи.

Закон за необвързаността

Необвързаността означава, че не се отказваме от своето намерение и желание, а се отказваме от обвързаност с резултата на положените усилия. Когато полагаме усилия за постигане на някаква цел, ние сме поставени в ситуация на неизвестното. Ние не знаем предварително какво ще се случи, какви резултати ще постигнем. Но в неизвестността са нашите възможности за успех. В неизвестността са нашите силни преживявания, приключения и загадки. Това означава да не се обвързваме с миналото. В миналото няма развитие, в него са затворени нашите стари представи.

За да постигнем каквито и да е резултати, нужно е да се откажем от обвързаността на миналото. Когато човек е съсредоточен в резултата, енергията му е насочена неправилно. Енергията не отива в дейността, която води до резултата. Човек получава радост само когато не се обвързва с резултата от неговите усилия. Не може да

очакваме високи резултати, когато енергията е насочена към желанието, а не към начина, по който се постигат резултатите. Няма нищо страшно в живота, ако не се привързваме към резултатите.

Силата на този закон се състои в това да не очакваме резултати, а да насочим правилно енергията си към самите дейности, в съсредоточаването към това, което правим в момента.

Закон за целта на живота

Ние идваме в този живот за да служим на себе си, като се развиваме към по-високо съзнание. Идваме да създаваме по-благоприятна околна среда, за да бъде животът ни по-приятен. Идваме да помагаме обществото ни да бъде по-съвършено. Получили сме тяло срещу определен договор с Бог. Всеки от нас е необходим за Вселената, за живота и може да служи на Бог чрез своите уникални способности и таланти. Животът има нужда както от хлебари, така и от лекари, както от общари, така и от учители, както от добри шофьори, така и от добри ръководители. Всеки от нас е някакво винтче в сложния механизъм, наречен живот.

Затова е нужно след като открием своите таланти и способности, да ги приложим творчески в живота, като служим на Бог, както Той ни служи непрекъснато.

Този закон изисква три неща от нас. Първо изисква да открием своето предназначение, да открием своята истинска същност: способности и таланти. Второ, този закон изисква да проявим нашите уникални таланти и трето – този закон изисква да служим както на себе си, така и на човечеството чрез своите способности и възможности.

Ние идваме в този живот да помагаме на всички, с които имаме допир: лекарите да помагат на болните, за да станат здрави. Учителите да помагат на незнаещите да станат знаещи. Силните да помагат на слабите, за да станат силни. Това е начина, по който може най-добре да служим на човечеството, да получим богатство и изобилие в живота си.

Този закон ни помага да се чувстваме в хармония с Бога в себе си, да живеем според изискванията на Вселената.

Закон за привличането

Според този закон сходните неща се привличат. Любознателният човек ще иска да се свърже с любознателни хора. Добрият човек иска да се свърже с добър човек. Крадецът ще се свърже с крадец. Народната поговорка казва: „Кажи ми кои са твоите приятели, за да ти кажа какъв си”.

Всичко, към което насочим мислите си без изключение си проправя път в нашия живот. Когато съзнателно насочим мислите си към нещо, ние го привличаме в живота си. Привличаме го чрез вниманието насочено към него. Получаваме онова, за което мислим, независимо дали го искаме, или не го искаме. Затова е нужно да сме осъзнати за влиянието на собствените си мисли.

Всеки от нас има своя гледна точка и свое мнение, което може да бъде прекрасно напътствие и ориентир за посоката, в която се движим. Емоциите са също ориентир за това дали вървим по правилния път. Ние общуваме чрез емоции. Емоциите ни показват дали в момента ние сътворяваме нещо желано и необходимо. Когато обръщаме внимание на начина, по който се чувстваме, ние лесно може да премахнем лошите мисли, ако се вслушаме в емоциите си.

Положителните емоции показват, че сме в хармония с мислите си. Ако искаме положителна промяна нужно е да насочим вниманието си към това, което искаме и да усетим чувствата си. Когато излъчваме чувствата си с емоция, ние ги превръщаме в сила и получаваме това, което искаме от Вселената, привличаме това, към което се стремим.

Отрицателните емоции са сигнал за нещо, което противоречи на собственото ни желание. Нищо не може да дойде в живота ни, ако не сме го поканили. На масата сядат при нас само тези, които сме поканили. Невъзможно е да отблъснем от себе си неща, които

не желаем и постоянно се борим с тях. Невъзможно е пълният човек да отслабне, когато винаги си мисли защо е толкова непълнял. Затова е важно да избираме мислите, които ни карат да се чувстваме добре. Здравословните мисли привличат здраве и енергия, засилват нашите вибрации и оптимизъм. Здравословните мисли засилват съпротивителната сила на организма – имунната система. Обратно, когато не виждаме ясно нещата изпадаме в пессимизъм, съпротивителните сили на организма намаляват, което води до заболяване.

Добро настроение и здраве можем да постигнем, като си казваме на ум постоянно: виждам ясно какво искам, виждам се красиво облечен, доволен съм от себе си, здрав и жизнен съм, позволявам на близките да правят това, което искат, правя това, което ми харесва, за да бъда полезен на другите.

Закон за съзнателното сътворяване

Какво иска да ни научи този закон?

Сътворяването е творчески процес, в който участваме заедно с Бог. В съзнанието се крие нашата съзидателна сила.. За да се свържем с тази сила е нужно да се вслушаме в гласът на нашата душа – Вътрешното Аз. Онова, за което мислим, онова, в което вярваме, онова, което очакваме ще се реализира според това какво старание сме вложили, какво творчество сме проявили, за да се прояви в живота ни. Всеки сам твори своята реалност и когато я прави съзнателно това му носи радост. Гласът на душата, нашето вътрешно Аз ни изпраща необходимата информация, за да ни помогне.

Има много начини за общуване с нашето вътрешно Аз. Един от тези начини е да се вслушаме в нашите емоции (най-важният). Когато искаме да правим нещо, което не е в хармония с цялостното ни намерение, вътрешното ни Аз изпраща отрицателна емоция. Когато действията ни са в хармония с нашето намерение, вътрешното ни Аз изпраща положителна емоция.

Така законът за привличането, съчетан със закона за съзнателно сътворяване ни помага да сътворим собствения си живот. Лесно може да се убедим в силата на тези закони, когато общуваме с друг човек, когато разговаряме с него. Когато сме съпричастни с това, което казва другия, у нас възниква добро чувство. И обратно – когато мислим и говорим за неща, които не желаем, усещаме неприятно чувство.

Общуването винаги има две страни. От едната страна е мисълта за това, което желаем, а от другата това, което очакваме и в което вярваме. Когато се съмняваме в това, което искаме, пречим на творението да се прояви. Творението ще се прояви, ако мисълта за желаното от една страна и очакваното от друга страна са съгласувани. Ако исканото и очакваното не са еднакво силни, или ако искането е силно, а вярата слаба, творението трудно ще стане.

Благодарността за нещо привлича желаното. За нещата, които нямаме, но много искаме да постигнем е нужно да мислим ясно и целенасочено. Независимо дали мислим за нещо случило се в миналото или за нещо, което ще се случи в бъдеще, това, за което мислим сега подготвя нашите бъдещи успехи или провали.

Според този закон ние сме творци на собствения си живот. Затова колкото по-мъдро творим, толкова по-хубаво ще живеем.

Закон за допускането

Какво означава допускане?

Всеки вижда света през призмата на своето светоусещане. Ние често не приемаме гледната точка на другите и не зачитаме волята на Бог да сме различни и уникални. Често не приемаме хората такива, каквито са, обстоятелствата такива, каквито са. По тези причини, ние страдаме, когато нашите гледни точки са различни, когато по различен начин мислим, страдаме, когато между нас има големи различия, чувстваме се зле, когато сме неразбрани.

Начинът на мислене е това, което лежи в основата на нашите противоречиви отношения. Всеки от нас има различно минало и

различни преживявания, които обуславят определен начин на мислене. Ние идваме в този живот с предопределен начин на мислене и поведение, като следствие от това, което сме преживявали в минали инкарнации. На нас ни е трудно да приемем хората, които мислят и виждат нещата различно от нас. Затова е необходимо да допуснем, че всеки има право сам да избира начина си на живот и че неговото разбиране съответства на неговото еволюционно състояние.

Законът за допускането позволява да приемем хората такива, каквито Бог ги е създал. В очите на Бог всички изглеждат съвършени, въпреки че всички сме на различно стъпало в еволюционното си развитие. Когато осъждаме някой, това означава че осъждаме неговия Създател – Бог.

Допускането означава съзнателно сътворяване – да творим собствения си живот чрез разум и мъдрост. Всеки има правото сам да избира своя път. Този път е предопределен от нашата душа, чието основно качество е свободата. Нашата душа винаги може да напусне тялото, в което живее. Душата винаги може да избира как да живее, с кой да общува и как да общува. Необходимо е да зачитаме това право на душата. Това означава, че винаги е нужно да се вслушваме в гласът на душата си, да допуснем, че и другите следват своя вътрешен глас.

Когато приемаме другите такива, каквито са, въпреки че не ги харесваме, ние допускаме, че това е техния път. Така не изпадаме в отрицателни емоции, въпреки че другите не ни приемат или одобряват. Когато погледнем света без осъждане и изпитваме радост, значи допускаме. Когато разберем, че чрез своите мисли и действия хората объркват своя живот, а не нашия, ние допускаме, че това е техния живот, който може би не е объркан, защото това е техния избор.

Ние обикновено страдаме от това, че в миналото не сме мислили позитивно и сме допускали грешки. В настоящето виждаме много неща, които не ни харесват и си казваме: „ Това е неспра-

ведливо “! Как да живеем в несправедливост!” Трябва да допуснем, че тази не справедливост е нужно да я изживее онзи, който в минали животи е вършил неправда, и че в сегашния живот е нужно да преживее неправдата, за да осъзнае, че неправдата е лошо нещо.

Това на което обръщаме особено внимание, ако е придружено с емоция, ние го привличаме към себе си. Когато виждаме нещо в други, което не искаме да видим в себе си, нужно е да знаем, че това е наш проблем. Така, когато виждаме нетърпение и прибързаност у другите, това означава, че ние сме нетърпеливи и прибързани.

Разбирането на закона на привличането, съчетан със Законите на сътворяване и допускане ни дават свободата да творим собствения си живот такъв, какъвто го искаме. Важно е да сме осъзнати за посоката, в която насочваме своите мисли. Но преди това е много важно да се научим как да контролираме мисловния си процес. Своевременното отстраняване на негативните мисли ще ни помогне да станем истински творци на собствения си живот.

IV

Карма и кармични отношения

ВОДА И КУЛТ

Водата като символ заема централно място в много религии. В християнското кръщение, изобразено тук, тя символизира отмиването и пречиштането от първородния грях. В индуизма водата служи за измиване на ритуалните образи на божествата.

Знаем ли как да създаваме хармонични отношения?

1. Карма и свободна воля

Кармата е процес, при който ние се срещаме със себе си и жънем плодовете на това, което някога сме посели. Това, което ни се случва сега е резултат от нашите индивидуални и колективни действия, извършени в миналото, в миналите животи на душата. По правило душата избира две -три теми в продължение на един земен живот, които да отработи, но може и да се съсредоточи и върху една основна тема

Кармата е неутрална. Не може да се каже, че кармата е добра или лоша. Пътят на кармата е част от еволюцията на душата – възможност да се издигне на по-високо ниво на развитие. Кармата е многолика и понякога се проявява в трудно предсказуема форма. Според Буда: „Това, което си днес, зависи от това, което си бил досега, а какъв ще бъдеш утре, зависи от действията ти сега”. С други думи, ако искаш да узнаеш бъдещия си живот, виж какво правиш сега.

Неведоми са пътищата на карма. Тя представлява както избор на душата, така и призив, неподвластен на душата. Неподвластният призив идва от Бог – Вселената. Това е призив за служене на Вселената – живота. Кармата е не само резултат от преките ни действия, но и последствие от нашите мисли, желания и действия, които не сме предприели в миналото, въпреки че за това сме имали възможност. Кармата е път за постигане на равновесие, за неутрализиране на неблагоприятните фактори идващи от миналото.

Постигането на равновесие преминава през изживяване на противоположности. Така например, ако човек е бил закоравял егоист, в настоящия живот неговата душа има нужда да преживее опит, чрез който да развие хуманност и честност. Всичко трябва да бъде изживяно чрез натрупване на опит, за да получим истински знания. Носителят на карма е душата.

Основните характеристики на душата са: съзнание, безсмъртие,

любов, спокойствие. В тази реалност душата може да разглеждаме в две направления. От една страна е индивидуалния ѝ характер, а от друга – универсалния ѝ характер. Универсалният характер произлиза от свързаността с Вселената.

Образно казано душата като носител на карма пътува чрез тялото, в което се е превъплътила. Когато душата влезе в тялото все едно казва на тялото: „От сега нататък ще пътувам с теб, ти ще си моето превозно средство, ти ще ме представляваш”, все едно казва: „Тялото, това съм „Аз”. В този смисъл разбираме Аза на човека.

Основна характеристика на душата е свобода. Душата притежава свободна воля, приема различни физически обвивки при всяко въплъщение. Тя избира обстоятелствата, при които да се роди и израсне при всеки следващ живот. Тези избори се правят въз основа на натрупаната карма и това, което желае да отработи душата във всяко отделно съществуване на Земята.

Душата избира: семейството, в което да се роди; мястото къде да се роди; училищата, където да учи; хората, с които да се среща и какви взаимоотношения да има с тях. Душата избира такива обстоятелства, които ѝ осигуряват най-добри условия за обучение в земно измерение. Душата е вечният принцип на Битието, който преминава от един живот в друг. Затова е нужно да познаваме видовете карма, която създаваме чрез всяко наше действие или бездействие.

2. Видове карма

Във всеки един живот ние отработваме карма и същевременно създаваме нова карма. Това е непрекъснат процес. Създаваме както положителна, така и негативна карма. Може да породим позитивна карма като действаме в противоположна посока на негативната карма. Човек има нужда да премине през всякакви изпитания: да познае болка и блаженство, печал и радост, да познае мъжка и женска същност... Въплъщенията включват всички тези полярности, затова има и различни видове карма: възнагражда-

даваща, карма на възмездие, блага карма, карма на бездействието и космическа карма.

Възнаграждаваща карма

Кармата може да бъде възнаграждаваща, когато човек има положителни прояви в миналото, жертвал е себе си,, за да помогне на други, понесъл е лишения и страдание, но е запазил положителните си нагласи, не обвинява другите за своите нещастия...

Карма на възмездие

Карма на възмездие има, когато душата упорито отказва да разбере предупрежденията, които ѝ се дават за извършени престъпления и неправилни действия. Когато съзнателно причинява вреда някому, когато проявява отмъстителност.

Блага карма

Блага карма означава, че сме правили добри дела и не сме мислили за това,, които ще получим. Нашите молби ще бъдат чути само ако сме натрупали известно количество блага карма. Благата карма може да ни окаже помощ, когато се окажем в трудна ситуация и се обърнем за помощ към Бог. Но ако не сме натрупали блага карма Бог няма да ни окаже помощ, колкото и да се молим. Според Закона на кармата получаваме толкова, колкото даваме.

Карма на бездействието

Когато бездействаме, не правим нищо, ние създаваме карма на бездействието. Ние идваме на този свят да действаме и получаваме опит, затова когато се отклоняваме от този път създаваме карма. Когато някой ни помоли за помощ и ние имаме възможност да му помогнем, но му отказваме помощ, създаваме карма на бездействието. Това е карма от неправилно насочена енергия. Когато използваме неправилно Божествената енергия натрупваме отрицателна карма, привличаме ситуации, през които трябва да

минем отново, за да се научим на правилни избори.

Нашият живот е договор с Бог. Ние идваме на Земята не само да служим на себе си, но и да служим на другите, да служим на Бог. Бог през цялото време ни служи, затова и ние трябва да служим на Вселената. В такива случаи говорим за космическа карма. Ние не знаем какво точно Бог иска от нас, но трябва да знаем, че сме свързани с Вселената като частици от нея. Затова когато повдигаме собственото си съзнание, ние повдигаме и съзнанието на Вселената. Според хороскопа, който съм си направил моята космическа карма е свързана със служене и развиване на по-висше съзнание ..

Ако искаме да подобрим качеството на живота си, преди всичко е нужно да повишим съзнанието си. Само високото съзнание ще промени нашето битие – живота ни. Съзнателният човек не замърсява околната среда, не краде, не лъже, не върши престъпления, създава красота там, където има грозота.

3. Карма и време

Каква е човешката представа за време?

Времето е линейно измерение, движещо се от ляво на дясно или в каквато и да е посока. То прогресира с минути, часове, дни, години, столетия, хилядолетия..., даващо вид за движение в една посока. Така си създаваме илюзия за минало, настояще и бъдеще. Всъщност не съществуваме нито в миналото, нито в бъдещето, съществуваме Сега – в настоящето. Според Закона на кармата миналото, настоящето и бъдещето са взаимно свързани. Миналото предопределя настоящето, а настоящето предопределя бъдещето. С други думи нашите минали действия предопределят как живеем сега, а настоящите предопределят как ще живеем утре – в бъдещето. Еволюционните сили действат според обстоятелствата, предопределени от миналото.

За живеещите на Земята времето е относително. В определен момент утре – бъдещето, става сега – настоящето, а настоящето

става вчера – миналото. За Космоса няма минало, настояще и бъдеще – има безвреме. Времето няма начало и няма край, то е илюзия. Затова езотериците смятат, че живеем в свят, пълен с илюзии. Това, че нашата душа е живяла в миналото, живее в настоящето и ще живее и в бъдещето означава, че душата ни е безсмъртна.

Възниква въпросът, след като душата ни е безсмъртна, може ли да има и физическо безсмъртие? Световноизвестната астроложка Линда Гудман твърди, че физическо безсмъртие е възможно. Достатъчно е да променим начина си на мислене, за да постигнем обновяване на клетките. Ето нейната гледна точка: „Когато една стара сграда, построена върху здрава основа вече е изживяла времето си и трябва да бъде разрушена, та на нейно място да бъде вдигната нова, има само един начин да се осъществи това преобразуване на материята. С динамит. И взрив.

По същия начин, когато една отколесна лъжа, построена върху здравата основа на заблудите, посетила в колективното масово несъзнавано преди хилядолетия, е изживяла времето си и трябва да бъде разрушена, за да отстъпи място на нови идеи, има само един начин да се постигнете този поврат в начина на мислене. С динамит. И взрив.

Погрешно програмираният ви мозък вероятно ще посрещне думите в тази глава с експлозия.”

Ние живеем във времето. Нашето развитие не започва с нашето физическо раждане и не завършва в края на живота ни в настоящето възплъщение, а е резултат от много животи на душата. Във всеки живот душата „подновява” онова, което е прекъснала. Дали ще реши да преодолее недостатъците, които носи със себе си от миналото, или да развие своите добродетели и таланти, зависи от нейния свободен избор.

Всеки човек е сложна смесица от противоречиви емоции и модели на поведение. От него зависи какъв път ще избере, за да постигне духовно развитие, как ще се развива във времето. Когато

душата влиза и излиза от материална форма на индивидуално съзнание във времето и пространството остават нейните деяния, остава нейния енергиен отпечатък, който се отразява в аурата на човека. Независимо къде се намираме, ние сме оставили във вселенската памет тези отпечатъци, наречени Акашови хроники – вселенският компютър. Акашовата информация може да се разкрие чрез пръстовите отпечатъци, ДНК, кръвната група, астрология, нумерология, ирисология, сънища и медитации.

Когато става въпрос за миналото не е важно толкова кои сме били. Важно е какъв път ще изберем в настоящето. От това как душата ни ще премине през времето и пространството зависи доколко душата ни ще израсне в своето съзнание. Жизненият си план ние можем да променим като живеем по-осъзнати, като живеем с любящи мисли и желания. За да се случи това е необходимо да започнем с промени в себе си, като не гледаме с гняв към миналото нито със страх от бъдещето, а живеем в настоящето осъзнати.

Когато живеем осъзнати, ние помагаме и на другите да живеят по-осъзнато. По този начин изпълняваме волята на нашия Създател. Колкото повече нашите цели са в хармония с целите на нашия Създател, толкова повече нашата душа осъзнава смисъла на съществуването си. Смисълът на живота се състои в израстване на съзнанието. Съзнанието е най-голямото съкровище, което търсим тук на Земята и което най-трудно се придобива.

Миналото предопределя определени събития за развитие на душата. Начините, по които ще се справим с тези събития в настоящето определят посоките на нашето бъдеще. Никой не може да предвиди как ще протече нечий живот, защото всичко е в ръцете на нашия Създател и нашата свободна воля. В крайна сметка личният избор, взаимоотношенията и нашите действия дават ход на онова, което трябва да стане. Не бива да мислим, че има само един път или само едно решение, по-точно е да се твърди, че всяко решение в настоящето влияе върху развоя на бъдещето.

Бъдещето е разнообразие от вероятности и потенциални

възможности. То е предопределено от поредица събития, случили се в миналото. За да го променим е нужно да се върнем към миналото и да поправим грешките си. Свободната воля, с която ни е дарил Бог ще ни помогне, ако се учим от грешките си. Така че бъдещето винаги може да бъде променено чрез правилни избори и правилни действия. С други думи духовното ни израстване зависи от начина, по който използваме знанията си, а не от това което знаем.

Всеки човек чрез самопознание може да постави начало на ново бъдеще за себе си. Може да промени живота си чрез своите мисли и дела. Бъдещето ни се съдържа в недовършените дела, във възможностите, в които не сме постигнали разбиране, в това, което не сме осъзнали – илюзията на времето.

Новото време изисква от нас нови кармични отношения.

Кармични отношения

Кармични отношения възникват между хората при всяко общуване. Но когато се появят силни емоции те показват, че хората са се познавали и в други животи. Кармичните отношения носят в себе си нерешени емоции като вина, страх, зависимост, гняв, ревност... поради наличието на нерешени емоции хората се привличат един от друг в ново въплъщение. Но след известно време повтарят старите си емоционални модели. Духовната цел на новата сеца е да намерят друг избор, различен от предишния живот.

Кармичната среща се познава по това, че срещнатия човек ви се струва странно познат. Често тази среща е съпроводена от взаимно привличане. В предишен живот може двамата да са били влюбени, може да били родител и дете, брат и сестра... Но всеки от двамата е наранил другия по някакъв начин, злоупотребил е с неговите чувства и привързаност. , чувства оставили дълбоки белези и емоционална травма.

В настоящия живот тези хора са свързани енергийно с общо си минало. Духовната покана за такива хора е да се пуснат взаимно да

станат свободни и независими. Целта на срещата е всеки да се освободи от другия и да осъзнае причината за своите силни емоции.

Въпросът, който стои сега пред двамата е дали трябва да отработят общата си карма заедно? Кармата като аргумент за поддържане на връзката е погрешно разбиране. Кармата не се отработва заедно. Това е индивидуална работа. Кармичната обвързаност изисква да се освободим напълно от взаимоотношения, които ни ограничават, за да почувстваме собствената си цялост. Разрешаването на кармата е нещо, което всеки сам трябва да отработи.

Предизвикателството към двамата е всеки сам да се справи с вътрешната си болка, а не с проблемите на другия. Вие имате отговорност единствено към себе си, а не отговаряте за вашия партньор, нито той отговаря за вас. Вашата цел е да бъдете самите себе си, да се чувствате цялостни и завършени. Това е най-важното условие за истински удовлетворяващи взаимоотношения.

Взаимоотношенията често ни разпъват на кръст. Човек сам се качва на собствения си кръст най-често от страх, погрешни представи и недоверие. Затова и сам трябва да слезе от кръста. Във всяка една връзка може да се почувстваме разпнати на кръст, ако не постигнем единение с другата личност. За да слезем от кръста първо е нужно да осъзнаем, че сами сме се разпнали на него.

Как да прекратим кармичните си обвързаности и поставим начало на нови отношения?

Преди всичко освобождаването от кармичните вериги изисква развито съзнание. Когато разберем причините за кармичната обвързаност и повтарящите се емоционални реакции, ще можем да се освободим от миналата си карма и зависимост.

За да станем сами господари на съдбата си, нужно е да поемем изцяло отговорността за себе си. Нужно е да осъзнаем, че носим отговорност за живота такъв, какъвто е, нужно е да осъзнаем до-

говореностите и споразуменията с тези, с които сме свързани – родители, деца, братя и сестри, партньори в любовта или работата. Договореностите, отношенията обикновено са несъзнавани и изискват да се самонаблюдаваме по-отблизо. В момента, в който успеем да се видим ясно, ще разберем, че много от тези взаимоотношения са породени от страх да не останем без връзка, страх от нямане на отношения.

Когато открием травмиращи отношения, най-напред е нужно да открием причините, които са ги породили – дали тези отношения са следствие на неизпълнени договорености, или са от незрялост, неосъзнаване, неразбиране или самозаблуди? Дали това е болка от раздялата или просто битка за надмощие? Само осъзнаването на истината и вслушване във висшия си Аз ще ни освободи от кармичните обвързаности.

Ново отношение в партньорствата означава преди всичко да се промени или прекрати на духовно ниво. Да се обичаме на нивото на духа означава да дадем свобода на партньора си да се развива по свой начин – освободени от гняв, негодуване и мъчително изживяване на раздялата. Новото отношение изисква изчистване следите на старото, осъзнаване на житейските проблеми и вземане на съзнателни решения. Да влезнем в ново партньорство означава да влезнем изцяло с нови разбирания – без проекции, предубеждения и очаквания. Това означава да се освободим от самозаблудата, че ни е нужен нов партньор само защото сме обхванати от скука, безпомощност или досада. Новото отношение изисква преди всичко духовна близост – връзка между душите.

Ние влизаме непрекъснато в партньорски отношения, за да се развиваме и израстваме чрез тях. Когато осъзнаем че влизаме в партньорство не само да получаваме но и да даваме, че колкото повече даваме, толкова повече получаваме, че винаги е нужно да има баланс между даване и получаване, ще успеем да създаваме хармонични взаимоотношения.

4. Взаимоотношенията

Защо взаимоотношенията са много важни за нас?

Чрез взаимоотношенията с другите ние съществуваме във Вселената. Взаимоотношенията са непрекъснато предизвикателство за нас. Чрез тях призоваваме, изразяваме, създаваме и изпитваме аспекти от себе си. Няма по-добро място, където да можем да открием себе си, освен във взаимоотношенията с другите. Без взаимоотношение ние не може да постигнем своите цели. Всяко взаимоотношение е съществено, всяко взаимоотношение ни помага да открием Кои сме наистина.

Защо понякога човешките взаимоотношения се провалят?

Предназначението на човешките взаимоотношения е да има с кой да споделяме живота си. Във взаимоотношенията се влиза, за да намерим себе си, а не за изгубим себе си. Затова най-напред е нужно да видим себе си като достойни, а след това да видим и другите като достойни за взаимоотношението. Човешките отношения никога не се провалят истински когато почиват на любовта. Те се провалят само когато влизаме в тях по неправилни причини.

Докато не използваме взаимоотношенията като инструмент за сътворяване на себе си, ние ще се проваляме. Ще се проваляме, когато не уважаваме чувствата си, ще се проваляме когато не зачитаме гледната точка на своите партньори. Никой не може да търпи някой друг, който се смята за по-достоеен от него, който се счита за по-висш.

Във всяко взаимоотношение е нужно да влизаме с ясна цел, мъдро и отговорно. Мъдростта е учителка, която е преминала през достатъчно изживявания, за да знае какъв следващ избор да направи. Мъдростта изисква непрекъснато да осъзнаваме себе си, винаги да еволюираме към по-висше разбиране за значението и последствията от връзките, в които влизаме.

Кой избор е най-добър?

Най-добър е този избор, който предизвиква най-доброто за нас. Най-доброто за нас е това, което е най-добро и за другите. Затова когато влизаме във връзка винаги е нужно да включим себе си сред онези, които обичаме. Във взаимоотношенията не бива да се допуска да бъдем мъченици или жертви.

Във взаимоотношенията не бива да има задължения, ограничения и правила. Всяка връзка, в която има задължение рано или късно се проваля. В основата на всички здрави връзки стои не това, което сме задължени да правим, а това, което можем да правим.

Стойностни взаимоотношения се създават само когато всеки може да изрази себе си по достоен начин, като помага и на своя партньор да бъде себе си и да върви по избрания от него път.

При какви обстоятелства не е нужно да влизаме във взаимоотношения?

Взаимоотношенията са необходимост, но в същото време са и бreme, когато влизаме в тях водени от неправилни подбуди и мотиви. Взаимоотношенията стават бreme, когато искаме да запълним някаква празнина в живота си, водени от егоистични подбуди. Някои влизат в интимни връзки, за да избегнат самотата. Други влизат във връзка, за да имат сексуален живот. Трети влизат във връзка, за да успокоят егото или депресията си. Четвърти искат да се възстановят от предишни не удовлетворяващи връзки.

Никоя от горепосочените причини няма да ни доведе до удовлетворяващи взаимоотношения, докато не осъзнаем, че ние създаваме обстоятелствата, чрез които влизаме в неудовлетворяващи връзки. Водени от неправилни мотиви, неподготвени и незрели, ние никога няма да се почувстваме удовлетворени, когато влизаме във взаимоотношения с другите.

Целта на истинските взаимоотношения е да са удовлетворяващи и за двете страни, да се основават на взаимопомощ, а не на използване един от друг. Истински взаимоотношения може да изграждаме, когато се вслушаме както в своите потребности, така и

в потребностите на другите, на нашите партньори. Така вместо да гледаме какво мислят другите за нас, нужно е да разберем от какво се нуждаят. Нужно е да разберем и уважаваме онова, което другите преживяват.

Бог участва само в равностойни взаимоотношения. Равностойни взаимоотношения ще постигнем, като преобразуваме натрупаната негативна карма в положителна.

5. Изчистване и преобразуване на кармата

Ние отработваме, изчистваме карма всяка минута от пребиваването си на Земята. Когато преодоляваме трудна ситуация, когато имаме правилно отношение към всичко, което се случва покрай нас, ние изчистваме карма.

Познаването на закона на кармата е първата необходима крачка за всеки човек. Целта не е да не грешим, а да действаме в живота ръководени от Божествените принципи. Енергията на богатата карма, която създаваме чрез правилните си действия, по наша молба може да облекчи кармичното ни бреме, а изчистването на кармата да стане по по-лек начин, чрез леки наранявания и натъртвания, служене и поемане на задължения според нашите възможности. Задачата ни не е в това да трупаме грешки, а след това да се молим за греховете си. Задачата ни е да не трупаме нова карма.

Живеем в дуален свят. Енергията на кармата ни съпътства по всяко време от пребиваването ни на Земята. Всички наши действия могат да бъдат както в полза на доброто, така и на злото. Ако нашите чувства и мисли не се отличават с чистота и Божественост създаваме нова карма. Нашата цел е да не създаваме нова карма, а да преобразуваме натрупаната карма в положителна.

Ако години наред сме вървели по неправилен път и сега продължаваме по този път като осъждаме, обиждаме, лъжем..., необходимо е да разберем, че нашата карма няма да бъде преобразувана в положителна. Може да преобразуваме кармата си единствено

чрез своите правилни избори.

Как да не създаваме нова карма?

Вие сте Бог., Бог е вътре в нас, затова не трябва да правим нищо, което е недостойно за Бог. Нашата задача е да дадем възможност на Бог да се прояви чрез нас. Това изисква да обръщаме внимание на всички страни на живота си: какво ядем, как се обличаме, каква музика слушаме, с кого и как общуваме, как се отнасяме с близки и познати....Когато нашето поведение, мисли и чувства са подобни на отношението ни към Бог, ние не натрупваме нова карма.

Как да се освободим от натрупаната карма през минали животи?

Има няколко начина да се освободим от натрупаната карма. Един от тях е да правим правилен избор за всичко което ни предлага живота. Нашият живот не е нищо друго, освен поредица от ситуации, в които ни се дава възможност да правим избор. В едни случаи изборите ни доближават до Бога, а в други ни отдалечават. Съвсем ясно трябва да разберем, че единствено чрез нашите постъпки в миналото сме създали своята карма и единствено чрез своите мисли и действия в настоящето въплъщение може да изчистите натрупаната негативна карма.

Бог разговаря с езика на сърцето. Ние се доближаваме до Бог чрез съзнателните си постъпки. Колкото по-високо е нашето съзнание, толкова повече нашите постъпки и действия ще са правилни. Целият заобикалящ ни свят представлява карма вследствие на неправилни действия. Когато преобразуваме заобикалящия ни свят, пропускайки Божествената енергия да премине през нас, преобразуваме кармата си.

Кармата се преобразува чрез отказ от неправилни постъпки и действия, чрез поддържане на Божествена настройка на нашите мисли и чувства. Затова е много важно да се научим да контролираме своите мисли и чувства.

Кармата е енергия и тя може да се изменя през целия ден. Ко-

гато сме в тишина, когато не общуваме с никой, когато сме сред природата, ние изчистваме кармата си. Колкото повече контакти имаме по време на разговори с хората, толкова повече обменяме енергия с тях, толкова повече влизаме в техните аури. Това всъщност представлява обмяна на карма с всички хора, с които сме имали съприкосновение през деня. Не може да живеем на Земята без да носим кармата на нашето семейство, на селището в което живеем, на държавата в която живеем.

Човечеството на Земята е преплетено кармично. Необходима е висока степен на духовност, за да станем независими от кармата на заобикалящите ни хора. Ние постоянно си взаимодействаме с хората, попадаме в различни ситуации за изчистване на кармата. Затова не бива да осъждаме и да се сърдим на никого. Ние никога не можем да кажем дали пред нас стои грешник или светец. Защото понякога и единият и другият са обременени с еднаква карма. Но единият поема карма върху себе си, защото в минали животи не е служил на хората. В този живот помага на хората от чувство на състрадание и желание да подобри кармата си, докато другият се натоварва с карма поради невежество, поради ниско съзнание.

Нашата карма е свързана с хората около нас. Нашите спътници в живота са нашите кармични партньори. Ние сме се привлекли един друг, за да решаваме кармичните си противоречия. Не можем да продължим по-нататък, докато не срещнем тези хора, с които имаме нерешени кармични проблеми. Тези хора са нашите кармични длъжници или ние сме им длъжници, защото имаме кармичен дълг към тях. Кармичният дълг не може да бъде опростен. Не може да преодолеем всичките си несъвършенства само с молитви и духовни практики. Част от тези несъвършенства ще преодолеем само със сблъсък с този човек, с който имаме карма, чрез непосредствено общуване. Затова позволете на Бог да решава как да отработите своя кармичен дълг. Ние получаваме изпитанията, чрез които можем най-добре да се освободим от натрупаната карма.

Колкото по-високо е нашето съзнание, толкова по-добре

можем да отработим своята карма. Така например, когато ни оскърбят може да се включим в ситуацията и да започнем да доказваме своята правота, но може и да не се включим, а просто да я фиксираме без да влагаме ненужно енергия в нея. Правилният избор, когато попаднем в нехармонична ситуация е да не влагаме енергия в нея, да не влагаме енергия в несъвършенството. Отбелязваме, че ситуацията е несправедлива, но разбираме, че това, което става във физическия свят е илюзия, не заслужава сериозно внимание.

Нашата задача е да се научим да различаваме илюзорния от реалния свят, да различаваме преди всичко илюзията, която съществува в нашето съзнание. Всичко, до което се докоснем с ума си е илюзия. Ще се освободим от илюзиите, ако разберем, че всичките ни чувства и мисли са илюзия. Реално съществува изживяването, а не мислите за него.

Законът на кармата не позволява мигновено връщане на кармата. Ние сме натрупали кармата в безброй възплъщения. Законът на кармата ни връща към изпълнение на кармичните дългове постепенно, в продължение на значителен период от време.

Ние изплащаме кармичните си дългове обикновено там, където сме родени. Божественият план се свежда до това, да запазим своето съзнание колкото се може по-високо при изпълнение на кармичните задължения: към семейството, в работата, в обществото..., преобразувайки отрицателната енергия в Божествена. Отработвайки личната си карма ние вземаме част от кармата на семейството в което живеем, на селището, на страната, на планетата на която живеем..

С помощта на нашето разбиране и съзнание преодоляваме всички препятствия, преобразуваме отрицателната енергия, зареботваме блага карма.

Ключът към преобразуване на кармата е в нашето съзнание и ум. Умът е наказание, но едновременно с това се явява и възможност да се очистим от не божественото. Добре осъзнатия ум прави

нашите правилни избори. Той е залог за излизане от света на илюзиите и влизане в Божествения свят.

Преобразуване на кармата постигаме, когато вървим по духовния път.

6. Карма, духовен път и духовно развитие

Кармата предопределя нашето духовно пътуване. Философията, религията и етиката имат своето място в този път само когато са свързани с практиката и висшите закони на Битието.

Духовното развитие е наша основна цели най-голямо постижение. Пътя, който сме избрали да изминем изисква да изпълним житейското си предназначение в съгласие с Божествената воля и Божествените импулси: любов, доброта, спокойствие... Този път изисква да се пробудим за красотата във всичките ѝ форми. Това означава: всяко наше действие, всяка наша дума, всяко наше чувство и мнение да са доброжелателни.

Има много пътища за духовно развитие, но всеки сам е нужно да избере своя път и чрез свободната си воля да стане творец на собствения си живот. Нашата задача е да постигнем Бог, да преодолеем разделението между себе си и Бог, да почувстваме единството в света. Целта на духовното пътуване не е само да ни донесе блага в следващите животи, но и да внесе положителни промени и в настоящи ни живот.

Самопознанието е основна цел на нашето духовно развитие. Най-доброто, което може да направим за себе си е да се опознаем колкото се може по-добре. Липсата на вдъхновение, сила и енергия показва скъсана връзка с духовния източник. Нашата задача е да развием сила и енергия в четирите центъра у нас: тяло, ум, сърце и дух.

Тялото си можем да засилим чрез подходяща храна, упражнения и спорт. Емоциите си може да развием, като уважаваме чувствата си. Ума си може да усилим, като се стремим към реализъм и обективност. Духа си може да повдигнем, като се свържем с нашия

духовен източник – Бога у нас. В резултат постигаме равновесие между мисъл, чувство, интелект и действие, поемаме пълна отговорност за себе си и ставаме по-цялостни личности.

Живеем в преходен период, в зората на Новата Епоха – Водолей. Подложени сме на комбинация от множество влияния. Планетата ни преминава през енергийна промяна – процес на Божествена трансформация. Това енергийно влияние може да доведе до хаотични състояния, объркване, страх, съмнения и мъгляви преживявания. Затова е изключително важно да сме запознати с тези влияния и да се предпазим от енергийни блокажи. Радостно е, че под влияние на високите вибрации на Уран, управителя на Водолей, ние се издигаме към по-високо съзнание.

Духовното пътуване е трудно. То е трудно, защото за него няма превозни средства, защото сме подложени на всякакви изкушения и изпитания. Но наградата от успешното пътуване е голяма – любов, радост, щастие, осъзнаване.

Духовният път се отличава с простота, не се изискват специални познания и правила. Става въпрос за любов към самия себе си и вътрешна яснота. Всичко, което е необходимо за нашето духовно израстване се намира вътре в нас.

Най-трудният момент по пътя на духовното развитие е срещата със себе си. Чрез тази среща откриваме истината в себе си, за себе си. Това трудно изпитание е прекрасно, защото чрез тази среща откриваме своите заблуди и погрешни представи, свои и чужди. Откриваме как егото ни държи затворени в черупката на своите интереси и цели. Най-важно, преставаме с объркването и започваме да живеем с истината, освободени от неясни мисли и неправилни взаимоотношения.

7. Карма, радост и щастие

Ние идваме в този живот, за да живеем радостни и щастливи. Щастieto е в хармонията, в любовта. Хармонията е любов и любовта е хармония. Затова, ако искаме да постигнем щастие, първо

е нужно да постигнем хармония в себе си. Човек е щастлив, когато се опитва да живее колкото може по-естествено. Има четири стъпки, които водят до хармоничен живот: дишане, мислене, действия и навици.

Дишането е онова, което ражда мислите. Дълбокото и правилно дишане показва, че имате здрави дробове, които произвеждат прана. Праната ни дава сила и енергия. Мислим ясно и обективно, когато дишаме дълбоко и балансирано. Действията ни са правилни, когато мислим ясно и правилно. Положителни навици създаваме, когато повтаряме правилните си действия. Когато изградим положителни навици, обстоятелствата в живота ни стават по-добри и откриваме по-голяма хармония в своя живот. Чувстваме се радостни и щастливи.

Как да постигнем щастие?

Щастие ще постигнем като балансирано задоволяваме нашите материални нужди – нуждите на тялото от храна, дрехи, подслон..., както и нашите духовни потребности – любов, спокойствие, търпение..., като позволим на любовта да влезе у нас и облагороди физическото ни тяло. Щастие ще получим, когато живеем в хармония със себе си и околната среда. Това означава да създадем хармонични взаимоотношения с близки и познати, да живеем в хармония със законите, които управляват Вселената. Човек е една миниатюрна Вселена и се подчинява на законите, които я управляват.

Къде се намира щастието?

Щастието е вътре в нас. То е функция на душата, ума и сърцето. То идва, когато човек постигне вътрешна свобода, освободено съзнание и сърце, отворено за любов. Лично щастие ще постигнем, след като открием личната си мисия и цел в живота. Щастие ще получим, когато накараме ума да отиде в сърцето и го накараме да остане там. Ако умът не остане в сърцето, той ще хукне навън да гони друга цел. Неравновесието в ума може да бъде коригирано

чрез разбиране .Ще бъдем щастливи, ако не тичаме след илюзии, ако сме реалисти, ако живеем с истината. В противен случай щастието ще ни обърне гръб и ще се превърне в нещастие.

Животът ни се движи в предопределена посока от кармата, която сме създали в миналото. Но ние можем да променим тази посока ако не ни харесва, чрез изборите, които правим с любов. Тогава всичко, което правим на физическо ниво – секса, парите, работата, приятелството..., ще върви добре. Но ако се съпротивяваме на естествения си поток на енергия, на физическо ниво нещата няма да вървят. Ние и душата сме едно цяло. Когато сме едно с душата си, всичко, до което се докосваме ще ни носи радост.

В астрологията точката на щастието се нарича Локус фортуна. Това е една от най-интригуващите и загадъчни точки в астрологията.. Всеки човек преживява болка и радост, възходи и падения , изпитания и премеждия. Изправени срещу фактори извън себе , както и срещу тези вътре в себе си, ние трябва да разберем това, което ще ни доведе до постигане на вътрешна и външна хармония. На астрологически език това място е познато като Локус фортуна. В рождената карта се бележи с кръст, вписан в окръжност.

Ние трябва да приемем всичко, което Вселената е предопредила за нас. Слънчевият знак предопределя нашата същност и уникалност .Чрез лунния си знак, ние се научаваме как да се адаптираме към околния свят. Балансът между емоциите възприети от нашата Луна и потребностите на Слънцето оформят нашето съществуване. Това, което балансира слънчевия и лунния знак, точката на хармония и равновесие е нашия асцендент.. Локус фортуна е това място в хороскопа, чрез което Слънцето, Луната и асцендента са в най-добра хармонична връзка помежду си. Това е мястото, където човек има най-големи шансове за успех, най-благоприятното място за него. От това как използваме своето Слънце , Луна и асцендент зависи дали ще сме щастливи. Ако тези три фактора използваме негативно, Локус фортуна в нашия хороскоп може да изглежда като точка на нещастieto.

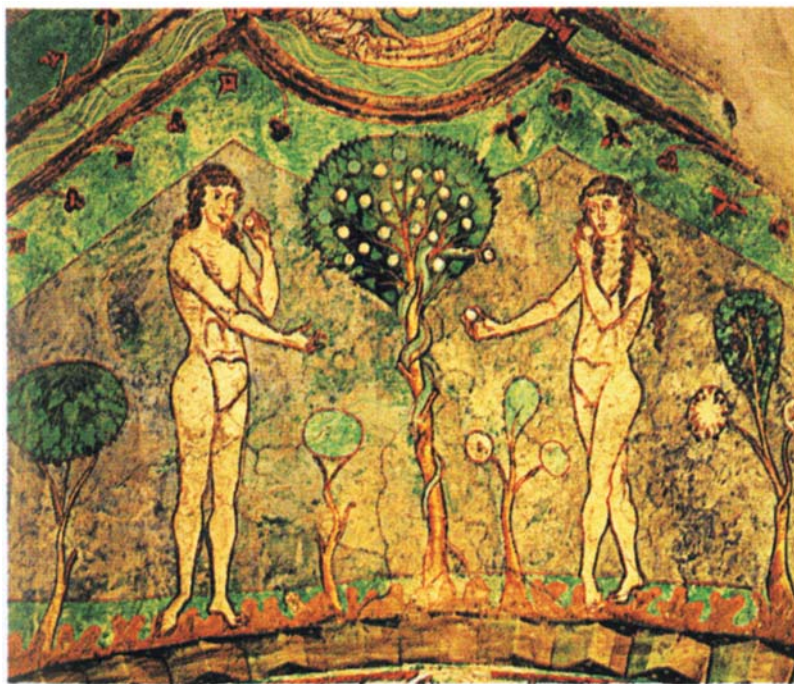
Когато човек изпитва трудности, за да осъществи потенциалните възможности на своя слънчев знак, съществува силна тенденция да се проявят негативните страни на противоположния знак. Локус фортуна е винаги точка на хармония. За да се чувства човек винаги в хармония със себе си и с Вселената, ние не трябва да позволим на противоположния знак да го дърпа в противоположна посока.

Нека погледнем как изглежда Локус фортуна в знаците чрез примери. Ако Локус фортуна е в знака Овен, полярния знак на Овен е Везни. Когато съчетаем положителните качества на Овен: инициатива, откритост, сила, лидерство, справедливост с положителните качества на Везни: изисканост, естетически вкус, общителност, дипломатичност Локус фортуна ще означава точка на щастieto. Обратно, ако положителните качества на Овен се съчетаят с отрицателните качества на Везни: повърхностност, лицемерие, нерешителност Локус фортуна ще бъде точка на нещастieto. Ако разгледаме разположението на Локус фортуна по оста на знанието и общуването Близнаци/Стрелец и приемем, че Локус фортуна е в Близнаци следва, че полярната точка е в Стрелец. Положителните качества на Близнаци са: интелигентност, информираност, приспособимост, умение за общуване. Положителните качества на Стрелец са: мъдрост, жажда за знания, моралност, оптимизъм. Съчетани положителните качества на двата знака, ще показват Локус фортуна като точка на щастieto. Но ако съчетаем положителните качества на Близнаци с отрицателните качества на Стрелец- лакомия, безотговорност и мързел, тогава Локус фортуна винаги ще показва точка на нещастieto.

Локус фортуна притежава една божествена хармония, която не е подчинена на желанието на човека. Затова е важно да знаем, че търсейки най-доброто за себе си, че е нужно да се съобразяваме и с това, дали нашите действия допринасят за еволюцията на обществото. Личното ни задоволяване и радост е невъзможно без чувство за единство с някаква висша сила, която не познаваме.

V

Самоопознаване, самоосъзнаване и саморазвитие

Самоопознаване , самоосъзнаване и саморазвитие са три взаимно свързани понятия , които представляват основна цел на нашия живот. В тази триада самоопознаването е онова, което ще ни помогне най- много да открием себе си и самоопознавайки се да открием своята връзка с Космоса, да се научим как да съществуваме в Единността. Всъщност самоопознаването е следствие от нашето осъзнаване и развитие. То е средство да станем по-цялостни, да виждаме многобройните аспекти на живота, да опознаем както силните си страни така и своите слабости, както своите несвършенства , така и своите достойнства и таланти.

1. Самоопознаване

Какво означава самоопознаване?

Кой опознава и какво опознава?

Какво е нужно да опознаем в себе си?

Ние живеем едновременно във видимия и в невидимия свят. Във видимия свят съществуваме като тяло, а в невидимия като душа. Затова имаме две същности – вътрешна и външна същност. Външната същност опознаваме чрез сетивата си: зрение, слух, вкус, обоняние, допир. Вътрешната същност – вътрешния си свят опознаваме чрез нашите преживявания – емоции и чувства. За нас е по-трудно да опознаем вътрешния си живот – невидимия свят на нашите мисли, дълбокия и фин слой на нашето битие. Това е опознаване на онова, което не може да се види и усети чрез сетивата.

Самопознанието помага личностното ни развитие, помага да установим равновесие във всички сфери на своя живот. Самопознанието ни помага да открием своето предназначение и еволюционния път на собственото си развитие.

Какво е нужно да опознаем в себе си?

Нужно е да открием и опознаем и нисшия и висшия си Аз, за да живеем не само с инстинктите и страстите (нисшия Аз), но и с любовта, истината и мъдростта /висшия Аз/.

Нужно е да опознаем как действа нашия ум, кога ни обърква и кога ни посочва правилния път, за да вземаме правилни решения.

Нужно е да опознаем както своите способности и таланти, така и своите слабости и недостатъци, за да може да използваме своите таланти за постигане на успех, за да може слабостите си да превърнем в достойнства.

Нужно е да открием с какъв модел на мислене идваме в този живот, за да променим начина си на мислене, ако той е неправилен. Защото само правилното мислене ще ни помогне правилно да действваме.

Нужно е да открием вредните си навици, за да ги отстраним и на тяхно място да създадем нови – положителни.

Нужно е да разширим своя Аз, да почувстваме, че не сме изолирани същества, а съществуваме взаимосвързано с всичко около нас, с другите, с Вселената.

Нужно е да развием своята интуиция, за да виждаме зад преградите на видимия свят, да видим колкото се може по-добре реалния свят, а не илюзорния свят, който сами си създаваме.

Нужно е да знаем защо Вселената ни създава ограничения /принцип на Сатурн/ там, където нямаме познания и опит. Нужно е да знаем как Вселената ни помага да се разширяваме, да получим по-високо съзнание и мъдрост /принцип на Юпитер/.

Нужно е да знаем какво е преживяла нашата душа в миналите животи, къде се е отклонила от правилния път, какви способности е развила и какъв път за развитие е избрала в тази инкарнация.

Душата опознава себе си. Това е същността на самопознанието.

Когато се вслушаме в гласа на своята душа, ние чувстваме удовлетворение или неудовлетворение. Удовлетворението показва, че вървим в съгласие с Божията воля. Но когато изпитваме неудовлетворение, когато срещаме съпротива от околната среда, това показва, че се движим в неправилна посока – срещу желанието на душата.

Нужни са ни дисциплина, воля и разум, за да се изпълни желанието на душата за развитие.

2. Вибрации, ум, дисциплина, воля и разум

Вибрации

Всичко във Вселената се намира във вибрации. Вътрешната, основната част на всяко същество е създадена от фини вибрации, които наричаме Дух. Външната част, която е с по-ниски вибрации, която е по-плътна, наричаме материя. Това, което живее е Дух. Това, което умира, е материя. Духът живее в материята. Ние живеем в обширен океан от енергия, състоящ се от вибрации с различна интензивност.

Слънчевата енергия, вятъра, храната, заобикалящата ни среда, енергийните полета на хората, непрекъснато влияят върху нас със своите вибрации. Когато човек повдига своите вибрации, повдига вибрациите и на останалите, повдига вибрациите на планетата, на която живее.

Умът

Умът е фина материя с много високи вибрации. Умът е средство за ползотворно общуване, чрез него виждаме света. Когато променим ума си, виждаме друг свят. Умът прави всяко нещо привлекателно или непривлекателно. Проблемите са в нашия ум. Когато мислим погрешно ставаме нещастни, болни. Умът е като своенравен кон, когато го заставяме да промени някаква мисъл, той става непокорен. Но когато го научим на дисциплина става покорен слуга.

Ние и умът сме две различни неща. Ако умът /конят/ иска да отиде на север, а ние искаме да отидем на юг, не може да пътуваме заедно, не може да постигнем целта. От ума ни зависи дали да пуснем Бога или Сатаната у нас. Когато умът ни учи да правим добри дела, ние пускаме Бога у нас и обратно, когато правим зло сме поканили Сатаната. И рая и ада са на Земята. Чрез правилни мисли,

правилни думи, правилни действия и разумни желания, ние си създаваме рая, а чрез лошите мисли и постъпки – ада.

Нашият мозък, най-фината материя у нас, е седалище на ума. Нашият ум е като антена, чрез която може да излъчваме и предаваме мисли, да приемаме и излъчваме информация. Нашият мозък е най-съвършения компютър, чрез който не само може да приемаме информация, но и да я декодираме и насочваме за полезни цели.

Ако умът ни е настроен на правилна честота (като на радио), ние правилно ще мислим, правилно ще говорим, правилно ще действаме. От ума ни зависи дали ще живеем в хармония със себе си, дали ще сме изпълнени с любов, дали ще сме радостни и щастливи. Затова, ако някой иска да промени живота си към по-добро, първо и основно нещо, което трябва да направи за себе си е да промени начина си на мислене.

Уран е планетата на висшето мислене, планета символ на висшия Ум и промяната. Това означава, че ако не искаме да стоим в статично положение, ако искаме да се развиваме, нужно е непрекъснато да се променяме, нужно е да си служим с висшия ум.

Меркурий е планетата на обикновеното, на практичното, на земното мислене. При нисшия ум мисловния процес е непрактичен, прибързан, води до объркване и хаотични състояния. Ниската октава на Меркурий е небрежна. Ето защо е нужно да се научим да действаме с по-високата октава на Меркурий, която предпочита ред, точност и съвършенство. Нисшият ум е необуздан. Необузданият ум е като необуздан кон.

Умът е този който ни прави роби или господари „Ние сме днес това, което сме мислили вчера, а утре ще бъдем това, което мислим сега”. Това е начин да кажем с други думи твърдението на Буда: „Това, което си днес, зависи от това, което си бил досега”.

Дисциплина

Дисциплината означава спазване на разумни ограничения.

Ограниченията и самоограниченията заемат много важно място в живота на всеки човек. Без тях ние не можем да постигнем своите цели. Колкото и трудна и тиранична да ни се вижда дисциплината в самото начало, в крайна сметка тя прави душата господар на себе си. Сатурн е планетата на ограниченията. и дисциплината.

Волята

Волята е разумна целеустременост, съществуващата сила у нас. Благодарение на тази сила ние постигаме всичко – мислено или физически. Това, което често не ни достига в живота е силна воля. Цялото благополучие идва при нас чрез силата на волята.

Разумът

Разумът е присъщо качество на човека, подлежащ на непрекъснато развитие. Неговата дълбочина е небесна, а неговата повърхност е земна. Разумът е мост между земята и небесата, затова може да бъде и най-объркващото или даващото най-голямо прозрение. Разумът може да разглеждаме на три нива:

Разум, свързан с импулса – нисша част на разума.

Разум, свързан с мисълта – средната част на разума.

Разум, свързан с небесата (с Бога) - вдъхновяващия разум.

Разсъждението е стълба за разума. По тази стълба човек може да се изкачи или да падне. В действителност разумът е велик фактор, който носи в себе си цялата благословия или цялото проклятие. Картината на корицата е символ за това, как чрез разума може да стигнем до Бог.

Онова, което ще ни донесе равновесие и успех в живота е разумно използване силата на волята, постигане на самодисциплина и дисциплиниран ум. Щастливият, здравословен и успешен живот зависи от хармоничното съчетаване на ум, воля и самодисциплина, зависи от начина ни на мислене. Животът ни е такъв, каквито са нашите мисли. Здрави сме, когато мислим правилно, болни сме, когато мислите ни са болни.

Духовен поглед върху здравето и заболяванията

Познаваме ли духовните причини за заболяванията ? В какво е тайната на здравия дух и здравето тяло ?

“ Всички заболявания имат духовен произход “ Памела Крибе

“ Тайната на здравия дух и здравето тяло е в това, да не скърбим за миналото , нито да се тревожим за бъдещето , а да живеем в настоящето искрено и мъдро “ Буда

“...Духовното царство се пренася и намира превъплъщения във физическия свят” Раби Моше Лузато

Въпросът за здравето и болестите е извънредно важен въпрос, отнасящ се до всички хора живеещи на планетата. Нужно ни е да знаем истинските причини за заболяванията и как да сме здрави , за да се радваме на живота си. Нужно е да се самоопознаем като тяло, душа , ум и дух , за да знаем как по- добре да съществуваме във физическия свят. Това е причината да пиша за здравето и заболяванията от духовна гледна точка.

Според П. Крибе всички заболявания имат духовен произход (книгата “Ченълингите на Йешуа”). Всички притежаваме видимо физическо тяло , а като добавка към него ментално, емоционално и духовно тяло. “Болестта започва основно в емоционалното тяло. От тук водят началото си определени блокажи , които се проявяват на материален план във физическото тяло “ П. Крибе

Поглеждайки обективно как съществуваме като тяло, душа, ум и дух не е трудно да открием взаимозависимостите между тези четири тела. Общо признато е твърдението, че здравия Дух създава здраво тяло и обратно здравето тяло създава бодър дух . Не можем да отречем как емоциите и нашия ум влияят положително върху нашето здраве, когато сме оптимистично настроени. И обратно как се разболявам, когато сме потиснати и тревожни. Умственото

тяло оказва влияние върху заболяванията , когато имаме погрешни убеждения и негативни мисли ,когато погрешно разбираме кое е правилно и кое погрешно..

Преценките буквално създават блокажи в нашата енергийна емоционална система , когато са неправилни. Емоциите ни казват къде нашата емоционална енергия е блокирана и не може да тече свободно. Потиснатата емоция е енергия , която иска да бъде чута, да ѝ се обърне внимание. Тази енергия отначало проявена като физическо оплакване показва , че у нас има потисната емоция , която не осъзнаваме .

Болестите представляват езика на душата. Душата жадува за хармония . Тя иска пълноценно общуване между всичките ѝ части: тяло, душа, ум и дух. Душата се чувства щастлива само когато има свободно протичане на енергия ,когато енергията непрекъснато се обновява. Но когато има блокирана енергия душата се депресираща – появява се заболяване. Заболяването е индикатор , който показва в кои сфери имаме нужда от лечение. Въпреки, че болестта изглежда нещо негативно, тя има духовно значение и затова е нужно да чуем нейния глас. Ключът към нейното разбиране е в правилното разбиране на нейното послание, а не в противопоставянето.

Душата ни нашепва за заболяването по много начини: интуиция, догадки , потискащи чувства и нежни нашепвания. Ако не можем да чуем по този начин нейния глас , ще я чуем чрез като погледнем по – внимателно и търпеливо вътре в себе си. Когато останем в тишина и внимателно започнем да слушаме ще чуем гласът на душата си. Ако се противопоставим на емоциите си, душата ще започне да ни говори чрез езика на нашето тяло - болките. Тялото не е само съд в който душата пребивава временно, но и средство, което помага на душата да изрази и опознае себе си. Как да разберем езика на душата, когато тя изразява себе си под формата на болест ?

В момента, когато болестта започне да се проявява ние не може

ясно да видим, какво иска да ни предаде. Първото и най-важно нещо, което е нужно да разберем е, какви са причините за болестта. Нужно е да открием духовната причина и да започнем едно тихо вътрешно пътуване. Нужно е да приемем болестта без отричане и съпротива и разберем нейното послание. Истинският проблем не е болестта , а откритите блокажи – неприемането.

Мъдростта на истинските лекари е в това, да търсят причините за всяко заболяване, не да лекуват следствието от заболяването чрез химиотерапия. Само когато премахнем причините за заболяването, следствието –болестта сама ще изчезне.

При отричане и съпротива, ние не може да чуем какво ни казва тялото чрез увредената си функция. За да чуем какво ни казва тялото, първо е нужно да си отговорим на въпросите: Способни ли сме да се грижим добре за своите нужди? Търпеливи ли сме към себе си?

Лечителският процес започва, когато може да отговорим утвърдително и на двата въпроса . Ако не може да отговорим положително на въпросите, ако не обърнем внимание на езика на тялото си, ще ни бъде трудно да достигнем до духовното измерение на болестта, до смисъла на заболяването. Само когато се изправим лице в лице с болките и чувството за страх ще започне нашето лечение. От нас се иска да се освободим от всички външни фактори и потърсим истината дълбоко в себе си.

Ключът към успешното лечение е вътре в нас и ние трябва да намерим този ключ. Страхът и паниката , които ни обхващат при заболяването ни карат много бързо да се обърнем към външни фактори, а не към себе си. Разбира се няма нищо лошо в това да се срещнем със специалист и чуем професионален съвет, но преди това е нужно да погледнем вътре в себе си и да накараме тялото си да говори с езика на любовта.

Понякога страхът е болестно състояние, затова е нужно да се предпазим от импулси, които създават страх .

5. Познаваме ли причините за страховете си? Как да преодолеем страховете?

Всеки от нас се среща със страховете си по различен начин. Всеки от нас има страх, различен от този на другите. Страхуваме се от тъмнината, страхуваме се от неизвестното, страх ни е да не ни излъжат, страхуваме се от крадци, страхуваме се да покажем истинските си чувства и любов.

Срещаме се със страха, когато се доверяваме на другите, когато предоставяме на другия част от себе си. Страхуваме се да покажем истинската си самоличност от страх да не станем уязвими, от страх да се отделим от общността, към която принадлежим. Страхуваме се от промяна и от неизбежното. Изпитваме страх от неизбежната смърт на нашето тяло. Изпитваме страх от края, от края на живота на душата в това тяло – страх от окончателното. Свободата е основно желание на душата. Стремешът на душата към свобода е реален, но ние се страхуваме от тази реалност, непознавайки обективната реалност – закономерностите.

Някои страхове са необходими за нашето осъзнаване и разбиране на реалността. Но има и страхове които ни пречат да живеем пълноценно, страхове от които е нужно да се освободим. Единственият начин да ги премахнем е да разпознаем и да влезем в сълъкновение с тях. Не може да станем приятели с кучето, ако ни е страх да не ни ухапе. Не можем да се научим да плуваме, ако ни е страх да влезнем във водата. Всяко освобождаване от страха ни прави по-силни. Бягството от страха ни прави по-слаби.

Нашите страхове най-често се крият в нашето минало, в преживяното от душата в детството. Какво ни е потискало и какво ни е радвало в детството? От своето детство можем да получим повече разбиране за себе си, да осъзнаем важността на първите си години.

Как да преодолеем страховете си?

За да преодолеем страховете си е достатъчно да направим една

малка крачка – желание да преодолеем бариерите на страха. Желанието да преодолеем страховете си ще ни помогне да открием и начина, по който да се справим със страховете си.

Във всяка житейска ситуация ние видимо може да се дистанцираме или любящо да приемем ситуацията. Може да приемем нещата като необходимост или да ги преобразим съобразно нашето разбиране. Всички тези начини са средство за развитие.

Възможността да преодолеем страховете си и постигнем резултати е в определени граници. Това зависи от нашите възможности и начина ни на възприемане на действителността. Ако искаме да преодолеем страховете си първо трябва да разберем причините, които са ги породили. Едва когато осъзнаем илюзорния характер на причините може да живеем без страх собствения си живот.

Ако погледнем на страховете си като на знак че сме застанали на погрешна позиция, това би ни помогнало да разберем подканящия характер на страха да опитаем нещо ново, да потърсим някаква промяна. Така страхът може да ни открие нов път и да направим положителна промяна в своя живот.

Любовта и страхът са противоположни сили. Страхът е разделящата сила, която ни разединява, руши единството ни. Любовта е спойката, творческата сила, която ни свързва в едно цяло. На страха и любовта съответстват силите на привличане и силите на отблъскване. Любовта създава привличане, а страхът – отблъскване, омраза. И двете сили се хранят с една и съща енергия. Затова е важно да познаваме тези сили, да осъзнаем страховете си и да ги трансформираме в любов.

6. Любов его и егоизъм

Любовта и егоизмът са две противоположни енергии, които ни подтикваат към осъзнаване и търсене на Обективната истина. Любовта е хармония, спойката, творческото начало, което ни свързва в едно – път за единение с друго човешко същество. Любовната енергия протича натам, накъдето я насочим, накъдето е нашето

намерение: към природата, към изкуството, към определен човек (родител, дете, партньор), към семейството, към родината...

Любовта е това, което ни е нужно най-много в живота. Любовта е най-добрата храна за нас. Но ние често страдаме от липса на любов. Затова търсим човека, с който искаме да живеем заедно, страдаме, когато няма с кой да споделим живота си.

Любовта е едно от проявленията на Бог, едно от най-хубавите лица на Бог. Затова търсим любовта постоянно, търсим човека с който да споделим съществуването си. Ако не срещнем човека, който да обичаме, не бихме се почувствали щастливи, не бихме оценили любовта на Бог към нас. Чрез любовта изживяваме най-съвършените и възвишени чувства. Чувства, дадени ни като част от пътя към Бога.

Всеки от нас копнее за дълбоко единение с друг човек. Животът ни дава много възможности да изживеем такова единение: с родители, деца, приятели и партньори. Съзнателно или подсъзнателно ние се събираме с някаква цел. За да се реализираме като човешки същества, ние се свързваме и обвързваме с другите. Именно връзките са тези, които ни позволяват да се развиваме, а любящите отношения са свързващата сила. Любовта е силата, която съществува у нас и цялата Вселена, силата, която е нужно да постигнем, за да се чувстваме по-завършени.

Его и егоизъм.

Кои са основните стратегии на егото, като предпоставка за проява на егоизъм?

Егото може да се прояви по много начини, да използва различни стратегии и хитрини, за да се оправдае: манипулации, осъждане, контрол, бягство от действителността и т.н.

Основна стратегия на егото е бягство от действителността - нежелание да се преодоляват трудностите в живота. Тази стратегия на егото е в остро противоречие с намерението на душата да се развива и осъзнава, чрез преодоляване на трудности по житей-

ския път. Изборите, които прави егото чрез алкохолизъм , наркотици, секс, постигане на корисни цели с цел лична изгода, винаги предопределят на индивида негативна карма и трудна съдба: страдание, болести, самотност... Само, когато осъзнаем мотивите на егото, как подменя духовните ценности с илюзорни материални ценности, ще започнем да живеем осъзнати.

Постигането на осъзнатост ще изпълни със смисъл нашия живот: произведения на изкуството, създаване на блага за всички, духовно пробуждане, намиране на партньор, с който да споделяме еднакви ценности. Животът ни на Земята ще се променя всяка година, в зависимост от нашето развитие и осъзнаване, но той винаги ще има една и съща цел - превъзможване на собствените си ограничения и духовно развитие.

Стремежът към контрол върху събитията и хората около нас е стратегия на егото, която ни пречи да погледнем обективно на себе си, да осъзнаем какво зависи от нас и какво от външни сили. Когато осъзнаем напълно склонността си да упражняваме контрол върху хората около нас, върху средата в която живеем, ние ще се отворим за смирението, ще се откажем от борбата срещу силите, които не познаваме.

Нетърпението е стратегия на егото, което ни пречи да постигнем своите цели в дългосрочен план. Нетърпеливостта винаги води до неосъзнаване на настоящия момент., до впрягане на каруцата пред коня, до грешки и повторно извършване на дадена дейност. Нетърпеливостта е била най – често повтаряната ми грешка, която осъзнах едва в напреднала възраст. Когато осъзнах нетърпеливостта си и започнах да чакам търпеливо удобния момент, кармично предопределен от времето , събитията, които ми се случваха в живота, ми носеха приятни усещания и удовлетворение

Осъждането е деструктивен подход на егото, който ни пречи да видим обективно себе си, да се отворим за състраданието не само към другите, но и към себе си Осъждането ни пречи не само да бъдем себе си, но и да бъдем себе си , да стъпим по-здраво върху

разширеното си съзнание , като заменим стратегиите на егото с ценностите на душата и по този начин да живеем с егото без егоизъм.

Само, когато осъзнаем мотивите на нашето его, начините чрез които сме подменили духовните си ценности с материални, ще можем да се освободим от такива качества като: привързаност, кариеризъм, алчност, завист, отмъстителност, съперничество, в крайна сметка от невежеството. Това означава да се научим как разумно да използваме силата на егото си за постигане на целите си, да се научим да се защитаваме, когато обстоятелствата го налагат или с други думи да живеем с егото без егоизъм.

Енергията на егоизма е разделящата сила. Енергията, която зарежда любовта, зарежда и нашето его. Егото и любовта са присъщи на всеки човек. Всеки човек е егоист, някои повече, а други по-малко. Егоизмът е най-широко разпространеното явление в нашия материален свят. Не е трудно да видим как всеки се стреми към нещо и се сърди, когато някой по-практичен го е получил преди него. Властолюбие, алчност, завист, борба за надмощие, съперничество са основна характеристика на нашия материален свят. Любовта и егоизмът са движещи сили в нашето общество.

Истината е, че както имаме нужда от любов, за да сме щастливи, така имаме нужда и от его, за да оцеляваме при определени условия и постигаме определени цели. Въпросът е за мярката на егото и дали егото оставя място за любовта. Целта е да направим егото си балансирано. Ако егото ни е слабо, нужно е да го развием, за да успеем. Ако егото ни е силно, то пречи на нашето развитие, отчуждава ни от другите . Затова е нужно да се освободим или да намалим егото си , да придобием работещо его .

Когато осъзнаем, че ние имаме нужда както от любов, така и от работещо его, когато се научим да превръщаме его енергията в любовна енергия, тогава ще започнем да живеем в истинската любов.

7. Любов, брак и егоизъм

Любовта, бракът и егоизмът са въпроси , които заслужават осо-

бено внимание. Това са понятия, които си влияят взаимно. Любовта живее в душата. Бракът се ражда от любовта, а егоизма е противоположно чувство на любовта. Любовта най-често води до брак, а по-късно бракът често се превръща в егоизъм. Бракът като институция за поддържане на обществото може да разглеждаме от различни гледни точки: като необходимост за съществуването ни като човешки индивиди – продължение на рода, като училище за правилни отношения в семейството; като училище за зрялост и отговорност.

От кармична гледна точка бракът може да разглеждаме като дълг или като награда за натрупана блага карма. Затова обсъждането на брака е сложен въпрос. Съществува желание за брак от една страна, но ненавист от друга.

Бракът винаги засяга двама души едновременно. Бракът може да донесе щастие и за двамата, когато между тях има истинска любов, когато те не могат да живеят един без друг. Но бракът може да бъде и потискащ, да завърши и с обвинителни терзания в съда. Бракът винаги е свързан с очаквания. Очакванията най-често са свързани с неправилна представа за брака. Една народна поговорка казва: „Който сее очаквания, жъне разочарования”.

Момент! Помисли добре преди да встъпиш в брак – това е ключовият въпрос, който е нужно да се задава на всеки, преди да реши да встъпи в брак. В брака има един момент, в който необвързаните в брак искат да се обвържат, а обвързаните искат да станат необвързани.

Всеки брак носи предупреждение за конфликти, скрити под чудесните първи впечатления и изживявания. Обстоятелствата в брака често ни тласкат към онова, което най-малко желаем, но което в същото време ни дава възможност за израстване и осъзнаване.

Водени от любов хората се събират заедно, за да споделят и да си помагат взаимно – сключват брак. Каква е действителността след брака?

След медения месец започват изпитанията и за някои бракът се оказва крепост, от която трудно се излиза. Бракът ограничава свободата, а много бракове не почиват на истинска любов и между съпрузите няма духовна връзка. Съществуват бракове по интереси, по сделка, по принуда, желание за създаване на деца, обществена нагласа... Така бракът, който би трябвало да запази и развие любовта я унищожава и превръща в егоизъм. Ако е имало любов преди брака, след брака я няма. Основателният въпрос, който възниква тук е, как да се запази любовта след брака и как да се запазят ценностите на семейството?

Истина е, че бракът създава известни удобства за съвместно съжителство. Истина е обаче, че много от браковете се сключват необмислено. Истина е, че бракът е необходим за отглеждане на деца, но истина е, че бракът носи със себе си големи задължения и отговорности. Истина е, че бракът, заради своите ценности е необходимо да се съхрани. В действителност много от браковете завършват в съда, други брачни двойки търпеливо се понасят, а щастливите бракове са много малко. Оказва се, че влюбените са си подали ръце да вървят заедно, но социумът ги е вързал и създава ограничения. За да има успешен брак е нужно да сме подготвени преди встъпването в брак, да сме готови да приемем всички задължения, отговорности и ограничения, наложени в брака. Освен това, нужно е да поемем отговорност и за раздялата, ако тя е наложителна, макар и нежелана.

Предизвикателство към човечеството е как да се спрат разпадащите се бракове, как да се овладеят плътските желания и да не се раждат деца с неизвестни родители, деца, останали без родителски грижи.

Бракът, както всичко във Вселената, еволюира. Начинът, по който бракът сега съществува подлежи на бърза промяна. Първата спойка на обществото е бракът. Но обществото като отговорна институция все повече губи контрол и влияние върху брака. Все повече хора живеят без брачен договор, съществуват еднополови

бракове, раждат се безбрачни деца... Терминът „Свещен съюз“ между мъж и жена не отговаря на реалността.

Разводът, от който страдат най-много децата, е сериозен въпрос. Разводите ще се увеличават, защото бракът става по-свободен от потребностите на обществото. Ненужно съдилищата принуждават двама души да живеят заедно, когато се ненавиждат или нараняват.

Какво е бъдещето на брака през Новата ера? Трудно е да се предскаже. Но това, което засега е ясно е, че изборът става по-свободен. Бъдещето е в по-голямото лично пространство, в по-голямото уважение към нуждите за развитие на другия. Основното качество на душата е свобода. Човек може да бъде господар на собствената си съдба, само ако сам избира начина, по който ще се свърже с другия. Успешен брак може да има само когато в рамките на брака всеки сам може да се развива и не пречи на другия да се развива, когато двамата взаимно се подпомагат в развитието. Ние идваме в този живот да се развиваме – основна ни цел е развитието.

Щастлив брак може да има, само когато двамата отделно могат да живеят сами и са независими един от друг, но желаят да споделят живота си, само защото се чувстват прекрасно, когато са заедно.

Чрез брака, чрез всяко взаимоотношение, ние създаваме карма. Когато правя хороскопи, най-често виждам проблеми, свързани с брака и отношенията между съпрузите. Затова се стремя да разкрия причините за проблемните отношения. Най-често причините се оказват кармични: лоши отношения в минали въплъщения, незначително на другия, злоупотреби с пари и имущество, сексуални злоупотреби, постигане на користни цели... Така по някаква кармична причина двамата се привличат в някаква връзка с цел да изчистят кармата си или да научат някакъв житейски урок.

Въпросът за брака е актуален и затова е нужно да му се обърне по-специално внимание. Обществото има нужда от пълноценни

граждани, които да се отглеждат и развиват в здрава семейна среда. Когато тази среда е хармонична, когато родителите са отговорни, просветлени и подготвени, ще създадат достойни граждани.

Затова обществото не бива да абдикира от брачната институция и да изгуби контрол над нея. Здравият брак лежи в основата на създаване на здраво общество. Любовта и грижите на родителите са основа за правилно възпитание на подрастващите. Въпросът е как да създадем най-подходящата среда?

При пътуването си в Индия се срещнах с астролог. От него разбрах, че в Индия разводите са рядко явление, макар и много хора да живеят бедно и в лишения. Основните причини са две: едната е, че желаещите да имат съвместен живот, преди да сключат брак се съветват с астролог. Другата причина е, че духовното и светско обучение са еднакво застъпени в тяхната образователна система. В Индия се изповядват различни религии, има много величествени храмове, има много ритуали и празници, чрез които духовността влиза в живота. Всяка религия има своя философия и митология. Отделено е място за всяка религия: будизъм, джайнизъм, суфизъм, мохамеданство.. Всички народи могат да се учат от тяхното митологично богатство. Индийците са много религиозен народ, което ги прави добродушни и смирени.

Според Ведите съществуват седем етапа в любовта: съзерцание, пробуждане, отваряне на сърцето, съприкосновение, творчество, саможертва, и любовно съвършенство.

Любовта започва със съзерцание. Когато човек се чувства привлечен от друг човек пред него стои божествената задача да предаде тази искра на другия.

Пробуждането на любовта в друг човек става, когато мислим за обекта на своята любов и насочваме своята енергия към него. През първите два етапа на любовта се създава вътрешен свят у двамата, който може да продължи една до две години.

В третия етап двамата отварят сърцата си един за друг. Двамата се наслаждават на близостта, искат да се виждат често и да бъдат

заедно.

Най-важният етап е четвъртия – съприкосновението. На този етап, човекът към който е възникнала симпатия може да се превърне в половинка . Тази половинка трябва да бъде сътворена. Двамата е нужно да открият колкото се може повече точки на съприкосновение. Това означава, че двамата трябва да имат общ език на който да споделят. Да се допълват, за да има какво да се дават един на друг. Този етап е най- отговорния и може да продължи повече от три години .

В четвъртия етап се изяснява кой какво харесва или какво не харесва, в какво може да отстъпи и за какво може да настоява В този етап най-голям враг е страстта, защото може да стане господар на любовта и енергията да бъде насочена към сексуалния център. Така сърцето няма да се отвори и любовта ще бъде потъпкана от страстта. При затворено сърце любовта е прекъсната и това води най-често до раздяла.

Ако през четвъртия етап се появят деца, те ще поставят “семеини окови” –ограничения и задължения по необходимост.

Според Ведите не трябва да се подаваме на страстта през първите четири години. Да не се подаваме на страстта докато не бъдат намерени всички точки на съприкосновение . Ако страстта е победена, тогава тя става завинаги слугиня на любовта

Петия етап е творчески . През този етап трябва да се създаде семейство и родят деца . След като сме обикнали даден човек и сме намерили у него точки на съприкосновение на всички нива на съществуването , тогава е нужна да създадем семейство и деца

Шестия етап е на саможертвата. В този етап влюбените са готови да се жертват един за друг.

Седмият етап е на любовната хармония- любовното съвършенство. В този етап любовта на двамата влюбени никога не може да изчезне. На този етап влюбените може да разглеждат като две половинки на едно цяло. На този етап може да говорим за кармична половинка.

Любовното съвършенство се постига, когато двамата влюбени са преминали успешно заедно седемте етапа на любовта..

Впечатленията, които имам от Индия от наблюдаваните сватбени ритуали, пищните сватбени церемонии, учението на Ведите за любовта и семейството, както и мнението на аюрведа Игор Ветров за седемте стадия на любовта ми дават основание да приема мъдростта на Ведите като ценен източник за създаване на ритуали и традиции при създаването на съвременно здраво семейство .

За съжаление в нашата образователна система липсва духовно обучение. Съществува информация, която ненужно трябва да се запаметява, липсва практическа насоченост на обучението, обучение свързано с истинските потребности на обществото: знания за любовта, брака, секса, родителството, отглеждане на деца, духовен начин на живот...

Без духовни знания, без съчетаване на духовното със светското обучение, Божественият свят няма как да се прояви на Земята. Новата епоха е символ на високо съзнание, хуманност честност и справедливост. Тази епоха изисква духовността да ръководи нашия физически свят. Много от съществуващите проблеми могат да се решат само чрез духовни средства. Много от проблемите ще се решат, ако обществото и управляващите се вслушат в посланията, които ни изпращат нашите Духовни Учители: Буда, Исус, Мохамед, Мойсей...

Време е да изпълним с ново съдържание думата „брак“. Може би тази дума не отговаря вече на новите схващания за брак и е нужно да я заменим с нова, която носи в себе си смисъла на думите „чистота“, „свобода“, „другарство“ и „любов“!

Какво разбрах и осъзнах чрез своя брак?

Бракът за мен беше изпитание и най-голям Учител. Следвайки призива на сърцето си се ожених за едно много чувствително момиче с увредено сърце – зодия Риби. Вътрешно чувствах, че имам нужда от чувствителна съпруга..

Любовта ни беше искрена и от тази любов се роди едно хубаво

момиче – зодия Близнаци. Хубаво е да има огън, вода и въздух в едно семейство. Всеки може да даде на другия, каквото му липсва. Ако огънят е много силен е нужно малко вода, за да го загаси, ако огънят е слаб, нужен му е въздух, да го разпали и поддържа. Само водата бързо се изпарява, когато въздухът е горещ.

Ожених се след като майка ми почина, а баща ми бе в напреднала възраст. Наложих се сам да организирам сватбеното тържество, да живея със съпругата и дъщеричката на квартира. Наложих се да работим и сами да се грижим за детето си. Отгледахме рожбата си сами, като наемахме жена, която се грижеше за бебето, докато бяхме и двамата на работа.

Брачният ми живот продължи 19 години. Увреденото сърце на съпругата трябваше да се коригира на два пъти чрез операция. Но при втората операция тя не издържа. Отиде си от този свят с подтиснато самочувствие и напразни илюзии за здраве. Отиде си от този свят два месеца преди абитуриентския бал на дъщерята. Когато почина, добре запомних думите, изказани от дъщерята: „Отсега нататък, татко ще ми бъдеш и майка”. Следвайки пътя, избран от душата си, не се ожених втори път и продължих да живея сам. Изглежда че душата ми беше твърдо решила всичко да постигне по самостоятелен път.

Бракът за мен се оказа уморително и неприятно пътуване с много преживявания и преодоляване на препятствия. Бях едновременно свидетел, наблюдател и участник във всичко, което преживя съпругата ми. Тя имаше нужда от помощ и опора. Богът в мен говореше: „Здравият трябва да помага на болния”. Уви! Ако болният не знае как сам си е създал заболяването, няма да знае и как да го излекува. Невъзможно е с болни мисли да имаме здраво тяло.

Бракът ме научи на състрадание, търпение и отговорност. Чувствах се отговорен за собственото си здраве и за бъдещето на дъщерята. Научих се да съм детегледачка, болногледачка, готвачка, чистачка. Научи ме да съм отговорен за здравето си... Бракът, както и животът за мен се оказа трудно пътуване. Трудно пътуване, чрез

което получих най-ценния подарък – Осъзнаване.

Бракът наистина се превръща в трудно пътуване, когато всички житейски очаквания се изсипят върху един човек. Непрекъснатото ходене по лекари и вслушване в техните съвети объркаха живота на моята съпруга.

Разбрах колко е важно човек да открие истинската причина за заболяването си и да следва вътрешния си глас – Бога в себе си, интуицията си. Много е трудно да се съпротивляваш на нечие разбиране, когато умът му погрешно мисли. Преди да лекуваш тялото, нужно е да излекуваш ума на болния, да откриеш духовната причина за заболяването. Много е важно човек да се учи непрекъснато от живия живот и да знае как може сам да си помогне. Човек може да обърка своя живот, когато търси причините навсякъде, но не и в себе си.

Моят най-голям учител беше брака. Взаимоотношенията между мъжа и жената винаги носят своите последици, винаги създават някаква карма, която следва да отработваме в бъдеще. В брака е много важно да не създаваме нова карма. Това означава, че всеки брак, който е започнал с любов, трябва да се прекрати с любов. Човек е учител на самия себе си. Учи се от собствените си грешки, и ако не се учи от тях постига неуспехи и провали.

Животът е пътуване към Бог. В това пътуване стигаме до Бог чрез любов и мъдрост.

8. Любов, брак и секс

Любовта, бракът и секса са взаимно свързани. Има секс с любов и секс без любов. Има секс без брак и секс в брака. Има секс, който ни носи блаженство и удовлетворение, но има секс, който не ни носи удовлетворение, секс който не желаем да правим със своя брачен партньор. Неудовлетвореността от секса може да се окаже сериозен проблем за някои брачни двойки, както за мъжа, така и за жената. Това е проблем, който води често до разтрогване на брака. Причина за това може да открием в нашето минало, в на-

шите предразсъдъци, неразбиране и невежество. Въпросът е как да използваме сексуалната си енергия като дар от Бога, за да постигнем даровете на Божествената любов .Един здравословен полов акт разчупва илюзията за двойствеността и начин за постигане на здраве и благоденствие. Божественият съюз между двама души е най-голямата сила във вселената.

Какво е нужно да знаем за секса? Как сексуалната енергия протича през тялото?

Сексуалните проблеми не са от вчера. За проблемите със секса има и исторически причини. В подсъзнанието на хората векове наред е насаждано неправилно отношение към секса. Често е насаждан вина, срам, страх и ограничения. Често сексът е предлаган като стока.

За да постигнем истинско сексуално удовлетворение, на нас ни е нужно сексуално възпитание и сексуална просвета. Във всички древни култури, обосновани метафизично, сексът не е бил противопоставян на духовността. Той е бил част от образованието на всеки човек.

Сексът само като секс е плътско удоволствие – глад на тялото. Секс без любов е временно удоволствие, като храна, на която бързо се насищаме. Истинският секс идва естествено от любовта. Тогава сексът е дар божий, тогава сексът носи духовност и е път към Бога, към съществуването. Това означава, че който търси секса като временно удоволствие никога няма да постигне истинско щастие. Сексът в рамките на брака не е грях. Сексът е начин да се раждат бебета. Безразборният секс е грях – престъпно действие.

Главната отговорност за сексуалното възпитание и образование са пада на родителите и обществото. Задължение е на обществото, на родителите, на училищата, да подготвят подрастващите за духовно общуване чрез секса. Често се отива в крайности при сексуалното общуване – от въздържане до злоупотреба със секса. Някои страдат от ограничения, а други от неразбиране на секса

като божи дар. Така не може да се постигне баланс в сексуалните отношения. Постигането на сексуално удовлетворение като следствие на правилно сексуално възпитание е много важно за нашето физическо и психическо здраве.

В тялото ни има енергийни центрове, наречени чакри. За да сме здрави задължително е жизнената енергия , която поддържа нашето здраве та тече хармонично .Когато тази енергия е блокирана жизнеността отслабва. За да бъдем здрави е нужно всички чакри или енергийни центрове да са в баланс. Първа чакра, центърът на сексуалността е важна за поддържане на останалите чакри. Тя се приема за основна и е нашата връзка със земята .Първа чакра е домът на енергията Кундалини –мистериозната сила в основата на гръбнака , която Йогите се стремят да пробудят. Пробуждането означава хъс за живот и жизненост Отварянето на първа чакра ни кара да се чувстваме жизнени и да действаме с по-голяма увереност и яснота .

Съществуват много техники за балансиране на чакрите. Лично аз използвам въртене ,тибетски упражнения , бавно и дълбоко дишане, което достига до долната част на корема. .

Разбирането на сексуалността и чувствеността е основа върху която може да изградим целия си живот –взаимоотношения , брак семейство. В древно индийски текст се казва: “ Половият акт е щастлива йога , която включва наслаждаване на всички чувствени удоволствия и носи освобождение “

10. Любовта и нейните изпитания

Любовта, присъща на нашия земен живот е най-силното качество на Бог. В действителност това качество е в недостиг. В нашия материален свят липсва чистата любов, Божествената любов, истинската любов.

Как да преодолеем недостига от любов?

Любовта е чувство с много високи вибрации, близки до вибра-

циите на светлината, до Висшия ни Аз. Когато изпитваме чувство на безпричинна любов, радост и покой, ние се движим в тази посока. Когато сме готови да прегърнем целия свят, да окажем помощ на всеки, ние изпитваме истинска любов. Обратно, при липса на любов изпитваме страх, подозрителност и осъждане.

Човек или изпитва чувство на любов, или не изпитва. Отсъствието на любов възприемаме като голяма празнота. Истинската любов е подложена на много изпитания. Най-голямото изпитание е как да бъдем полезни на другите? Как да им служим най-добре? Любовта е служене. Служенето е изпитание за нашата любов.

По този път няма леки изпитания. Много е лесно да вземем решение, когато не изпитваме затруднение, когато сме в хармонично състояние. Но когато попаднем в затруднение, в нехармонично състояние, ние се огъваме, затрудняваме се да правим правилен избор. Правилният избор е изход от всяка трудна ситуация. Правилният избор изисква да следваме Божествения път. Само когато следваме Божия път ние истински служим и на себе си, и на другите: помагаме на болните да станат здрави, помагаме на слабите да станат силни, помагаме на незнаещите да станат знаещи. Да помагаме на другите е наше задължение и изпитание.

В любовта е ключът, с който може да премахнем цялото несъвършенство в нашия живот. В любовта е ключът към честност, справедливост и хуманност, ключ към създаване на успешно семейство.

11. Основни принципи на Нова Епоха: честност, справедливост, хуманност

Какво означава да сме честни, справедливи и хуманни?

Честността, справедливостта и хуманността са непреходни ценностни качества за всеки човек. Това са основните ценности, с които е нужно да живеем в Новата Епоха. Честност, справедливост и хуманност са взаимозаменяеми понятия. Честността озна-

чава справедливо и хуманно отношение към хората и техните достойнства.

Честността, справедливостта и хуманността може да разглеждаме както от човешка, така и от Божествена гледна точка. От човешка гледна точка е справедливо да ни накажат, ако сме извършили престъпление – кражба, убийство, злополука... Справедливо е да отидем в затвора, справедливо е да понесем наказанието. Но от Божествена гледна точка, ако сме излъгали, сега и нас трябва да ни излъжат, за да осъзнаем, че лъжата е лошо нещо. Ако сме крали, сега и нас трябва да ни крадат, за да осъзнаем че кражбата е лошо нещо. Така Бог не ни съди и праща в затвора, не ни наказва за престъпленията, ние сами се наказваме, сами се пращаме в затвора, за да научим урока за честност и справедливост.

Справедливо, честно и хуманно ли е едни да тънат в разкош, а други в нищета и бедност?

От човешка гледна точка това е явно несправедливо. На гладните трябва да се дава храна, а на бедните да се помага, на крадците да се взема откраднатото.

От Божествена гледна точка, човек има нужда да живее в бедност, ако е имал богатство и пари в миналото, но не е помагал на нуждаещите се, ограбвал е другите, за да натрупа богатство. Затова сега трябва да живее като беден, за да осъзнае, че богатството се дава, за да помагаме на нуждаещите се. На гладния и мързеливия не трябва да се дава храна, за да се научи на труд, да си заслужи храната.

Човешката и Божествената справедливост са две различни гледни точки за едно и също явление. Божествената справедливост е по-висша от човешката. Бог не съди, ние съдим. Законът на кармата действа в съгласие с Божествената справедливост, за доброто - награда, за лошото - възмездие. Последствията, всички преживявания които имаме показват пътя на нашето осъзнаване.

12. Пътят на осъзнаване

Осъзнаването е бавен процес. Пътят на осъзнаването е дълъг, минаващ през преживявания в минали животи и настоящи въплъщения. В предварителния ми план не бях предвидил да пиша по тази тема. Но преживях нещо, което ми подсказа, че това е много важно. Затова ще опиша своя път на осъзнаване.

След като обработих всички теми, засегнати в книгата, излязох на разходка. На един малък наклон се подхлъзнах леко и паднах, нараних се в областта на лявото слепоочие, почувствах силна болка, потече силно кръв . Веднага си помислих че ,може би съм спял за някои неща . Натиснах нараненото място с кърпичката, която носех и въпреки болката продължих разходката си. В главата ми възникнаха разни мисли: Защо ми се случи това? Какво не съм осъзнал или разбрал бях първите въпроси , които си зададох.. Първите мисли, които ми дойдоха бяха: бъди винаги внимателен и съсредоточен . После в главата ми се набиваше мисълта „Живей осъзнато! Живей осъзнато!“... После тази мисъл се смени с мисълта **СЪЗНАНИЕТО Е НЕОБХОДИМОСТ**; повтарях тази мисъл много пъти. Запитах се защо точно тези мисли ми идват в ума и упорито отказват да си отидат.

После си помислих: Вселената ми подсказва, че трябва да включа в книгата и темата за пътя към осъзнаването. Изглежда Бог знае от какво имам нужда. Да, Бог ни дава не това, което искаме, а това, от което имаме нужда, това, което сме си заслужили.

Пътят на осъзнаване е дълъг. Човек не може да получи осъзнаване без дълбоки преживявания. Колкото повече преживявания има душата , толкова по-високо ниво на развитие постига. Когато сме млади и неопитни ние живеем повече в радостта на илюзиите. Едва когато постигнем зряла възраст, когато почнем да размотаваме сивото кълбо на живота, започваме да осъзнаваме защо душата ни е избрала този път.

Сега, когато пиша тези редове съм на 77 години. Връщайки се към преживяното в този живот, започнах да осъзнавам своя измислен път. Тъй като този път е доста стръмен и дълъг, а понякога и

много труден, ще разкажа някои неща за него. Защото сега разбирам, че Бог ме е обичал много и ми е помагал в изминатия път .

Като малко и последно дете на моите родители износвах дрехите на по-възрастните ми братя и сестри. Чувствах се унизен и подтиснат ходех с износени и кърпени дрехи, често ходех без чорапи и обувки. Но душата ми през призмата на това, което виждам сега, е имала нужда да преживее точно това. Дошъл съм в този живот според Северния ми възел в Лъв с извънредно развито его. Това его е трябвало да бъде смачкано и унижено.

В младежките си години исках да се самоизтъкна. В мен имаше показност, лицемерие, нагаждане и лъжа. Имах много хубава връзка с интелигентно и хубаво момиче. Чувствах се беден и не желаех то да влез в моя труден живот, излъгах я за несъществуваща връзка. Започнах да живея с тази лъжа, а не с истината. Гузната ми съвест дълго ме измъчваше, докато накрая осъзнах, че ако искаме да сме щастливи, необходимо е винаги да живеем с истината.

Много неща съм преживял от невежество и неосъзнаване. Като дете отидох в местния магазин, видях две ножчета и взех едното. Кражбата беше много бързо разкрита и се почувствах силно засрамен. Втората ми кражба беше една малка гумена топка от едно семейство. Не знам дали я взех, защото я харесах, или от това, че от никой не бях получавал играчки . Но след кражбата ме беше срам и никога не отидох повече при това семейство. Мен също ме окрадоха в по-късните години. Откраднаха чистачките и огледалата на колата , източваха ми на два пъти бензина и накрая ми откраднаха резервите гumi и инструментите.

Сега се питам защо в нашия живот кражбите са масово явление? Явно за това има кармични причини. Щом крадеш и теб ще окрадат. Онова, което за мен е по-важно сега е, как се чувства крадецът и как окраденият? Лично аз се чувствах засрамен , унизен и подтиснат , когато взех чужди вещи. Докато, когато бях окраден, бях по-скоро възмутен , но неосъждащ. Осъзнах, че крадените вещи носят негативна карма.

Като дете играех с другите деца със саморъчно направени парцалени топки. Сутрин ходех на училище, след обед пасях козите и овцете. Радвах се на игривите агънца и козлета. Беше ми весело като се катерех по дърветата. Още от малък се научих на всякакъв вид селскостопански труд, да се грижа за собственото си образование. В по-късните години животът ме принуди да се занимавам със строителство, да правя сам мебели, да сменям често работа и квартири. Сега съм благодарен за извървения път, защото този път ми помогна да стана трудолюбив, силен, кален, самостоятелен, отговорен и пестелив.

След като навърших 50 години, започнах да се занимавам с астрология почти самостоятелно..Изучавайки кармична астрология разбрах защо душата ми е избрала този път на развитие и осъзнаване. Чрез планетата на кармата – Сатурн във Водолей и Северен лунен възел във Водолей – втори дом, разбрах, че в настоящия живот трябва да отработвам карма, свързана с моите ценности. Разположението на тези астроточки във втори дом показват, че в минали животи не съм разчитал на собствените си ресурси за да придобия сигурност и собственост. От Южния възел в Лъв /осми дом/, разбрах че съм злоупотребил с духовността - пренебрегвайки личното си развитие съм развил силно его.

Астрологията ми помогна да осъзная каква карма съм натрупал в минали животи , какъв път за отработване на кармата е избрала моята душа. Изминатият път ми показва, че нищо в живота не ми се дава даром, че трябва всичко да си заслужи и най-важното: всичко, което ми е нужно в този живот, ще трябва да го постигна самостоятелно и с големи усилия. Сега се радвам на хубав и подреден дом, на семейство с духовни интереси, добра атмосфера, разбирателство, жизненост и здраве.

Съзнанието е необходимост, а осъзнаването – кармичен процес. Всички жънем това, което сме посели в миналото, в нашите минали животи. А това, което сеем сега, ще жънем в бъдещето – Новата Епоха.

Пътят на осъзнаване минава през всичко, което изживяваме, през всичко, което ни се случва. Това са ситуациите и обстоятелствата, с които трябва да се справяме всеки ден. По този път ние минаваме през радостта и страданието, удовлетворението и не-удовлетворението, тишината и медитацията, възхода и провала, бедност и богатство, пресищане и глад, свободата и ограничени-ния, болест и здраве...

Огледало за това, дали ние живеем осъзнато са нашите взаимоотношения с околните, качеството на това, което създаваме, околната среда, в която живеем... Колкото сме по-осъзнати, толкова по-високо качество на живот ще имаме. Осъзнаване на необходимостта от осъзнаване е първата стъпка в този еволюционен процес.

Да започнем да живеем осъзнати означава, че е нужно винаги да питаме себе си: полезно ли е това, което създаваме, както за нас, така и за околните? Замърсяваме ли околната среда? Осъзнаваме ли, че като замърсяваме околната среда вредим не само на другите, но и на себе си? Произвеждаме ли качествена стока? Осъзнаваме ли, че колкото по-качествени стоки произвеждаме, толкова по-качествено ще живеем? Питаме ли се: защо ни лъжат? Защо има много кражби? Защо дишаме нечист въздух? Защо пием нечиста вода? Защо се храним с недоброкачествена храна? Защо не потърсим причините в себе си? И още много „защо“!

Когато разберем, че всички сме взаимно свързани помежду си и с Вселената, когато разберем, че животът ни е такъв, защото ние сами сме си го създали, когато разберем, че от нас зависи дали планетата, на която живеем ще стане по-красива и по-приятно място за живеене, тогава ще започнем да живеем осъзнати – с Ново Съзнание.

Осъзнаване означава освобождаване от невежество, освобождаване от илюзии и заблуди. Пътят на осъзнаване е непрекъснат процес, ние се осъзнаваме, когато сме в будно състояние, и когато спим.

Всеки сънува и има съновидения, но малко хора обръщат внимание на посланията, които ни изпращат сънищата. Понякога сънищата ни носят послания от високо място. Затова е нужно да се вслушаме в тези послания. Преживяното през деня оставя своите следи- отпечатъци у нас. Тези следи влияят върху нашите сънища. Начинът на преживяване когато сънуваме не се различава от начина на преживяване в будно състояние. В спящо състояние преживяванията са еднакви с тези в будно състояние, въпреки различните причини, които са ги породили.

Когато се вслушаме в сънищата си, когато се вслушаме в това, което преживяваме ще разберем какви послания ни изпращат сънищата. Едни сънища ни помагат да се осъзнаваме, други сънища ни носят просветление, а трети ни предупреждават, изпращат ни предупредителни сигнали за това, което ни очаква.

Сънищата изпращат своите послания чрез символи. Символите са езикът, чрез който сънищата говорят с нас. Затова е препоръчително сънищата да се записват след всяко събуждане, а след това да се проследи тяхната последователност, за да се разберат посланията, които ни изпращат.

Моите сънища най-често са свързани с пътуване. Пътувам бос, пътувам с мръсни крака, изкачвам се по стръмни баири, спускам се по тесни пътеки, срещам препятствия, едни препятствия преодолявам, при други се събуждам. Пътувам бързо, пътувам бавно. пътувам с леки коли, автобуси и влакове, понякога отивам на гатата със закъснение и изпускам влака.

Нашият живот е пътуване, а пътят е посоката на живота ни. Този път може да бъде неравен, прав, стръмен и криволичещ. Този път изобразява нашата съдба и посоката, как се движим в посоката, която сме избрали.

Чрез сънищата осъзнах , че когато ходя без обувки това означава, че нямам необходимите знания и опит, че не съм добре подготвен, за да правя нещата по възможно най-добрия начин. Когато се изкачвам по стръмен наклон и това ми носи приятни усещания,

осъзнавах, че се намирам във възход. Когато се движа по прав път, сънят означаваше че се движа в правилна посока. Когато измивах краката и ръцете си, това за мен означаваше, че изчиствам някаква карма. Когато едни и същи сънища се повтарят, за мен означаваше, че повтарям грешки.

Всичко, което ни се случва в живота има за цел да ни научи на някакъв урок: всички наранявания, всички трудни взаимоотношения, всички трудности за преодоляване са наши учители. Осъзнаването на всички тези неща ни водят до пълноценен живот, здраве, дълголетие и възможност Божествеността да се прояви на Земята.

От астрологична гледна точка пътят на нашето осъзнаване минава през Слънцето и Сатурн. Слънцето символизира нашето съзнание, нашата същност, нашето его и воля. Сатурн е планетата на времето и ограниченията. Слънцето иска да се изяви и наложи, а Сатурн ограничава неговите изяви. Това е начинът, по който Сатурн помага на Слънцето. Чрез осъзнаване на опозицията Слънце/Сатурн промених подхода към живота си.

Сатурн ограничава нашите изяви, ако не сме достатъчно добре подготвени, ако не им е дошло времето. Ние преминаваме през различни етапи, докато стигнем до зрелостта, когато може с успех да се справим с дадена работа. Сатурн изисква някаква промяна. Всеки Сатурнов транзит бележи време на промяна, определя периоди на край и начало.

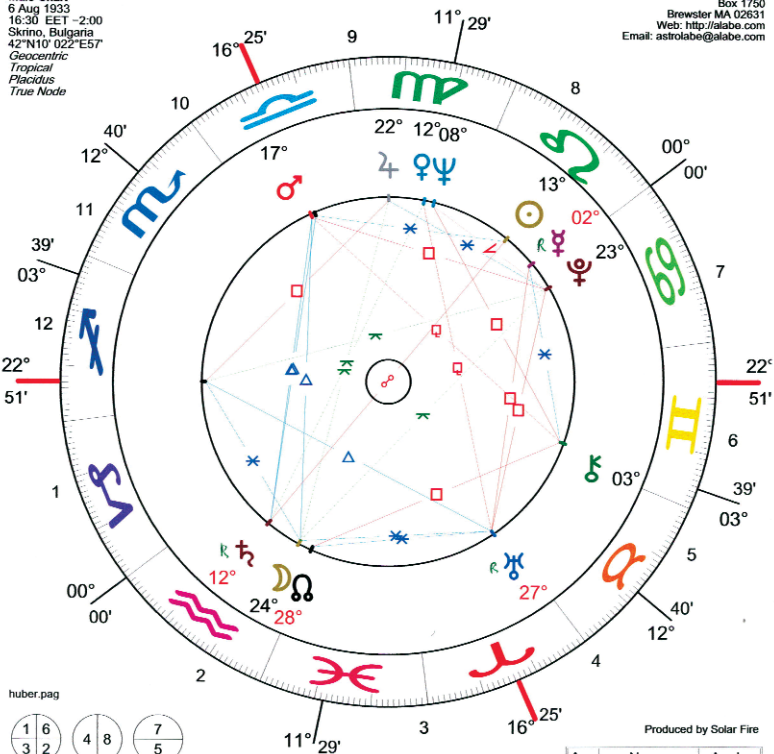
Всъщност Сатурн е моя най-голям учител. Той ме научи на смирение и скромност, показва ми, че е нужно да стана търпелив. Помогна ми да стана по-отговорен, да постигна по-голяма самоувереност и вътрешна сила. Помага ми да осъзная по-добре реалността, да отстраня ненужни желания и самозаблуди. Сатурн ми показва по какъв начин да правя нещата най-добре.

В моя хороскоп Слънцето е в Лъв (осми дом), в опозиция на Сатурн във Водолей (втори дом). Този аспект между Слънцето и Сатурн за мен се оказа път на осъзнаване. Той показва, че Слънцето и Сатурн са в непрекъснат диалог.

Dimitar Hadjliski

Male Chart
 6 Aug 1933
 16:30 EET -2:00
 Skrinio, Bulgaria
 42°N10' 022°E57'
 Geocentric
 Tropical
 Placidus
 True Node

Compliments of-
 Astrolabe Inc.
 Box 1750
 Brewster MA 02631
 Web: <http://astrolabe.com>
 Email: astrolabe@astrolabe.com

huber pag

Pt	Name	Sg	Hs
☾	Moon	♊	2
☼	Sun	♊	8
☿	Mercury	♊	7
♀	Venus	♊	9
♂	Mars	♊	10
♃	Jupiter	♊	9
♄	Saturn	♊	2
♅	Uranus	♊	4
♆	Neptune	♊	7
♇	Pluto	♊	5
♁	Chiron	♊	5
♊	North Node	♊	2
♋	Ascendant	♊	1
♌	Midheaven	♊	10

Sg	Name
♈	Aries
♉	Taurus
♊	Gemini
♋	Cancer
♌	Leo
♍	Virgo
♎	Libra
♏	Scorpio
♐	Sagittarius
♑	Capricorn
♒	Aquarius
♓	Pisces

MODES*	
Cardinal	☐
Fixed	☐
Mutable	☐

ELEMENTS*	
Fire	☐
Earth	☐
Air	☐
Water	☐

Asp	Name	Angle
☐	Conjunction	0°00'
☐	Opposition	180°00'
☐	Trine	120°00'
☐	Square	90°00'
☐	Sextile	60°00'
☐	Semisquare	45°00'
☐	Sesquisquare	135°00'
☐	Quincunx	150°00'

ASPECTS			
☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐

Слънцето постоянно пита Сатурн: Какво искаш от мен? Защо ме тикаш да вървя по трудния път? Защо ми ограничаваш изявите? А Сатурн спокойно отговаря: ти идваш в този живот със силно его, много си нетърпелив, не виждаш нещата ясно. Нужно е да се научиш на смирение и търпение, нужно е да разбереш, че надутото ти его е твоят най-голям враг. Аз съм твоя учител. Ти ще се научиш да вървиш по правилния път, като минеш по най-трудния път и се научиш да постигаш всичко сам. По този път ти ще допускаш много грешки, но трябва да знаеш, че грешките са твоя учител. Колкото повече грешки допускаш, толкова повече ще израстваш и ще се научиш да живееш осъзнато. Когато се превърна в твое съзнание, повече няма да съм ти в опозиция, а ще ти дам възможност да се изявиш по най-достоеен начин. А до тогава винаги ще питам: научи ли си урока? Знаеш ли защо страдаш? Знаеш ли правилния път? Готов ли си да изявиш способностите и талантите си?

Сега, когато пиша тези редове транзитният Сатурн е в знака Везни. В рождената ми карта Везни е в моя десети дом. Транзитният Сатурн прави секстил /ъгъл 60 гр./ с моето рождено Слънце и тригон /ъгъл 120 гр./ в същото време със своето рождено положение. Какво означава транзитният Сатурн в тази конфигурация?

Десети дом е публичен, обществен дом, а Везни, управлявани от Венера е социален знак. Сатурн е най-силен в десети дом, защото това е неговият дом, домът, който той управлява. Транзитът на Сатурн през десети дом означава публична изява. В знака на Везни означава дейност в полза на обществото.

Секстилът Слънце- Сатурн означава, че Слънцето и Сатурн са се споразумели да премахнат някакви ограничения, а по десети дом да дадат възможност за публична изява, ако човек се е движил по правилния път.

Тригонът транзитен Сатурн- Сатурн означава отстраняване на препятствията по пътя към целта, отстраняване на противодействащата сила и създаване на възможности , ако човек е постигнал зрялост необходимата квалификация за дадена изява. Транзитният

Сатурн през десети дом ми даде увереност и куража да изложа мои възгледи за живота. чрез тази книга До сега винаги съм се притеснявал и странял от публични изяви. Притеснявах се да говоря пред публика , предпочитах винаги да остана в сянка. Премаващият Сатурн през десети дом все едно ми каза: Време е за Промяна!, вдъхна ми увереност и започнах да пиша тази книга.

Пътят на осъзнаване е път към промяна и премахване на проблеми.

13. Проблемите?! Защо проблемите са нашия постоянен спътник в живота?

Живеем в несъвършен свят. Богът, който живее в нас е също несъвършен. Невъзможно е да съществуваме и действаме съвършено в един несъвършен свят.

Всички хора живеят с проблеми, някои с повече, а други с по-малко. Проблеми има в личния ни живот, проблеми съществуват в колектива, в който работим, проблеми има в обществото, в което живеем Но за нас са най-важни проблемите, които сами си създаваме от незнание и неразбиране. Най-проблемни се оказват човешките отношения – отношенията, свързани с нашето ежедневно общуване с близки и непознати, с приятели и партньори. Основателният въпрос е:

Кой ни създава проблемите?

Този въпрос ни подтиква да си зададем още няколко подвъпроси: какво не правим както трябва? Кой е правилния начин на правене? Какво е нужно да знаем още? Какво не виждаме в себе си? Какво не знаем за нашето минало и предци? ...

Явно проблемите са следствие както от нашето несъвършенство, така и следствие от минали животи на нашата душа, породени от кармични причини. Като астролог, когато правя хороскопи, винаги искам да видя как кармата е показана чрез хороскопа. Лесно е да се видят квадратурите и опозициите между планетите, ретроградните планети, лунните и други конфигурации, които показват

кармата. Важно е обаче не само да се види с каква карма идва човек в този живот, с какви обременености идва, но и да се видят начините, чрез които може да се решат проблемите, да се посочи пътя за тяхното решаване. Така например Венера – планетата на любовта и партньорствата, когато е ретроградна, показва човек, който има проблеми с партньорствата, било брак, приятелства, бизнес или самия живот. Това качество се проявява най-силно, когато Венера е в седми дом – дома на партньорствата. В седми дом, когато Венера е ретроградна, показва че в миналото този човек не е давал любов, не се е грижил за другите – бил е егоистичен в партньорствата. Затова в този живот такъв човек ще има проблеми в партньорските си връзки, за да се научи на искреност, да се научи да мисли за партньора, преди да помисли за себе си, да бъде щедър, любвеобилен и изтънчен в човешките си взаимоотношения.

От хороскопа може също да се види какво човек е правил неправилно в минали животи, какви избори е направила душата за това превъплъщение, какви трудности е избрала да преодолее, за да се развие. Когато се проследи миналото на душата, когато се проследи каква карма е натрупала, каква карма носи от своите предци, може ясно да се видят не само проблемите, които трябва да решава, но и как да ги решава.

За да не позволим проблемите да се увеличават, необходимо е , да не даваме път на неразумните желания, ръководени от принципа: „Три пъти мери, един път режи”.

Някои от проблемите, които възникват в живота са необходими за нашето развитие. С колкото по-трудни проблеми се срещаме, толкова по-голямо е нашето израстване. В преодоляването на трудностите е нашето израстване и осъзнаване. Но има и проблеми, които излишно сами си създаваме, които усложняват нашия живот, вместо да го опростяват. Излишните проблеми противоречат на закона за най-малкото усилие, който съществува в природата. Животът е приятен, когато правим нещата с по-малко усилие. Красотата на живота е в простотата, а не в сложността.

За нас е много важно да не си създаваме излишни проблеми, да не си създаваме проблеми там, където реално те не съществуват. Това обикновено са проблеми, които съществуват в нашето въображение или са следствие от погрешното ни мислене.

Внимателният анализ показва, че най-често проблем е самият човек. Защо съм алчен? Защо съм ядосан? Защо не водя здравословен начин на живот? ... Това са въпроси, които трябва да си задаваме всеки път, когато сме потиснати и неудовлетворени. Осъзнаването, че ние сами си създаваме проблеми, че сами трябва да ги решаваме ни помага да живеем с по-малко проблеми и да имаме по-приятен живот.

Трезво мислещият човек винаги мисли за последствията от своите постъпки и действия. Разумният човек винаги се стреми да взема решение, което е благоприятно както за него, така и за другите, с които има отношение. Това е пътя за премахване на излишни проблеми.

Ние винаги търсим изход от съществуващите проблеми. За наша радост всеки проблем има решение, но за да го решим, нужно е да знаем как. В рождената карта на всеки има тригони и секстили, които показват възможностите за решаване на проблемите, възможности които ни разкриват други подходи към живота.

Нашите проблеми обикновено възникват на материално ниво, но не всеки проблем може да се реши с материални средства. Нужно е да знаем, че всеки проблем има духовно решение, всеки проблем може да се реши с духовни средства: любов, милосърдие, състрадание, служене.

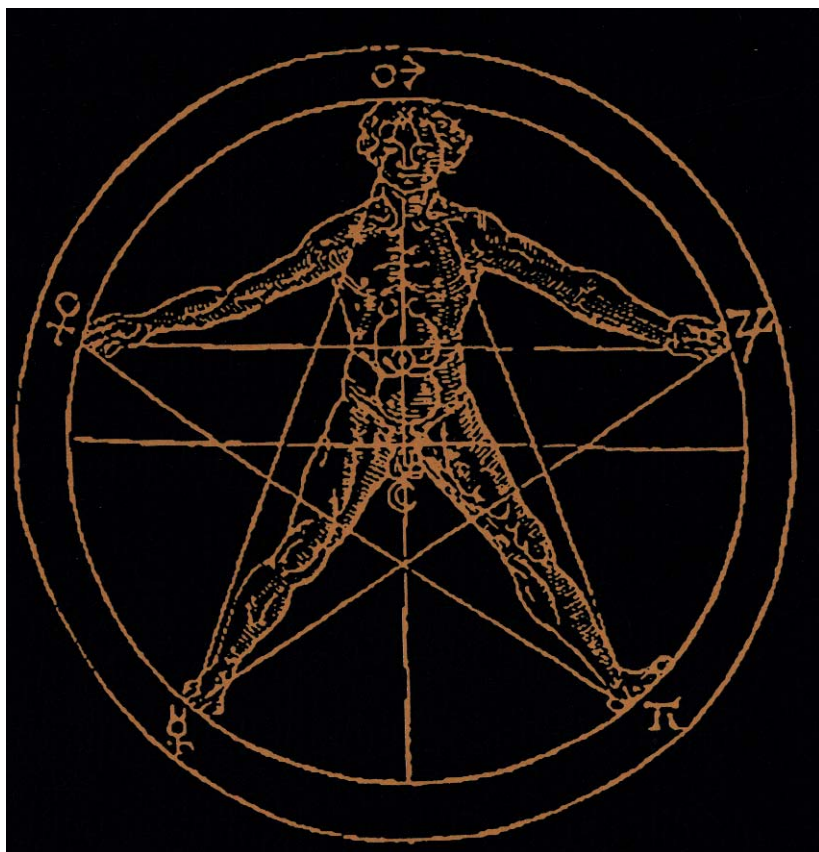
Докато сме несъвършени, винаги ще имаме проблеми, но колкото по-съвършени ставаме, толкова по-малко проблеми ще имаме, толкова по-просто ще живеем и по-щастливи ще се чувстваме.

Докато се чувстваме като изолирани същества, докато не се почувстваме здраво свързани с всичко, което ни заобикаля, здраво свързани с Вселената, ще имаме много проблеми. Затова е нужно

да се чувстваме като жители на Вселената, да се самоопознаем чрез
импулсите, които ни изпращат планетите от Вселената.

VI

Човекът и вселената

Според съвременната физика Вселената е безгранична неде-

лима мрежа от динамична активност, в която всички нейни елементи са постоянно променящи се и са взаимно зависими. Това твърдение на учените потвърждава това, което мистици и окултисти говорят от хилядолетия, че ние сме част от едно гигантско единно цяло. Както Вселената е жива и динамична, така и ние самите като част от нея, сме живи и динамични. Взаимодействието между съзнанието и Вселената не нищо друго освен енергия в нейната най – фина и динамична форма. Вселената е цялостна и неделима, океан от енергия проникваща във всеки предмет и всяко действие. Всичко е едно цяло, ние живеем в океан от енергия.

1. Основни принципи и импулси на планетите.

Отношението човек-вселена е важен въпрос за астрологията. Азбуката на астрологията е съставена от планети, домове и знаци, но основна роля на сцената на живота в тази триада играят планетите.

Какви импулси ни изпращат планетите и какви са техните основни принципи?

Всеки човек е една миниатюрна вселена. Планетите живеят у нас в качеството на принципи – символи на вътрешно психологически процеси. Лао Дзъ, централна фигура в даоизма, казва: „Можеш да опознаеш целия свят без да излезеш от страната си”. В подтекст тази проникновена мисъл звучи така: „Можеш да опознаеш другите, ако опознаеш себе си”. С други думи, това, което го има в мен, го има и в теб, има го и в другите, но съчетано и проявено по различен начин. В този смисъл всеки човек може да се разглежда като уникална неповторима индивидуалност.

Опознавайки себе си, ние опознаваме другите. Колкото повече човек опознава съзнателно вътрешния си живот, толкова повече открива невидимите си страни – открива себе си. Чрез себепознанието опознава другите, опознава целостта на Вселената. „Човек е част от цялото, наречено от нас Вселена” – Алберт Айнщайн.

Всеки човек е една миниатюрна Вселена. Това, което го има в голямата Вселена – макрокосмоса, го има и в малката вселена – микрокосмоса, човека.

Нашите предшественици са забелязали връзката между небесните събития и живота на Земята. Движенията на Слънцето, Луната и другите планети непрекъснато ни изпращат своите енергии – импулси. (В изложението по-нататък по-често ще използвам думата „импулс“ вместо „енергия“). За нас е важно да познаваме тези импулси и да знаем как да ги използваме, когато са положителни, както и да ги неутрализираме, ако са разрушителни.

Слънцето показва къде са насочени нашите импулси, за да станем по-осъзнати. Кои са ключовите принципи на Слънцето и какви импулси ни изпраща Слънцето?

Слънцето в небесата е център на нашата слънчева система и то въздейства на планетите, които обикалят около него. Ключовият принцип на Слънцето е живот, жизненост, същност, Азът. Слънцето показва къде са насочени нашите импулси, за да станем по-осъзнати. В рождената карта Слънцето показва къде трябва да развием сила и да проявим своята идентичност. Така например, ако Слънцето е в четвърти дом /домът на душата и корените на съществуването – семейството, в което сме се родили/, ни изпраща импулса да се вгълбим в себе си, да открием вътрешния си център с оглед на духовното си развитие.

Ако Слънцето е в пети дом, то ни изпраща импулс за творчество, да изразим себе си във външния живот, така че да ни забележат, да бъдем център на внимание. Това е импулсът да разширим нашето влияние.

Слънце в осми дом ни изпраща импулс да открием това, което е скрито, свръхестествено или загадъчно в живота.

Ключовият принцип на Луната е майка, деца, грижовност, емоции. Ключов принцип на Венера е връзки, взаимоотношения, възможности. Ключовият принцип на Нептун е загуба, объркване, изчезване на граници.

Луната, Венера и Нептун ни изпращат импулс да търсим единство с другите. Луната ни помага да открием своята идентичност чрез идентичността на своите партньори, Венера ни изпраща импулс да търсим хармония и красота във връзките си. Нептун иска да изгубим своята идентичност, за да се слеем с нещо по-голямо от нас, да почувстваме Единността на Вселената.

Ключов принцип на Меркурий е информация, общуване, разпространение. Ключовият принцип на Уран е пробуждане, неочаквана промяна, свобода.

Меркурий и Уран ни изпращат импулси за съществуване в материалния и духовния свят. Меркурий представлява нашия ум и начин на контактуване на земно ниво. Той ни подтиква към събиране на факти и информация, да сме любопитни и любознателни.

Уран представлява висшия Ум – свободния импулс. Той ни изпраща импулса на промяната и пробуждането.-духовен импулс. Неговата задача е да разчупи рутинното съществуване, да разчупи традициите и отвори път за по-висше съществуване.

Ключовият принцип на Юпитер е разширяване на светогледа, експанзия, движение. Ключовият принцип на Сатурн е организиране, отговорност, придаване на форма.

Юпитер и Сатурн ни изпращат два противоположни импулса. Юпитер ни изпраща импулс за разширение, а Сатурн ни изпраща импулс за ограничение, за да опознаем полярния свят, в който живеем.

Юпитер ни изпраща импулс за растеж и експанзия, за израстване и изследване, да не се задоволяваме с баналното, а да отидем по-нататък. Изпраща ни призив да изчистим кармата си чрез разширяване на Аза.

Докато Юпитер ни изпраща импулс за растеж и оптимизъм, Сатурн ни изпраща трудности и ограничения, които в следствие се проявяват като страх и предпазливост. Чрез импулса, идващ от Сатурн ние трансформираме усещането си за неадекватност в чувство за завършеност, устойчивост и ценност.

Ключовият принцип на Марс е целенасочено действие, мотивация, импулс. Ключовият принцип на Плутон е трансформация, пречистване, емоционални реакции.

Марс и Плутон символизират съответно физическата и психическата енергия у нас.

Марс ни изпраща сексуален импулс - енергия, която може да видим в два аспекта. Като първичен, свързан с брутална сила, сляпаярост, безразсъдство и необузданост - негативния аспект на Марс, проявяващ се като страх, гняв, ужас, борба. Този Марс с необуздаността си не полезен за нас .

Другият аспект на Марс е здравословния. Здравословният Марс ни изпраща импулса за постигане на независимост, показва ни как да постигаме целите си, как да стоим сами на собствените си крака. Здравословният Марс ни предоставя импулса да придобиваме нови знания, да атакуваме живота и утвърдим нашата свобода и независимост. Този Марс ни дава смелост и енергия да проявим нашите уникални способности.

Плутон представлява едновременно обновителни и разрушителни импулси. Обновителният импулс се изразява в търсене на висшата истина, с която да живеем като непрестанно елиминираме онова, което е вече мъртво, остаряло и негодно повече да ни служи. Разрушителният импулс се изразява в трансформиране на нашите погрешни разбирания, унищожаване на това което е ненужно и изживяло времето си.

Както Марс, така и Плутон могат да се проявят в най-лошото и в най-доброто. Но докато Марс действа на физическо ниво, Плутон действа върху нашата психика и ни разрушава отвътре. Плутон се смята за по-висша октава на Марс, защото може да разделя духовния от материалния свят.

Когато егото ни е много силно, ние може да бъдем разрушени от силата на Плутон, за да се осъществи нашия индивидуален растеж. Космосът ни е дал възможности за промяна чрез просветление. Плутон ни изпраща този импулс, за да живеем с истината и

съзиданието.

Импулсите, които ни изпращат планетите могат да се видят много добре от рождената карта на даден индивид. Хороскопът е най-доброто средство за самоопознаване на вътрешния ни живот, на невидимата ни вселена, на най-дълбокия и фин слой на нашето битие.

Импулсите, които ни изпращат планетите ни помагат да се самоопознаем, да открием своята връзка с Космоса. Самопознанието е това, което най-много подпомага личностното ни израстване и постигане на равновесие във всички сфери на живота.

2. Импулси във Вселената като източник на страх

Темата е разработена под влияние на книгата „Основни форми на страх” от Фриц Риман. След като се запознах с начина, по който се излагат причините за страховете на хората, ми се стори, че този начин е недостъпен за повечето от читателите. От друга страна разбрах колко е важно да познаваме страховете си и да знаем как да ги преодоляваме. Затова давам моята гледна точка в много съкратен вариант.

Като космическо същество човек е подвластен на космическите закони. Подвластен е на мощните Вселенски импулси, породени от въртенето на Земята около себе си и около Слънцето. Движението на Земята около себе си поражда центростремителен импулс. Движението на Земята около Слънцето поражда центробежен импулс. Ние сме подвластни на тези два мощни импулса на Вселената. Центростремителният импулс съответства на силата на привличането, а центробежният – на силата на отблъскването.

В психичен план центростремителният импулс съответства на изискването да бъдем себе си. Центробежният импулс съответства на изискването да се впишем в едно по-голямо цяло – над индивидуална обвързаност.

Центростремителният и центробежният импулс показват две

противоположни изисквания. От една страна да се стремим към себеосъщестяване, а от друга към промяна, да бъдем свързани с другите. Така винаги сме изложени едновременно на два противоречащи и в същото време допълващи се стремежи.

Под влияние на центростремителната сила ние искаме да станем самостоятелни личности – неповторими индивиди. Това изискване поражда у нас страх, че ако се различаваме от другите ще отпаднаме от защитеността на общността, към която принадлежим. Но когато не се развиваме, влизаме в противоречие със Закона на еволюцията.

Под влияние на центробежната сила ние се отваряме към света, към хората, към чуждото. Това изискване поражда страха, че ще изгубим себе си, когато станем зависими от другите. Така се натъкваме на две противоречиви тенденции: хем да живеем със желание за себеосъщестяване, хем да живеем и със себеотдаването. Това означава, че нужно да преодолеем страха да бъдем себе си, като проявим своята същност, своите способности и таланти от една страна. Да преодолеем страха от себеотдаването означава да се свързваме с другите без страх от това, че като им помагаме ще загубим себе си.

Центростремителният импулс поражда страх от преходността и непредвидимостта на нашето съществуване. Страхуваме се от промяната, която ни налага Закона на еволюцията, страх ни е да се откажем от старото и да сътворим нещо ново, страх ни е от риска да поемем по нов път.

Центробежната сила винаги иска промяна. Винаги трябва да сме готови за промяна, да се отказваме от познатото, от обичайното, да изоставим установените традиции. Това е силата, която ни помага в настоящия преходен момент да се отворим за новото, да не застояваме повече в непродуктивни ситуации. Страхът тук се проявява като страх да скъсаме със старите си модели на мислене и да приемем като неизбежни промените, които е нужно да направим както в себе си, така и в обществото, в което живеем. Ако

не приемем новите идеи за по-високо съзнание в Новата Епоха, ние ще заседнем в повтарящи се модели на мислене и поведение, ще се окажем в стария си начин на живот.

Центростремителният и центробежният импулс се намират в противоречие. Тези импулси изискват да се стремим хем към трайност (импулсът идващ от старото, познатото), хем към промяна-импулсът да преодолеем страха от неминуемата преходност и неизбежната необходимост, импулсът да влезнем в Новата Епоха.

Центростремителната и центробежната сила са два мощни импулса във Вселената, които ни подтикват към еволюция. Търсенето на равновесие между тези сили е причина за нашето еволюционно развитие.

Животът е като ходене по въже. Ако искаме да се научим да ходим правилно, първо е нужно да се научим как да преодоляваме страховете си. След това изправени да се учим на равновесие – да се учим да ходим сами. Да се учим как да ставаме, когато сме паднали, да продължаваме да падаме и ставаме, докато не се научим на равновесие е основния урок, който учим чрез страхове си. Докато не се научим на равновесие във всичко, винаги ще падаме, ту наляво, ту надясно.

В астрологията страховете свързваме със знака Козирог и управляваща го планета Сатурн. Сатурн, властелинът на времето помага нашето развитие, помага ни да овладеем добре уроците на материалния свят. Необходимо да живеем на Земята известно време, за да натрупаме опит и мъдрост, когато сме в земно измерение.

Козирог ни дава много начини и средства, за да натрупаме опит и мъдрост, помага ни да оценим времето и покажем своя потенциал. Способностите на Козирог са : отговорност, организираност, упоритост, амбиция, постоянство и издръжливост. Когато тези способности се използват разумно и мъдро ни водят към успех и признание. Но когато ни липсва зрялост и опит, ние се сблъскваме с ограничения, грешки и провали. Страхът от провали

е сфера от живота , управлявана от Козирог и Сатурн. Козирог управлява механизмите за нашето оцеляване , успеха в нашата кариера.. По тази причина астрологията свързва Сатурн и управлявания от него знак с нашите страхове.

Козирогът носи енергията на страха: страх от провал, страх от глад, страх от успех, страх от смъртта, страх от диви зверове, страх от крадци... Нужно ни е да разберем източника на нашите страхове и да не изпадаме в паника , когато страхът дойде при нас. Ако страхът ни надвие , ние може успешно да канализираме енергията на Козирога, чрез разбиране и просветлено съзнание. Не бива да отхвърляме страха. Нужно е да го приемем, да го асимилираме и разберем първоизточника. Хуморът и смехът са противоотровата за страха, те неутрализират страха. Нужно е обаче да разберем, че някои видове страхове са полезни за нас. Особено онези, които ни предпазват от необмислени действия и повтарящи се грешки.

3. Семейството от астрологична гледна точка в прехода Риби - Водолей

Защо разглеждам семейството от астрологична гледна точка?

Семейството разглеждам от астрологична гледна точка, защото в този вид, в който съществува, подлежи на еволюция. Защото семейството е изключително важно за създаване на пълноценни личности, а не всеки е способен да създаде здравословна семейна среда, в която да израстат такива личности. Защото духовното пробуждане ще доведе до по-малки раждания на индивиди с увреждания.

С какво се характеризира прехода Риби-Водолей по отношение на семейната динамика?

В ерата на Рибите, управлявани от Нептун, индивидите измислят колектива, където колектива е отговорен за индивида. Това разбиране предизвиква отчуждаване от колектива (респективно от семейството) и загуба на идентичност, тъй като не подчертава

важността на индивида за колектива. В ерата на Водолея, управляван от Уран, разбирането е противоположно. Всеки индивид е отговорен за колектива, всеки трябва да работи в името на цялото, в името на колектива. Разбирането се основава на убеждението, че всеки индивид е сам творец на своя живот, че всички сме взаимно свързани и колективно творим живота си.

Преходът Риби- Водолей приближава обществото в един период, където семейството и свързаността с него се индивидуализира. Семействата стават толкова индивидуални, колкото са и индивидите, които го създават. Съзнанието за семейство бързо се променя. Желанието за идеална връзка между светското и свещеното, между човешкото и божественото е невъзможно. Идеята за божественост в човешките взаимоотношения се провали, защото човешките взаимоотношения възникват на Земята, а не на небесата, защото отношенията, възникнали на Земята, трябва да приключат на Земята.

В семейството всеки въздейства на другите и в същото време търпи тяхното влияние. Семейството се държи скрепено на обединяваща сила, която въздига и в същото време потиска индивида. Трудно е да се схване този парадокс, но ако го схванем ще може по-добре да вникнем в сложната структура на семейната единица, където индивида се развива, поддържа своите граници и в същото време живее в пределите на самото семейство. Причина за това мое разбиране е, че израснах в необикновено семейство и изминах труден път до създаването на настоящото си семейство. Астрологически това се вижда от разположението на Уран в моя хороскоп. В моя хороскоп Уран се намира в четвърти дом – това е дома на семейството, на нашите корени. Кое е необикновеното на семейството, в което израснах?

Семейството, в което израснах, се състоеше от двама родители с шест деца – три дъщери и трима братя. Необикновеното беше, че семейството живееше разделено в две различни села, на разстояние 15 километра едно от друго. Едното село беше родното

село на баща ми, а другото – родното село на майка ми. В едното село майка ми живееше с трите си по-малки деца, а другите живеяха сами без родителите си в другото село. Баща ми прехождаше от едното село до другото през две седмици на кон. Всъщност семейството съществуваше като две семейства. И в двете села се отглеждаха свине, овце, кози и кокошки, обработваше се земята, месеше се хляб и се изпичаше в домашната фурна. Сестрите ми на около 15 години вече се чувстваха домакини, месеха хляб, грижеха се за добитъка, обработваха земята. Всеки се учеше на труд и самостоятелност. Всеки се чувстваше отговорен за обработване на земята и прибиране на реколтата, за храненето на добитъка

С Уран в четвърти дом лично аз не се чувствах дълбоко свързан с биологичното си семейство. Като най-малък често се чувствах потиснат и малтретиран от по-големия си брат. Уран в четвърти дом показва откриване на общност, към която трябва да принадлежим. Фамилните корени за мен не бяха стабилни. Неспokoен търсех пространство и свобода, търсех своя истински „духовен“ дом и семейство. Човек винаги произлиза от едно семейство, а след това създава други семейство. Какво семейство създадох?

Страхувайки се от загуба на алтернатива, дълго се скитам и не желяех да пусна корени на едно място. Вътрешно чувствах, че някъде има по-добро място за живеене. Едва когато станах на 70 години съдбата ми предложи желаното място и заедно с усилията на дъщерята построихме желания дом. Настоящия си дом бих нарекъл духовен, защото се използва за провеждане на групови занимания, в които стремежът към духовност обединява участниците. Осезателно чувствам влиянието на Уран в моя семеен живот. От разположението на Уран в своя хороскоп разбрах защо съм се родил в необикновено семейство, защо изживях трудности в брака, защо животът ми е бил променлив и непостоянен. Всъщност Уран винаги ме е тласкал към необикновеното и нестандартното, винаги е поддържал интереса ми към метафизиката и астрологията. Уран е причина за създаване на семейство на други основи.

Преходът Риби - Водолей ни призовава да отворим сърцата и умовете си за нов подход при създаването на семейство, според принципите на Уран и Новата епоха. Какво е астрологическото ми виждане за създаване на семейство?

Както хората са несъвършени и имат проблеми, така и семействата са несъвършени и имат проблеми. Това изисква нов подход към създаване на семейството като основна градивна клетка на обществото. Необходима е промяна. Промяната е творчески източник за съществуването на устойчиво и здраво бъдещо семейство. Страхът от промяна пречи да се въведе нов подход за изграждане на семейство.

Поддържането на единство в семейството зависи от много фактори. На първо място това е съвместимостта между майката и бащата: физическа, емоционална, сексуална, интелектуална, общи интереси... На второ място, това е зачитане на индивидуалността на всеки член на семейството – стремеж към задоволяване на битовите нужди, нуждата от образование и така нататък. Поддържането на семейството чрез насилие се превръща в проблем. Семейство, където е вкоренена нагласата към насилие е обречено на самоунищожение. Въпросът е как да предпазим семейството от разрушение, как да се предпазим от необмислени бракове с цел да се намалят лошите последици.

Тонът на взаимоотношенията се дава от бащата и майката. Влиянието на бащата погледнато астрологически се вижда от Слънцето и аспектите, които то има с планетите на другите членове на семейството. Влиянието на майката е показано от Луната и аспектите, които тя има с планетите на членовете на това семейство. Но най-важният аспект е този между Слънцето и Луната, между Марс и Венера на майката и бащата. Родителите чрез личния си пример имат най-силно влияние за разбирателството и неразбирателството, за сплотеността или разединеността в семейната среда, в която растат и се развиват децата.

Връзката между Слънцето и Луната символизира отношенията

между нашите родители и посланията, които сме приели от тях по отношение на собствената си роля в качеството на мъж и жена. Аспектът Слънце-Луна показва дали с лекота или с трудности изживяваме нашата връзка със семейството си. Не е ново твърдението, че атмосферата в семейството може да се разкрие чрез хороскопа. Във философски аспект Космосът представлява едно голямо семейство изградено от дванадесет принципа, започващи от Овен и завършващи в Риби. В действителност никой не е само Овен или Риби, а смесица от дванадесетте знака. В хороскопа космическите сили, знаци и домове постоянно си взаимодействат, затова може да се каже, че човек се ражда в една астрологична система, където съществува съответствие между семейните роли и планетите. Така например родния баща се представлява от Слънцето, а майката – от Луната. Родните братя и сестри се представляват от Меркурий, Венера и Марс, а дядовците и бабите се проектират в Сатурн, Уран, Нептун и Плутон.

Астрологията намира връзка между дадено планетарно разположение на небето и една особена последователност на събития на Земята. От гледна точка на астрологията, семейството може да се разглежда като една затворена система, в която това което се случва на един от членовете му, повлиява на останалите и обратно. Всеки член от семейството е свързан с рода, роднините и предците. В центъра на системата се намират родителите и децата им, родителите на родителите, прадедовците и прабабите и всички предци. Може да се каже, че във всеки един индивид живее силата на предците му.

Събитията в семейството следват някаква вътрешна логика, която се подчинява на причини, породени от родовата същност. Трудно е да се обяснят причинно-следствените връзки с родовата система, защото тези връзки са с отдавна починали хора, защото е нужно да свържем човешкото с божественото и смъртното с безсмъртното. Онова, което се твърди със сигурност е, че не се ражда дете, за което предците не са приготвили роля. Има се предвид не

тяхното физическо, а тяхното психологическо присъствие. Предците живеят у нас с цялото минало на нашите деди и прадеди. „Душата ни е океан, пространство, в което времето няма значение“, казва К.Г.Юнг.

Какво показват аспектите между планетите?

Аспектите Слънце-Луна показват хармония и дисхармония в семейната среда. Когато между Слънцето и Луната има хармоничен аспект – секстил или тригон, семейната среда е благоприятна за развитието на индивидите. Когато между Слънцето и Луната има предизвикателни аспекти – квадратура и опозиция, семейната среда е напрегната – предизвикателна. Какво всъщност показват Слънцето и Луната като архетипи съответно на бащата и на майката?

Слънцето като архетип на бащата се свързва с мъжките роли в семейството – бащината линия. Когато погледнем Слънцето в хороскопа относно семейните теми, може да си извадим заключение за бащата на даден индивид и отпечатъка, който е дал върху формирането на неговата психика. Здравословното Слънце подтиква детето да изрази баща си по положителен начин. Аспектите на Слънцето към другите планети показват начина, по който схващаме баща си и влиянието му върху нашия живот. Слънчевото наследство най-често се предава по бащина линия на следващото поколение.

Луната е образът на майката и обикновено се свързва с жените в семейството: майки, лели, сестри по майчина линия. Луната в хороскопа показва как ни въздейства средата и хората в нея от най-ранна възраст. Луната съдържа образа на четвърти дом – наследството от смесването на майчините и бащините линии. Всъщност Луната говори и за двамата, за тяхното присъствие или отсъствие, за присъствието на единия или отсъствието на другия в нашето детство.

Аспектът Слънце - Луна е най-важният за връзките между родителите, който заслужава астрологически да се изследват преди

за създадем семейство и деца. Консултацията с астролог е много полезна от гледна точка на това дали двама души имат съвместима или неперспективна връзка за брак. Така например, Слънцето на мъжа в съвпад с Луната на жената е отлична комбинация за брак. Съвпадът на мъж със Слънце във Водолей и жена с Луна във Водолей показва както достойнствата на мъжа, така и успешната роля на жената като майка. При квадратура Слънце -Луна се създават трудности между партньорите, тъй като двамата интуитивно се борят, да утвърдят своите самоличности. При този аспект и двамата може да имат една и съща цел, но поради минали обстоятелства всеки има различна идея за реализирането .

Влиянието на бащата върху семейството се вижда от аспектите, които Слънцето има с другите планети. Така например Слънце в аспект с Нептун показва индивид погълнат от другите, от околната среда. Този индивид попиwa поведението на другите и често мимикрира, за да се самооткрие. Обратно, когато Слънцето е в аспект с Уран, индивидът отстоява себе си, устоява на въздействието на околната среда, не се поддава на външни влияния и внушения. Аспектът Слънце -Уран показва, че е нужно да отделим себе си от семейството, да открием загубената си самоличност.

Насилието в семейството най-явно е показано от квадратурата Марс - Плутон. Този аспект съществува в моя хороскоп. При него инстинктът за оцеляване на единия се сблъсква с този на другия. Всеки се стреми да постигне независимост или да завладее другия. В резултат насилието приема груба реалност, в която се проявява много необузданост. Тази необузданост може да се прояви като насилие между съпрузите, насилие между родители и деца, насилие между брат и сестра, насилие между брат и брат,/ както се получи в моето детство и юношество./ Малтретирането, което преживях в детските си години, много ясно осъзнах като възрастен чрез квадратурата Марс във Везни –десети дом и Плутон в Рак –седми дом. Всъщност душата ми е избрала малтретирането като принуда да се откъсна от нездравословната семейна среда. Ран-

ното ми напускане на семейството, в което израснах бе провокирано от обстоятелства, върху които няха контрол. Сега съм много благодарен на тези обстоятелства, защото осъзнавам как душата ми следва избрания път.

Много са нещата върху които нямаме контрол. Много аспекти може да изследваме в един хороскоп, за да открием пътя, който е избрала нашата душа: да разберем кармата, която е нужно да отработим в този живот, дали е избрала да създаде семейство, дали ще имаме деца и прочее. Но най-важното, което астрологията ни показва е да зачитаме изборите, направени от нашата душа и да ги съгласуваме с Божията воля. Защото нито една връзка, нито една семейство не може да бъде успешно, ако не е благословено от Бога.

4. Дуалността и реалността от астрологична гледна точка Как дуалността се вижда в астрологията?

Дуалността най-добре се вижда в двойките зодиакални знаци и домове. В астрологията понятието дуалност най-често се заменя с понятието противоположност или полярност. Така например, на всеки огнен знак – Лъв, Овен и Стрелец, съответства въздушен знак – Водолей, Везни и Близнаци. На всеки земен знак – Телец, Дева, Козирог съответства воден знак - Скорпион, Риби и Рак. Тази противоположност съществува и при домовете: първи – седми, втори – осми, трети – девети и така нататък. Затова е много важно , как при тълкуването на една родена карта да се свържат противоположните значения на знаците и домовете.

Всичко в един хороскоп има своята противоположност и всеки фактор може да носи не само положително , но и отрицателно значение. Този принцип на противоположност е основа за всяко правилно тълкуване на една родена карта. Така например, ако даден индивид има слънце в Овен или асцендент в Овен това означава, че този индивид е праволинеен, индивидуалист, изпълнен с младежки дух , нетърпелив. Този индивид има нужда от емоцио-

нален партньор, който да му помогне да се самооткрие. Това означава, че този индивид е нужно да влезе в партньорство с някой, който има социална нагласа, който има способност за групово организиране, някой, който притежава качествата на противоположния знак Везни – дипломатичност и чувство за хармония. Така Везни от една страна приканват Овена в някаква степен да зачита другите. От друга страна Овен приканва Везни да станат по-независими.

По същия начин може да разгледаме и една двойка противоположни домове. Като пример нека разгледаме двойката трети - девети дом, известна като ос на знанието и общуването. Трети дом се управлява от Меркурий, а девети дом се управлява от Юпитер. Традиционно трети дом се свързва с „конкретния ум“, а девети дом с „абстрактния ум“. Как се съотнасят сферите, които управляват трети и девети дом?

Девети дом се противопоставя и допълва трети. Трети дом е ранната среда – обкръжението, в което се развива индивида. Девети дом представлява средата, в която се осъществяват връзките – късната среда. В трети дом е ранното образование, а в девети дом е висшето образование (религията, философията,). В трети дом са близките пътувания, а в девети дом са далечните пътувания. В трети дом се получават основни знания, а в девети дом се получава разбирането на знанията. Този пример показват ясно колко е важно да разглеждаме противоположностите в единство, дуалността в единство. Индивидуалният принос на всеки към обществото се измерва на основата на колективно приета оценка. Ние не може да се развиваме и съществуваме без взаимоотношения – изолирани един от друг. Нашето съществуване е гарантирано само, когато съществуваме в Единността.

Целта на живота е да станем по-цялостни личности. Онова, което не притежаваме в самите нас, ние неизменно го привличаме. Никой от нас не съществува във вакуум, изолиран от другите. Затова усещането за себе си (асцендента) ще бъде постигнато от

онова, което срещаме чрез другите (десцендента). Двете точки – асцендента и десцендента, оформят полярност, в която са неразривно свързани. Качествата, с които се идентифицираме, са показани от асцендента: „Това съм аз”. Но характеристиките които откриваме като „Това не съм аз” са показани от десцендента. С други думи, чрез асцендента ние откриваме партньорите чрез които можем да видим себе си. Това е причината първи дом (асцендента) да се смята за дом на Аз-идентичността, а седми дом (десцендента) да се смята за дом на нашите партньори. Всъщност, чрез качествата на асцендента ние се самоосъзнаваме, а чрез десцендента осъзнаваме качествата на нашите партньори, разбираме значимостта на другите. Това разбиране ни помага да станем поцялостни и да живеем в Единността. В Единността ние сме повлияни от другите. Умовете ни са свързани и се влияят един от друг. Това е процес, при който нашето индивидуалното е го се разтваря и се слива с нещо по-голямо чрез нашето сърце и душа. Това сливане е Единността – връзката между нас и Вселената, между нас и Бога.

Реалността от астрологична гледна точка

Живеем в три нива на реалност: подсъзнание, съзнание и свръхсъзнание. Това са преходни нива. Подсъзнанието може да се прояви като съзнание, а съзнанието може да премине в свръхсъзнание.

Подсъзнанието се отнася до онези сфери от нашия живот, които сме забравили, погребали или потиснали. Подсъзнанието е склад от минали преживявания и опитности. Това е нашия подземен свят. Символ на този подземен свят е Плутон.

Съзнанието се отнася предимно до ежедневиия ни живот: хранене, разговаряне, пазаруване, работа, учене и така нататък. Съзнанието проявено чрез ума стои в основата на нашите успехи или провали. Символ на съзнанието е Слънцето, но начинът ни на мислене е това, което може да промени нашето съзнание. Това е

работа на Меркурий.

Свръхсъзнанието е основата върху която може да се прояви Божествения свят. Авторитетният астролог Хауърд Саспортас приличава свръхсъзнанието с духовни простори, което общува с нас най-добре чрез интуицията. Силна интуиция е необходима за всеки, който иска да взема правилни решения, за всеки астролог, който иска правилно да интерпретира рождена карта. Това е работа на Уран.

Уран, Меркурий и Плутон символизират три нива на реалност. Разбира се, че има и други фактори, които определят реалността, но в тази триада Меркурий символизира тази част от нашата душа, която може да преминава от една реалност в друга. Меркурий е мост между съзнание, подсъзнание и свръхсъзнание.

Как чрез ума си (Меркурий) можем да преминем от една реалност в друга?

Подсъзнателните цели и стремежи са по-силни от съзнателните, защото понякога са инстинктивни и могат да действат прикрито и подмолно. Така ние често се оказваме под тяхно влияние. Подсъзнанието влияе върху нашите мисли и действия, особено когато противоречат на онова, което съзнателно искаме. Когато съществува конфликт между подсъзнание и съзнание, ние се чувстваме раздвоени и изпращаме двусмислени послания към Вселената, а това пречи да постигнем желания резултат. Енергията следва мисълта. Меркурий – планетата на ума, притежава сила, която може да насочи нашата мисловна енергия в тази посока, в която искаме. Като пример за това как може да се насочи мисловната енергия в друга посока разглеждам съпада Меркурий -Плутон в моята рождена карта.

Съпадът Меркурий -Плутон означава, че Плутон е привлякъл Меркурий в подсъзнанието. Този аспект показва нужда от изследване на дълбоките пластове на подсъзнанието, за да се изкоренят комплексите и се отвори потенциала. Меркурий и Плутон в рож-

дената ми карта са в осми дом. Една от сферите, които са под властта на осми дом е секса, смъртта и окултизма. Анализирайки аспекта Меркурий -Плутон в рождената си карта разбрах защо ума ми дълбае в неизвестното, откъде идват моите психологически нагласи и импулси за секс. Осъзнах защо ме привлича езотеричното и окултното. Почувствах нужда не само да изследвам, но и да трансформирам тези нагласи в съответствие с истината, с която трябва да живея.

Как чрез ума си трансформирах тези нагласи?

Осми дом се управлява от Плутон – планета, пряко свързана с трансформацията. Нашият ум – мисли, убеждения, нагласи, създават, от една страна, проблеми, но от друга, чрез ума си ние можем да се освободим от проблемите и трудностите, като погледнем по друг начин на нещата. Преди да се занимавам с астрология и изследвам аспекта Меркурий - Плутон, аз се чувствах неадекватен – лесно възбудим, със силни желания за секс, често потисках сексуалната си природа, живеях с илюзии и погрешни мисловни нагласи за секса, не осъзнавах реалността си. След като започнах да изучавам астрология съсредоточих вниманието си върху аспекта Меркурий - Плутон. Опитах се да открия какво точно е запечатано в моето подсъзнание. Опитах се да възстановя потиснатото и скритото и да го разгледам чрез съзнанието. Така установих откъде идват сексуалните ми импулси. Осъзнах че плътските желания са част от животинската ни природа. Осъзнах, че сексуалността е богатство – енергия, която може да бъде трансформирана в духовност. Осъзнах, че без духовна връзка секса е плътско удоволствие, носеща само временно удовлетворение. Тази мисловна нагласа ми помага изключително много, за да тръгна по духовния път. Много трудно преодолях сексуалните си импулси, трудно ми беше да погребя някогашните представи за секса.

Квадратурата Меркурий -Уран е друг пример за това как се промениха моите възгледи и начин на живот. Меркурий е символ

на земното и практично мислене. Уран е символ на Висшия ум, символ е на онова, което трябва да проявим чрез висшия си Аз, символ е на свързаността ни с Космоса. Квадратурата Меркурий -Уран показва, че Меркурий и предизвикал Уран от високи стремежи – от стремежа да се открият философските истини, според които е нужно да се живее. Квадратурата Меркурий -Уран е предизвикателен аспект- предизвикателство между нисшия и висшия ум. Тази квадратура поддържа моя постоянен интерес към астрологията, тайнственото и мистичното. Това е аспект, който постоянно държи в напрежение неспокойния ми ум. За да се преодолее квадратурата Меркурий - Уран, трябва да се изкарат наяве потиснатите мисли и идеи, да се извадят от подсъзнанието и да се обсъдят със съзнанието или свръхсъзнанието. Изглежда ,че точно от това имах нужда.

Умът е способен да прониква в подсъзнанието и да възстанови потиснати и скрити чувства, а след това да ги даде на преработка на съзнанието и да ги разгледа от друга гледна точка. Умът е този, който може да създаде нов свят за нас. Затова, когато искаме да променим нещо в живота си, нужно е първо да променим гледната си точка.

Меркурий в нас ни свързва с Уран и Плутон – със свръхсъзнанието и подсъзнанието. Меркурий ни позволява да преценяваме ситуацията и да действаме като творци като използваме силата на подсъзнанието, съзнанието и свръхсъзнанието в своето физическо съществуване.

Уран ни свързва с общите принципи, с колективните идеи, които се раждат и които трябва да усвоим като ценности. Уран ни свързва с по-висшите измерения на живот, със стремежа към свобода и независимост, със стремежа да развием извън сетивни способности, каквато е интуицията. Уран ни помага да осъзнаем, че сме космически същества, че първо сме душа, а после тяло и ум.

Плутон в нас ни свързва с трансценденталното Аз, Божията воля. За да постигнем максимално изразяване и развитие, ние трябва да признаем, че сме като канал по който може да се изрази Божията

воля. Животът ни зависи както от нашата лична воля, така и от Божията воля – трансценденталното Аз. Плутон е трансценденталното Аз. Той решава дали това, което искаме, трябва да ни се даде. Плутон ни свързва с невидимата реалност, реалността, която не можем да контролираме, каквато е смъртта и оргазма.

Меркурий, Уран и Плутон ни отварят вратите към едно по-висше разбиране на реалността и проникване в смисъла на нашето съществуване.

5. Космическите вестители Уран, Нептун и Плутон – богове на промяната.

Какво искат да ни кажат тези Богове?

Уран, Нептун и Плутон са външни планети, които отразяват тенденции в колективната психика. Те ни сигнализират за това, че дойдел момента за промяна. Те са космически вестители, даващи ни информация за новото време и за това, че разполагаме с огромен потенциал от гледна точка на колективното, за да осъществим промяната.

Уран, Нептун и Плутон са планети с много високи вибрации, които разрушават нашето себеусещане. Промяна, Усъвършенстване, Трансформация са основните принципи на тези планети. Това са импулси идващи от Вселената, за да ни покажат необходимостта от промяна /Уран/, необходимост от духовно развитие /Нептун/, необходимост от трансформация /Плутон/.

Уран, Нептун и Плутон оспорват стария начин на съществуване и ни заставят да променим начина си на живот. В тази триада Уран е този, който може да ни разтърси из основи, да предизвика криза в съзнанието, да ни остави дезориентирани, объркани и несигурни

Уран работи с умствена енергия представляващ висшия Ум . Посланието на Уран е, да развием по-висше съзнание. Той показва, че нещо трябва да пробие в нашето съзнание, да скъсаме с рутината и моделите, които са прекалено ограничаващи и

закостенели.

Нептун представлява духовността, висшата хармония, Божествената любов. Той ни изпраща посланието, че духовността трябва да навлезе в нашия живот, да развием духовната си същност, за да може Божествеността да се прояви у нас .Нептун показва, че сме свързани с Вселената, с Единността, с безкрайността. Той иска да надмогнем усещането за отделеност, да се слеem с нещо по-голямо от нас, да се чувстваме свързани с другите

Плутон е планета на трансформацията ,-символ. на раждането и смъртта. Той изпраща послание за това как да живеем с истината, сигнализира за това, че за се роди нещо ново, старото трябва да умре. Онова, което е ненужно и остаряло, трябва да се замени с нещо по- хубаво. Плутон е символ на спускането ни в подземния свят, в подсъзнанието. Той иска от нас от нас да се изправим срещу всичко заровено в нашето подсъзнание ,да открием неизползвания си потенциал , да се преборим със своите демони и комплекси.

Уран, Нептун и Плутон ни сигнализират, че дойдел момента да станем по-осъзнати и колективно да сътворим по-хубав живот на Земята Съдбата на всеки човек е свързана със съдбата на планетата. Ние избираме какво и как да го трансформираме. Дали да трансформираме само себе си или цялостният си живот . Бъдещето не ни е напълно определено. Уран, Нептун и Плутон ни дават само насоките върху които да работим, но от всички нас зависи крайния изход.

6. Сигнификаторите на кармата. Сатурн, Юпитер и Меркурий. Къде и как може да изчистим кармата си ?

От гледна точка на астрологията и теорията за прераждането кармата се създава много бързо, а се преработва по-бавно. Изискват се повече превъплъщения, за да се изчисти кармата, отколкото да се създаде.

От гледна точка на прераждането Сатурн в рождената карта показва общата карма, Юпитер показва къде може да изчистим

кармата, а Меркурий как може да изчистим кармата си. Кармата може да бъде както отрицателна, така и положителна. Според Доналд Йот, ние сме предразположени към пет аспекта на кармата: индивидуална карма (показва се от Плутон), карма на семейството, карма на етническата група, карма на нацията и карма на планетата Земя.

Сатурн като сигнификатор на общата карма ни показва отговорностите, които сме пренебрегнали в миналото. Показва ни как да получим вътрешна стабилност чрез упорит труд и дисциплина. Като планета на времето Сатурн ни показва, че не може да получим резултати в краткосрочен план. Понякога са необходими пет и повече години, за да видим плодовете на своя труд. Сатурн буквално застава на пътя на нашето смислено съществуване, докато не открием значимостта на мястото, където се намираме - мястото където живеем, работим и творим.

Юпитер функционира като планета на колективното съзнание и разбиране. Предизвиквайки ни да опознаем целостта на света, светът около нас, Юпитер ни показва областта, в която бихме могли да изчистим кармата си, показва ни как да отслабим кармичната си тежест, чрез това което преживяваме в настоящето, чрез мъдростта, която придобиваме. Юпитер управлява висшето съзнание и всичко, което се опознава чрез обективния процес на мислене, закона и разбирането, разбиране на дуалността като начин да постигнем баланс в живота си.

Меркурий като планета на ума функционира в разбирането и осъзнаване на взаимоотношенията. Като планета на интелекта ни насочва как да изчистим кармата си чрез всяко осъзнато действие, чрез всяка осъзната мисъл, чрез всяка разумно казана дума. Меркурий ни инструктира по какъв начин да изчистим кармичните си отношения чрез бъдещите си действия.

Нашият живот винаги е свързан с взаимоотношения. Меркурий като планета на комуникацията ни учи как да изчистваме кармата си чрез разграничаване и търпение.

Ние се учим от собствените си преживявания , учим се как научното да прилагаме на в живота. Това е начина чрез който ни учи Меркурий как да изчистваме кармата си.

Как виждам изчистването на моята карма чрез разположението на Сатурн, Юпитер и Меркурий в хороскопа си?, Какво е отношението на Меркурий и Юпитер към Сатурн?

Анализирам моята карма защото намирам пълно съответствие между преживяното и това, което ми показва хороскопа, защото виждам как зад грешките, които съм допускал са привързани техните следствия .

Какво показва Сатурн? Сатурн в моя хороскоп е във Водолей/ втори дом и в опозиция на Слънцето в Лъв /осми дом. От гледна точка на втори дом Сатурн показва ,че в минали животи съм пренебрегнал отговорности във връзка с установяване на ценностите. Не съм развил правилно ценностната си система ,злоупотребил съм с материални неща , без да съм развил духовната си същност.

От гледна точка на кармата втори дом се разглежда чрез реакцията на осми дом. Втори-осми дом е ос на ценностите. Във втори - лични ценности (материални и духовни). В осми дом са висшите ценности (честност, искреност, скромност , почтеност , ценностите на другите...). Опозицията Слънце /Сатурн показва борба между материалното от една страна и духовното от друга страна. Сатурн като строг и справедлив учител не само ни наказва, но и ни учи. Най-важните уроци които научих чрез моя Сатурн във втори дом бяха чрез преминаване през бедност и трудолюбие. Сатурн във втори дом ми помогна да развия едновременно материално и духовно съзнание, помогна ми да насоча вниманието внимание си към реалността в живота, да разбере , че живота на Земята се основава на Духа . С други думи Духът /Бога/ трябва стои в основата на моя живот Сатурн ми помогна да приема факта,че трябва да премина през бедност и лишения , да придобия висши знания по самостоятелен път, да правя нещата безкористно.

Какво показва Юпитер? Юпитер в моя хороскоп е в Дева/девети дом. От гледна точка на кармата девети дом се разглежда заедно с полярния му дом- трети дом. Девети -трети дом са под влияние съответно на знаците Дева и Риби (Дева и Риби са знаци на служене). Дева, знакът управляван от Меркурий, е знак на аналитичното и практично мислене. Девети дом, управляван от Юпитер показва сферите от живота, чрез които мога да придобия висши знания и самоосъзнаване , чрез изучаване на философия, религия, астрология, закони, преподаване...

По девети дом основната тема на моя настоящ живот е разширяването на съзнанието. Знакът Дева в девети дом изисква от мен да развия такава житейска философия , която не само води до саморазвитие, но и практически да служи и на другите. Всъщност девети дом е мястото, където изчиствам кармата си чрез служене. Това е причината да съм учител , да преподавам знанията си на непосредственото обкръжение (по трети дом), да пиша тази книга с разглеждане на философски въпроси (по девети дом).

Какво показва Меркурий? Меркурий в моя хороскоп е в Лъв /осми дом в съпад с Плутон / осми дом е кармичен /. Това показва, че в настоящето си възплъщение отработвам индивидуална карма. Това е причина в настоящия си живот да се срещам с много хора, предимно жени с които в минали животи сме имали кармични взаимоотношения., които в настоящия живот трябва да бъдат изчистени и отработени... В настоящия живот с много от тях имам духовна връзка и приятелски отношения Всъщност чрез пълноценно духовно общуване във партньорските си връзки отработвам индивидуалната си карма.

Меркурий в осми дом показва, че кармата трябва да бъде отработена чрез обновени идеи и използване на ума. Меркурий в осми дом е в опозиция на втори дом, където е разположен Сатурн. Това ми помогна да обърна сериозно внимание на връзката между интелектуалното и практичното. Изчистването на индивидуална карма чрез Меркурий в осми дом означава заместване на непра-

вилни и остарели ценности с по-висши, изисква освобождаване от неправилни знания и представи, развиване усещане за правилни взаимоотношения в партньорските връзки ,изисква да се живее само с истината, да се елиминира всичко остаряло и негодно идващо от миналото. Новият начин на мислене ми помогна да изграждам хармонични взаимоотношения с близки и познати, да не влизам в непродуктивни връзки.

Изчистването на кармата чрез Юпитер и Меркурий ни показва как да се развием като по-съвършени човешки същества и да постигнем по-висше съществуване.

7. Сигнификаторите на космическата карма Слънце, Сатурн, Нептун и Плутон

Каква е нашата космическа карма? Как да изпълним договора си с Вселената?

Причината за разработване на тази тема е дълбоката връзка между човека и Космоса, това че всичко което става горе на небето има своите следствия долу на Земята. Повод за това ми даде книгата “Космическа карма” на М. Манинг.

Всеки човек е завинаги свързан с Вселената. Това е така защото нашата безсмъртна душа е живяла много пъти на Земята , преди да се превъплъти в настоящия живот и ще живее още много пъти. Космосът е универсален източник на енергия и знание , което ние може да достигнем като разширим съзнанието на нашата душа.

Ние сме свързани с Вселената чрез универсалните закони и принципи, които я управляват. Тези закони и принципи са отразени в небесата в деня и часа, в който сме родени. Това за законите на Божествения ред , които разгледах в трета глава. Спазването на законите е призив за пробуждането на нашата душа в настоящата епоха. Заобикалянето на законите означава, че не живеем според реда, който Бог е създал за нас .Когато не живеем според вселенските закони, ние не живеем според обещанията, които сме дали пред Вселената, разрушаваме Божествения ред и създаваме хаос.

Хаосът, който създаваме е нашата карма. Това са последствията от собствените ни действия.

Ако искаме да разберем каква е нашата космическа карма, кои сме и защо сме тук на Земята е нужно да си направим рождена карта и поискаме някой астролог да я интерпретира. Рождената карта показва какъв договор сме сключили с Вселената. Този договор е отразен на небето по време на нашето раждане

Космическите въздействия оказват своето влияние в точния момент, място и час в който сме се появили на бял свят. Това е личен запис за момента, в който нашата душа се е появила на Земята, за да съобщи своето пребиваване на нея. Това е моментът, в който Космосът е задвижил небесните енергии, за да се проявим на бял свят. Това е момент предварително избран от нашата душа. Този момент е кармично съгласуван с Вселената. Така рождената карта определя нашия земен път, развитието на нашата душа и нейната духовна еволюция.

В рождената карта не са отразени въздействията на заобикалящата среда и личния избор, който правим. Рождената карта е точно астрологически компас, насочващ ни към определени опитности, взаимоотношения и ситуации, които създават най-добри условия за нашето развитие и духовен напредък.

Какво се случва с нас, когато не следваме посоката избрана от нашата душа, когато нарушаваме договора си с Вселената?

Космосът има способността да ни покаже грешната пътека, когато се отклоним от духовния си път, заради някакво удоволствие. Душата ни желае да еволюира духовно, но егото често отхвърля това нейно желание в името на слава, богатство и щастливи мигове. В нашия договор с Вселената има клауза, в която ни се дава свободна воля, право на избор при всяка една ситуация. Във всеки момент ние може да избираме дали да следваме пътя избран от нашата душа или да следваме пътя на необузданото си его.

В крайна сметка егото е причината, поради която не следваме пътя предопределен от нашата душа, нарушаваме договора си с

Вселената, като продължаваме да тъпчем на едно място или да се въртим в кръг. Вселената със своята безгранична мощ ни дава безброй възможности за развитие, но когато не използваме правилно нейната мощ, Тя ефективно ни поднася изненади и ни подканя да спазваме нейните закони. Възможностите за развитие са трудностите, които ни се изпречват на пътя. Начинът на преодоляване на рудностите е средство за това, което ни кара да вземем съзнателно решение, въздействащо върху нашата безсмъртна душа.

Има моменти в нашия живот , когато трябва да поемем отговорност за нещастията си , моменти които ни карат да се съобразим с условията на своя договор с Вселената. Въпросът е, как да открием този договор с Вселената?

Този договор най-добре се вижда от разположението на Слънцето, Сатурн , Нептун и Плутон в рождената ни карта. В този договор Слънцето е символ на личното ни съзнание, Сатурн на общественото, а Нептун и Плутон на колективното съзнание – съзнанието на дадено поколение. Слънцето, Сатурн, Нептун и Плутон показват нашата космическа карма. Какво сме направили или не сме направили в миналите животи, нещата, които нашата душа е обещала да поправи в този живот.

Слънцето е най-важният фактор в Слънчевата система , затова показва най-важната клауза в нашия договор . От гледна точка на Космоса Слънцето господства над нашето съществуване, зарежда ни с енергия, дава ни живот. От кармична гледна точка Слънцето маркира нашето лично душевно обещание към Вселената. ,онези области от нашия живот , в които трябва да положим по-големи усилия, да направим нещо за себе си , да дадем на вселената онова, за което ни е подготвила в миналия живот .

Съзвездieto в което се намира Слънцето, когато сме се родили е нашия астрологичен знак Този знак е нашето предшестващо ниво на духовно развитие и отразява земния ни опит в настоящето .Всъщност созвездieto под което сме се родили определя нашия космически път, определя до колко сме квалифицирани и може

творчески да приложим придобития опит, показва, че сме завършили курс на подготовка . Това означава, че на някакво дълбоко ниво, ние сме работили, учили и усвоили определен опит

Енергиите на нашия слънчев знак , които трябва да използваме са вградени в душата ни Когато се научим да разпознаваме характеристиките на Слънчевия си знак, ще открием , че това са призови от Вселената, за да станем по-мъдри и по-щастливи. Така например, ако сте родени със Слънце под съзвездиято Лъв, вашият предшестващ път на духовно развитие е свързан с личностното ви обособяване и творческите изяви на вашия Аз Това означава, че вие сте в този живот, за да покажете умело ръководене и творчески подход към живота , да покажете увереност в себе Подобно на Слънцето вашата цел е да светите , да насърчавате и вдъхновявате и другите да постигнат творчески постижения. Така както Слънцето е център на Слънчевата система, така и вие трябва да застанете в центъра на живота и да правите това, което най-добре можете Това е вашата кармична отговорност, вашата космическа карма.

Космостът очаква от вас да използвате своите таланти и лидерски способности, за, да дадете сила на тези около вас. Пътят показан от знака Лъв не винаги е постлан с добри намерения . Често този път води до показност, арогантност и диктаторство. Предизвикателство за вас е това, дали да слушате егото си или да демонстрирате сила, любов и творчески блясък , да заслужите уважение като направите живота на другите по-смислен и продуктивен.

Ако сте родени в полярния знак на Лъв- Водолей , вашият път на духовно развитие в миналото е бил този на интелектуалната индивидуалност , участие в обществени дейности. Това означава, че вие сте в този живот, за да стимулирате развитието на хуманни идеали и прогресивно мислене, да вдъхновявате тези около вас с идеи за социални реформи. Всъщност вашата космическа карма е да учите другите как да правят положителни промени в своя живот, как приятелски да общуват, как колективно да творят .

Обгърнати от светлите енергии на Водолей, вие може да станете

изключително обективни и прогресивни. Но в тъмните може да станете упорити и безчувствени. Със Слънце във Водолей вие сте индивидуалист, различни от другите. Идвате в този живот обучени за социални дейности и чувство за обективност. Чрез вашата уникалност може да дадете сила на обществото и да го реформирате. Новата епоха се нуждае от такива личности.

Най-взискателната клауза в нашия договор с Вселената са отговорността, дисциплината и ограниченията. Това е клаузата на Сатурн - господарят на кармата и надзирателят на Вселената. Позицията на Сатурн в момента на вашето раждане определя как и къде вашата душа е направила обещание да се развива. Когато не спазим тези обещания Сатурн ни налага ограничения, докато се научим на дисциплина и отговорност, докато не се научим да правим нещата най – добре. От наблюдателя Сатурн не може да очакваме извинение, когато не правим нещата добре, когато не си довършваме делата. По закона на кармата, управляван от Сатурн за лошо свършена работа има само последствия. Сатурн има власт на вселенското време, за да ни накара да бъдем разумни и да не очакваме нещо, за което не сме работили.

Нашето земно пътешествие започва от нашите родители, които се грижат за нашето емоционално, физическо и психическо развитие. Но нашите родители не са свършени и често насочват нашето развитие според тяхното виждане. Насочването на нашето развитие според тяхното виждане противоречи най – често на изборите на нашата душа и договорът, който сме сключили със Вселената. Този договор не изисква да следваме родителския модел, а просветлено съзнание.

Как да разберем договора си с Вселената чрез Сатурн? Сатурн в рождената карта означава място на ограничения, страхове, тежка работа и преодоляване на трудности. Сатурн показва, че успехът може да бъде постигнат чрез упорит труд и преодоляване на трудностите, показва не само как може да постигнем авторитет и уважение, но и къде имаме готовност да работим усърдно, като

спазваме правилата и законите.

Важно е да знаем как сме се изкачили по стълбата на успеха в миналите животи, но още по-важно е да се научим как да намерим тази стълба в настоящия си живот. Тази стълба според кармичната астрология се намира в рождения дом на Сатурн. В този дом Сатурн показва онова, което ни е попречило да постигнем положителен резултат в минал живот. Това налага да поработим върху своите несъвършенства, да отстраним пречките независимо от трудностите и пречките.

Сатурн е тази клауза от нашия договор с Вселената, където сме обещали да си платим за успеха, като работим върху себе си. Единственият начин да станем преуспели в дадена област е да се самоусъвършенстваме. Според Космоса това означава да преодолеем чувството на страх, който ни е попречил в миналото. От разположението на Сатурн в рождената карта може да видим ясно в кои области от живота се чувстваме потиснати и неспособни. Домът на Сатурн е единственото място, където основната ни цел е да израстваме или да се просветлим. Сатурновият дом е място, където си уговаряме среща с Вселената. Това е дома, в който амбицията и търпението трябва да бъдат приложени, за да научим че истински успех не се придобива без усилие и отговорно отношение.

Какво показва моя рожден Сатурн във Водолей / втори дом?

Отново анализирам разположението на моя Сатурн, защото съм почувствал неговото влияние в моя настоящ живот. Душевият урок на Сатурн по втори дом е материалната сигурност. Затова сега не ми е чудно защо съм бил принуден в ранния си живот да изживея тежки финансови безпокойства, да бъда отгледан в среда, която не може да посрещне основните ми материални нужди. Материалното лишение е начинът по който Сатурн ме е вкарал в училището на живота, натоварвайки ме с чувство на финансова несигурност.

Най-добрата мотивация за постигане на материална сигурност

според Космоса е един нереалистичен страх от бедност. Няма по-важен урок от този да се научим да ценим това, което сме придобили чрез труд.. “Печеленото с труд мъчно се губи, защото мъчно се печели” казва: Л. Толстой. Сатурн във втори дом ме принуди да живя без много придобивки, без задоволени нужди. Така вселената ми показва, че без разумно харчене на парите, физическият комфорт и материално благосъстояние не могат да съществуват. Всъщност това, което ми беше необходимо на младини Сатурн ми го даде на старини- даде ми възможност да си построя хубав дом и постигна стабилност след като преминах през много изпитания и трудности.

Нашият кармичен дълг към Вселената е показан от разположението на Нептун. Кармичен дълг означава емоционално служене. Това е дълг, заради проявен емоционален егоизъм от предишен живот. Астрологически погледнато Нептун внася неяснота в нашия космически договор с Вселената. Мразовитата атмосфера, облаците, газовете и отровните ветрове закриват етерната същност на тази планета. Нептун внася мъглявост и илюзии в нашия живот. Тази мрачна и необитаема планета олицетворява основни човешки състояния: объркване, заблуди, илюзии...

Астрологически погледнато Нептун внася неяснота в нашия договор с Вселената. като планета на вярата, духовността, мистериата. Като господар на нашето подсъзнание Нептун внася пессимизъм в земното ни съществуване. От астрологична гледна точка Нептун е огледало на нашата душа, сянка на нашето неосъзнато минало. Присъствието на Нептун в рождената ни карта отразява копнежите на нашата душа за достигане на разбиране и яснота, разкрива нашите грешки и заблуди, как да се избавим от мъчителното минало.

Нашата душа и Космосът в лицето на Нептун са се споразумели как да се развием интелектуално и как да служим. Домът, в който се намира Нептун, е дом на душата. Това е мястото където душата може да се завърне у дома си. Нептун е нашата емоционална везна, която сме се съгласили да уравнивесим в този живот. За да из-

пълним тази клауза от договора си с Вселената е нужно първо да си спомним, че имаме неизплатен кармичен дълг и да определим какъв е този дълг.

Съзвездieto, в което се намира Нептун показва какви духовни знания сме придобили в предишния живот , чрез лична саможертва. Така например Нептун в съзвездieto Риби показва просветлен лечител, чиято Божествена вяра, състрадание и въображение са били използвани за психическо изцеление на нуждаещите се.

Докато знакът, в който се намира Нептун, е проникателен поглед към миналото, то дома в който се намира е космическия ключ към нашето бъдеще. Домът, в който се намира Нептун показва в коя област от живота сме обещали да изкупим греховете си от миналото. Мястото където се намира Нептун се превръща в емоционален затвор за нас, когато се преструваме, че не разбираме, когато пренебрегнем изплащането на своя кармичен дълг. Нептун е ключ към нашето емоционално щастие. Това е разбирането, че дългът ни към Вселената е нашата лична съдба. Ние служим на Вселената чрез Нептун, когато служим на другите или страдаме емоционално.

Ако вашият Нептун е в девети дом, това показва че вашия кармичен дълг е резултат от предишен живот, в който се пренебрегнали търсенето на висши знания, разпространяването на истината и постигането на справедливост. Отработването на вашия кармичен дълг в този живот изисква да разширите своите хоризонти , да постигнете разбиране и просветление. В личния ви живот това е свързано с преживявания с роднините, брачния партньор, образованието, далечните пътувания , срещи с чужденци

Докато Нептун е господар на нашата душа, Плутон е пазителя на нашата душа. Ако Нептун е енергията която ни вдъхновява Плутон е влиянието, което ни дава сила. Казано по друг начин това означава, че Нептун е нашата душа, а Плутон - нашата съвест.

Плутон е някакъв вид сила , която предизвиква ново начало за нас или някакъв край. Плутон в нашата карта показва къде имаме

сила да променяме другите и себе си, мястото, където сме обещали на Вселената да трансформираме себе си. Нашият земен ангажимент в този живот, за да станем силни е показан от Плутон. Изборът на сила е това, което ни дава Плутон чрез своя знак. Съзвездieto в което се намира Плутон в нашата рождена карта показва къде сме си свършили добре работата в предишния живот, къде сме осъществили нашата земна цел. Всяко пътуване на Плутон през даден знак има влияние върху цяло поколение. От кармична гледна точка това е така, защото всички от дадено поколение споделят едни и същи универсални ценности. Така например, хората родени с Плутон в Скорпион споделят общи преживявания, свързани с природни бедствия, войни, епидемии и болести. Тези от Плутон в Рак споделят общи преживявания от семейни сътресения и домашни борби.

Домът, в който се намира Плутон съхранява нашите психични сили и страстни желания. Разположението на Плутон по дом определя местата и нещата, върху които имаме възможност да влияем на другите емоционално или психологически. Чрез дома в който се намира Плутон може да открием истината, да открием сърцевината на всеки въпрос, да стигнем до корените на всеки проблем.

Всъщност чрез събитията свързани с дома на Плутон, ние може да бъдем принудени да се освободим от миналото си, и по някакъв смислен начин да сътворим нов живот за себе си. Ние сме несвършени. Животът на Земята е далеч от свършенството. Това е причината Космосът да ни изпрати долу на Земята, а Плутон да остане горе, за да ни контролира.

Астрологически погледнато Плутон е променящата сила в нашия живот. Според Плутон не може да създадем нещо ново, ако не премахнем старото. Така договорът ни подписан от нас и Плутон с Вселената включва клауза да изградим себе си по нов начин. Така например индивид с Плутон в осми дом трябва да регенерира себе си и защити другите чрез умело ръководене на нови начинания, чрез разкриване на нови ресурси и достигане на

безусловна вяра. В този дом на интимността е моя Плутон като източник на сила.

Изпълнението на нашия договор с Вселената е ключ към нашето щастливо бъдеще. Слънцето е ключ към нашата пълноценна изява и реализация. Сатурн е ключ към подобряване на кармата и обществени постижения. Нептун е ключ към разбиране и емоционално щастие, а Плутон е ключ към нов живот и пълно себевладеене.

“Цивилизацията” всъщност е премахнала светостта, покварила е света и сега ние изживяваме отделяне от Космоса, отделяне на природата, от културата. Астрологията се надява, че ще осъзнаем своята връзка с Космоса и съзнателно ще приложим астрологическите знания в живота, съзнателно отново ще свържем природата с културата. Използването на астрологическите знания е важен фактор, за да живеем в хармония със Законите на Вселената и зачитаме космическия ред. Да живеем на Земята означава, че винаги сме под влияние на непрекъснато променящите се Космически енергии, означава непрекъснато да се променяме, а за да станем по-съвършени често да се променяме. Животът е промяна - развитие. Ключът към промените е в ясната логика и мощната интуиция, която ни позволява да погледнем извън границите на очевидното.

Внимание! Почакай! Животът е в преход. Бъди търпелив, реалист, разшири съзнанието си, и тогава животът ти ще стане по-добър ни говори Вселената чрез интуицията и висшия Ум на Уран.

Защо в Уран е ключът към Епохата Водолей? Уран по своята същност представлява висшия ум, Висшия Аз и Христовия Принцип. Като висш ум, Уран представлява Божественото съзнание – свръхсъзнанието, като Висш Аз Уран представлява сърцевината на душата, а като Христовия принцип любовта и мъдростта. Тази представа за Уран ни дава възможност да разберем значението на Уран в настоящия преход, да разберем всички катаклизми и промени, които сега стават на нашата планета...

Заклучение

Преходът, който изживяваме ни подканя за по високо ниво на съществуване. Това е преход към по съзнателно съществуване и по-дълбоко разбиране на законите, които управляват Вселената. Това е покана да се освободим от невежеството, да се освободим от погрешни представи, от неправилни и ненужни знания.

Преходът е процес. Този процес протича в психиката на всеки човек и изисква коренна промяна на философията за живота. Процесът изисква освобождаване от ограничения, обогатяване с правилни знания, усвояване на правилни действия и правилен начин на мислене. Най-основателен и практичен въпрос, който е нужно да си зададем сега е: Какво може да направим в настоящата астрологична ера за своето развитие?

Идеята за саморазвитие и по-високо съзнание може да се осъществи по много начини - индивидуално и колективно. Като начало груповите занимания в школи, семинари и курсове ще ни помогнат. Всички видове техники, като започнем от медитация и йога са добра перспектива. Колективните нужди изискват всеки индивид да развие себе си и същевременно да бъде част от група.. Идеята е да започнем да откриваме значението на индивидуалността в груповото съзнание, да изградим нов подход за схващането за Бог.

Новият подход изисква науката да направи проучвания за нови начини за управлението на обществото, за нов подход към образованието, алтернативната медицина, земеделието и т.н.

Създаването на групи, школи и семинари по цял свят дават възможност на всеки човек да участва в еволюционния процес. От развитието на всяко индивидуално човешко същество зависи нашето колективно бъдеще, зависи дали преходът ще бъде по-кратък или по-продължителен, зависи в какъв свят ще живеем .

Препоръчителна литература

Има хиляди книги по езотерика и астрология. Всяка от тях съдържа ценна информация, която лично на мен ми помогна да получа по-ясно разбиране за смисъла на живота. Затова ви препоръчвам авторите и книгите, които са ми оказали най-силно влияние.

В областта на езотериката

1. Памела Крибе: „Ченълингите на Йешуа – Христовото съзнание в Новата Епоха”
2. Хазарат Инаят Хан: „Алхимия на щастието – учението на суфите”
3. Калу Римпоче: „Пътят на Буда”
4. Дийпак Чопра: „Седемте духовни закона на успеха”, „Седемте духовни правила за родители”
5. Лий Каръл: „Крион – преминаване на границата”

В областта на астрологията

1. Мартин Шулман: „Кармична астрология” - I, II и III том
2. Жан Спилър: „Астрология на душата”, „Духовна астрология”, „Астрология на любовта”
3. Доналд Йот: „Астрология и прераждане”
4. Стивън Аройо: „Астрология, карма-трансформация – вътрешни измерения на рождения хороскоп”, „Юпитер – ключ за растеж, благополучие и реализация на потенциала”
5. Хауърд Саспортас: „Посока и съдба в рождената карта”, „Боговете на промяната – болка, криза и транзитите на Уран, Нептун и Плутон”
6. Бернадет Брейди: „Предсказателна астрология”
7. Ани Безант: „Карма”
8. Линда Гудман: „Звездни знаци – тайните кодове на Вселената и древната мъдрост”, „Знаци на сродните души”

В областта на съновиденията

1. Дениз Лин: „Мистериозният език на нощта”, „Минали жи-

воти, настоящи сънища”

2. Тенезин Римпоче: „Тибетска йога на съновиденията и съня”

3 . Дейвид Гордън “ Съзнателно сънуване”

